

[25th March 1964]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1964-65—cont.

MR. SPEAKER: Are we to take up all the Demands together or one by one?

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN: One by one, Sir.

MR. SPEAKER: All right.

DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 53,47,900 under Demand No. V—Registration Department.”

திரு. ம. கமலநாதன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிகிறேன்.

“That the allotment of Rs. 53,47,900 under Demand V—Registration Department be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவுப் பிரிவு பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைப் பேச விரும்புகிறேன். பத்திரப் பதிவு டிபார்ட்மெண்டே நமது நாட்டுக்கு, குறிப்பாக விவசாயம் உள்ள நம் நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். ஆனால் பத்திரப் பதிவு டிபார்ட்மெண்ட் ஒரு ஆமைபோல நகரக்கூடிய ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் ஆகத்தான் இருக்கிறது. காரணம் என்ன வென்றால், அந்தப் பத்திரப் பதிவு டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள், ஒரு உதவி பதிவு ஆபீசராக நுழைந்தால் ஆயுள் பூராவும் அதே உதவி பதிவு ஆபீசராக (சப்-ரெஜிஸ்ட்ராராகவே) இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறதே கவிர, எந்த விதமான உயர் பதவியும் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு வேறு விதமான ஊதியமும் இல்லை; இதர ஒரு டிபார்ட்மெண்டில் உள்ளது போல சலுகைகளோ, முன்னேற்றமோ, பதவி உயர்வோ இந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்குக் கிடையாது. அப்படிப் பட்ட ஆவலாதிப்படும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஒருவர் சப்-ரெஜிஸ்ட்ராராக இருந்தால் சப்-ரெஜிஸ்ட்ராராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையை மாற்றி திறமைசாலிகளாக இருப்பவர்களுக்கு உயர்வு கொடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த பத்திர செலவு, பதிவுக் கட்டணச் செலவு இருக்கிறதே அது தோட்டத்தில் பாதி கிணறு என்ற முறையில் தான் இருக்கிறது. ஒருவர் ஒரு சொத்தைக் கிரயத்திற்கு வாங்கவேண்டு

25th March 1964] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

மானால், அதிகக் கட்டணம் கட்டவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஸ்டாம்ப் ஆக்ட் ஒரு செண்ட்ரல் ஆக்ட். அப்படி அது செண்ட்ரல் ஆக்டாக இருப்பதால் மாநில கவர்மெண்டார் சிபாரிசு செய்து கட்டணத்தைக் குறைத்தால், அதிகப்படியான ட்ரான்ஸாக்ஷன்கள் ஏற்படக் கூடும். குறிப்பாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கோ, தரும் ஸ்தாபனங்களுக்கோ தானம் (கிராப்ட்) கொடுக்கும்போது பத்திரங்களைப் பதிவு செய்வதைப் பொறுத்த வரையிலாவது ஸ்டாம்ப் பேப்பர் செலவோ, பதிவுக் கட்டணமோ செலுத்துவதற்கு அவசியம் இல்லை என்று செய்துவிட்டால் நலமாக இருக்கும். கொடுப்பவர்களோ தானமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் இந்தக் கட்டணங்கள் விதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கலப்பு மணம் செய்துகொள்ளக் கூடிய மணமாக்கள் எந்த விதமான கட்டணமும் செலுத்தாமல் கலப்பு மணம் செய்துக் கொள்வதற்கு ஒரு சுலபமான வழியை உண்டாக்குவதற்காக கட்டணம் இல்லாமலேயே அத்தகைய திருமணங்களை பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு விதித்துச் சட்டம் வந்ததனால், யார் யார் எவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள், முப்பது ஸ்டாண்ட் ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கிறார்களா என்பது பற்றிய கணக்கு அறிய டிக்ளரேஷன் பாரம் கொடுக்க வேண்டிய விதி ஏற்பட்டது. சமீபத்தில் கூட, ஸிம்பிள் மார்ட்ட்கேஜ்ஜுக்கு டிக்ளரேஷன் வேண்டியதில்லை என்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது நில உச்சவரம்பு (Land Ceiling Act) சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று சப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு அளித்துவிட்டபடியால், அந்த விதமான டிக்ளரேஷன் இப்பொழுது அவசியமா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

இப்பொழுதெல்லாம் ஸ்டாம்ப் பேப்பர் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஸ்டாம்ப் வெண்டர்களைக் கேட்டால், 'நாங்கள் இன்டென்ட் செய்தோம், வரவில்லை' என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் அதிக விலை (ப்ரொகிபிடீவ் ப்ரைஸ்) கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. கோர்ட் ஃபீ ஸ்டாம்ப் முறை 80 ஆண்டுகளுக்கு முன் பர்மா சண்டைக் காலத்தில், பட்ஜெட்டைச் சரிக்கட்டுவதற்காக தற்காலிகமாக ஏற்பட்டது ஆகும். தற்காலிகமாக விதிக்கப்பட்ட கோர்ட் ஃபீ முறையை 'ரிபீல்' செய்வதாக அப்பொழுதே சர்க்கார் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இது நாள்வரை அதற்கு வழிவகை செய்யக் காணோம். இதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் மக்கள் போய்த் தங்கித் தங்கள் காரியத்தைப் பார்ப்பதற்கும், பெடிஷன் ரைடர்ஸ் உட்கார்ந்து எழுதுவதற்கும் சரியான இடம் ஒன்றும் இல்லை. வெயிடிங் ஷெட்டோ,

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [25th March 1964]

வேறு ஷெட்டோ அவர்களுக்கு இல்லை. மழையானாலும், வெயிலானாலும் அவர்கள் மரத்தின் அடியில் உட்கார்ந்து பெடிஷன் எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு வரும் பொது மக்களும் அவ்வாறு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அவர்களுடைய நிலை அங்கே மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசிலும் சர்க்கார் செலவிலேயே ஒரு வெயிடிங் ஷெட் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

என் தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி—மதுரை மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் தொகுதி—இரண்டு லட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்டது ஆகும். அவ்வளவு பெரிய விஸ்தீரணம் உள்ள ஒரு தொகுதியில் ஒரே ஒரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் தான் இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் 15 மைலாவது நடந்து சப் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்கு வந்து அவரவர்களுடைய காரியங்களை முடித்து வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தொகுதியிலே இன்னும் இரண்டு இடங்களில் பத்திரப் பதிவு நிலையங்களை ஏற்படுத்தினால் மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். குறிப்பாக, மலைப் பிரதேசத்தில் ஏராளமான பணம் படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரிய ட்ரான்ஸ்லாக்ஷன் செய்யக்கூடிய பெரிய ப்ளாண்டர்ஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் 10, 12 மைல் மலையிலிருந்து இறங்கி ஆத்தூருக்கு வந்து அங்குள்ள சப் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் தான் தங்களுடைய பத்திரங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஏராளமான பணம் கையில் எடுத்து வரவும், பத்திரப் பதிவிற்குப் பின் ஏராளமான பணத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு மலைக்குப் போகவும் ஆன சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. ஆகவே, மலைப் பிரதேசத்தில் ஒரு பொது இடத்தில் ஒரு சப் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பத்திரப் பதிவுத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நான் கூற விரும்புகிறேன். பத்திரப் பதிவுத் துறையானது தொன்மையான ஒரு இலாகாவாகும். நம்முடைய இலாக்காக்களிலேயே லாபகரமானதாக இருக்கக்கூடிய ஒரு இலாகா இது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பல காரியாலயங்களுக்கு நேரடியாக விஜயம் செய்ததன் காரணமாக மிகவும் சுறுசுறுப்பாக வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்கள் மிகவும் பண்புள்ளவர்களாகவும், அன்புள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்றாலும், சில நேரங்களில், குறிப்பாகப் பத்திரங்கள் ஏராளமாக வருகின்ற சமயங்களில், அவர்கள் பண்புக் குறைவாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்கிறார்கள். இனிமேல் நியமிக்கும் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்களைத் தகுந்த பண்புள்ளவர்களாகப் பார்த்து நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

25th March 1964] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

பத்திரம் ரிஜிஸ்டர் செய்வது என்றால், சொத்தை விற்பவர், வாங்குகிறவர், சாட்சிகள் இப்படிப் பத்து, பதினைந்து பேர்கள் கிராமங்களிலிருந்து சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசிற்குச் சென்று காத்திருக்கும் சமயத்தில் அவர்கள் அங்கே தங்கியிருப்பதற்கு வேண்டிய வசதி இல்லை. கடும் வெயிலில் அவர்கள் அங்கே காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகையால், அந்த நிலை இல்லாமல் இருப்பதற்காக அவர்களுக்கு அங்கே வெயிடிங் ஷெட் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் குடி தண்ணீர் வசதியையும் அங்கே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகக் கட்டடங்கள் அநேகமாகப் பழைய கட்டடங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பழுது பார்க்க வேண்டும். நல்ல புதிய கட்டடம் கட்டும்போது சுகாதார முறைப்படி கட்டவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு அந்த ஆபீசிற்குப் பக்கத்திலேயே வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இனிமேல் கட்டுகிற கட்டடங்களிலாவது அவர்களுக்கான வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் போன்ற அநேக சட்டங்கள் வந்திருப்பதாலும், சர்க்காரிலிருந்து கடன் கொடுப்பதாலும், ஏராளமான பத்திரப் பதிவு நடைபெற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இன்னும் அதிகமான சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தும்போது, பல கிராமங்களிலிருந்து வரும் மக்களுக்குச் சௌகரியமாக உணவு விடுதி வசதியும், தபால் ஆபீஸ் வசதியும், போலீஸ் ஸ்டேஷன் வசதியும், போக்குவரத்து வசதியும் உள்ள இடங்களில் புதிய சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். உதாரணமாக, என்னுடைய விருத்தாசலம் தாலுக்காவில், 30 மைல், 40 மைல் தூரம் கூடச் சென்று பத்திரம் பதிவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக, வேப்பூரிலும் சிறுபாக்கத்திலும் இரண்டு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களையும் அமைக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுதிருக்கும் கட்டடங்களிலும் மின்சார விளக்கு, விரிநில வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பத்திரம் எழுதுகிறவர்கள் பல மாதிரியாக எழுதுகிறார்கள். ஆகவே, பெடிஷன் ரைடர்களுக்கு க்வாலிபிகேஷன் நிர்ணயிக்க வேண்டும், அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையாவது படித்திருக்க வேண்டும். டெஸ்ட் வைத்து அதில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களை இந்தப் பணிக்கு நியமிக்க வேண்டும். பெடிஷன் ரைடர்களுக்கென்று லைசன்ஸ் கொடுத்தாலும் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [25th March 1964]

பத்திர நகல் எழுதுகிறவர்களுடைய கையெழுத்து சரியாக இல்லை. அதற்காக அந்தத் துறையில் டைப்ரைட்டர்கள் இண்டர்ட்யூஸ் செய்தால் நலமாக இருக்கும். பத்திர நகல் எடுக்கிறவர்கள் எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று நான் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. ரிஜிஸ்டரில் எப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியே நகல் எழுதிக் கொடுப்பார்கள். உதாரணமாக, ரிஜிஸ்டரில் ஒரு ஈ செத்துப் போய் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும். அந்தப் பக்கத்தைப் பார்த்து நகல் எடுக்கிறவர்கள், நகல் எடுக்கும்போது, ஒரு ஈயைப் பிடித்து, குறிப்பிட்ட இடத்தில் பதித்துச் சாக வைத்து பத்திரத்தில் உள்ளதே போல் பத்திர நகலிலும் எழுதிக் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டதாக நாம் அறிந்திருக்கிறோம். பத்திரம் எழுதுகிறவர்கள் அப்படிச் செய்வதாக ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் உள்ளவர்கள் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன். கால தாமதம் இல்லாமல் பத்திர நகல்கள் கிடைக்கவும், வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டிச் சில வார்த்தைகள் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பத்திரப் பதிவுத் துறையானது மிகப் பழங்காலமாக இருந்து வரக்கூடிய ஒரு துறையாகும். இந்தத் துறையிலே சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானமும் இருந்து வருகிறது. சர்க்கார் நடத்தக் கூடிய பல துறைகள் இருந்தாலும் கூட, வருமானம் வரக்கூடிய இனத்திலே இது ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. அப்படியிருந்தும் கூட, இந்தத் துறையிலே பல மாறுதல்கள் செய்யப்படாமலேயே இருந்து கொண்டு வருகிறது. இதுபற்றிய விவாதத்தின்போது பல கனம் உறுப்பினர்கள் இதிலே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைச் சென்ற ஆண்டிலும், அதற்கு முந்திய ஆண்டிலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைகள் இதுவரை நிவர்த்தி செய்யப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டும் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பல கனம் உறுப்பினர்கள் பல குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டுக்குள்ளாக எந்த அளவிலே அந்த குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவில் நிவர்த்தி செய்வது மிகவும் நல்லது. அப்படி நிவர்த்தி செய்ய முடியவில்லையென்றால், அதற்கான காரணங்களை உறுப்பினர்களுக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரியப்படுத்துவது மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பத்திரப் பதிவுத் துறையிலே ஒரு பத்திரத்தைப் பதிவு செய்யப் போனால் உடனடியாக வேலை முடிவதில்லை. ஒரு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் பத்திர நகல்கள் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் காலை 10 மணிக்கு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குச் சென்றால் மாலை ஐந்து மணி வரையில் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பத்திரங்கள் கொடுக்கும்

25th March 1964] [திரு. எஸ். முருகையன்]

போது மனுவை வாங்கிக் கொண்டு உட்கார வைத்து விடுகிறார்கள். இரண்டு மணிக்கு மேல்தான் அவர்களை அழைத்துக் கேட்கிறார்கள். பிறகு ஸ்டாம்பு பேப்பர் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் தாமதத்தை முதலில் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். பத்திரம் எழுதுபவர்களிடம் கொடுத்து வாங்கவேண்டுமென்றால், அதற்காக தனியாக இரண்டு மூன்று ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த முறையை மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பத்திரங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்குக் கட்டணம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கட்டணம் இல்லாமல் ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும். இப்போதே விவசாயி கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக 100 ரூபாய் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் கையில் 78, 79 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கு வேறு கட்டணம் செலுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, பத்திர பதிவு கட்டணத்திலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

தகர்ப்புறங்களிலே வீடுகள் வாங்குகிறவர்கள் 25,000 ரூபாய்க்கு வாங்கினால் பத்திரத்தில் எழுதும்போது மதிப்பைக் குறைத்து எழுதுகிறார்கள். இதைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. பத்திரப் பதிவு சம்பந்தமான ஸ்டாம்புக் கட்டணத்தில் பெருந்தொகைகள் எல்லாம் நகரசபைகளுக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் சேர வேண்டியிருக்கிறது. பத்திரப் பதிவுத் துறையிலே சிறிது வருமானம் குறைந்தாலும் கூட பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், நகரசபைகளுக்கும் வருமானம் குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே, இந்த சட்டத்திலே கடுமையான விதி இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். காயலாக இருப்பவர்களின் வீட்டுக்குச் சென்று பத்திரங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்றால் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஏழை எளியவர்கள் பயன்பெற முடியவில்லை. ஆகவே, இந்தக் கட்டணத்தை இப்போதிரூப் பதிவிலிருந்து பாதிப்பாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்கு லைசென்ஸ் முறை இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் ஊர்க் கணக்குப் பிள்ளையிடத்தில் ஏதாவது மனத்தாங்கல் இருந்தால் நெம்பரைக் குறித்துக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். பத்திரம் பலர் எழுதுவதினால் இதிலே சட்டப் பிரச்னைகள் வந்து விடுகின்றன. பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்கு இன்ன தகுதி இருக்கவேண்டும், இன்னின்ன முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் விதிகளை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு பட்ஜட் நேரத்தில் 'என்னுடைய தொகுதியில் மங்கலம் என்ற கிராமத்தில் பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் ஒன்று திறக்க வேண்டும்' என்று ஒரு மனுவை கனம் அமைச்சர் அவர்

[திரு. எஸ். முருகையன்] [25th March 1964]

களிடத்தில் கொடுத்தேன். அது சம்பந்தமாக இரண்டு மூன்று கடிதங்கள் எழுதியும் ஓராண்டுக் காலமாக எந்தவிதப் பதிலும் வரவில்லை. பத்திரப் பதிவு செய்ய திருவண்ணாமலையில் அவர்களுக்கு வசதி செய்யப்படவில்லை. திருவண்ணாமலையிலிருந்து 10 மைல் தூரத்திலுள்ள பெண்ணுதூர் என்ற கிராமத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவலூர்ப்பேட்டைக்குச் சென்று அங்கிருந்து பெண்ணுத்தாருக்குச் செல்லவேண்டும். இரண்டு இடங்களில் பஸ் ஏறிச் செல்வது என்றால் பணத்தைப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்துக் கொண்டு செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மங்கலம் என்ற ஊரைச் சுற்றிப் பத்து மைல் தூரத்திற்கு பத்திரப் பதிவு அலுவலகமே கிடையாது. எங்களுடைய கிராமத்தில் எல்லாவிதமான சௌகரியமும் இருக்கிறது. ஆகவே, மங்கலத்தில் ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்தைத் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செங்கம் தாலுகாவில் செங்கம் டவுனில் மட்டும் தான் ஒரு பதிவு அலுவலகம் இருக்கிறது. அந்தத் தாலுகா பூராவுக்கும் வேறு எங்கும் கிடையாது. தானிப்பாடி என்ற கிராமத்திற்கும் செங்கத்திற்கும் கிட்டத்தட்ட 30 மைல் தூரம் இருக்கிறது. தண்டிராம்பட்டிலும் ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் திறக்க வேண்டும். இந்தக் குறைகளை எல்லாம் அடுத்த ஆண்டுக்குள்ளாவது நிவர்த்தி செய்ய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கைகளை நல்ல முறையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவு மானியத்தின் பேரிலே இன்றைய தினம் மூன்று அங்கத்தினர்கள் அவர்களுடைய ஆலோசனையை இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். பத்திரப் பதிவு இலாகா பழமையான இலாகா. பழமை என்றாலும் அதனுடைய கடமையைத் தவறாது ஆற்றிக் கொண்டு வருகிறது. இந்த இலாகாதான் இன்றைய தினம் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுடைய சிறு சிறு நிலங்களுக்குக் கூட அத் தாட்சி வழங்கக்கூடிய இலாகா. இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறதென்றும், உத்தியோக உயர்வு குறைவாக இருக்கிறதென்றும் ஆண்டுதோறும் பேசப்பட்டு வருகிறது. அன்று இருந்த நிலையை வைத்துத்தான் இன்றும் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். உத்தியோக உயர்வு, ஊதிய உயர்வு சம்பந்தமாக பேசியுள்ள ஒரு சிபாரிசை செய்தார்கள். அந்த சிபாரிசுப்படி இன்றையதினம் பத்திரப் பதிவு இலாகாவில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு ஊதியமும், உத்தியோக உயர்வும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்வதோடு, மற்ற இலாகாவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அவர்கள் எந்த தொகை பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

அதோடு பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் மிகப் பழமையானதாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் பத்திரப் பதிவு வேலை செய்யப் போகிறவர்களுக்கு அமர்ந்து இருந்து வேலையை முடித்துக்

25th March 1964] [திரு. கோ. பூவராகன்]

கொண்டுவர போதுமான இடவசதி இல்லையென்று ஆண்டுதோறும் இங்கே சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதுபற்றிக்.ட அரசாங்கம் போதுமான கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான இடங்கள் மாவட்டங்களில் எங்கு எங்கு இருந்தாலும் அவற்றைப் புதுப்பிப்பது சம்பந்தமாக பொதுப் பணித்துறைக்கு அனுப்பி அவர்கள் ஒரு பேஸ்டு ப்ரோகிராம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ப்ரோக்கிராம் பிரகாரம் இப்போது பழமையான இடங்கள் எல்லாம் செப்பனிடப்பட்டு வருகிறது. மேலும் பத்திரப் பதிவு நிலையங்களுக்கு வருகிறவர்கள் தங்கு வதற்கும் இடவசதி இல்லையென்றால், அதையும் சேர்த்துச் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் இந்தக் காரியாலயங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கிறது. எல்லா இடங்களும் போதுமான இடவசதி உடையனவாக இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாது. இடவசதி போதுமானதாக இல்லாத கட்டிட சொந்தக்காரர்களுக்கு எல்லாம் நாங்கள் ஒரு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் கொஞ்சம் அதிக இடவசதி செய்து கொடுத்தால், வாடகையை உயர்த்தித் தருகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். சிலர் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் அப்படி முன்வரவில்லை. அதற்கு வேறு என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றியும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும் இப்போது இருக்கிற இடங்களில் மின்சார வசதி இல்லையென்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான கட்டிடங்கள் இப்போது 266 இருக்கின்றன என்றால் அதில் 135-க்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கிற 99 இடங்களில் 67 இடங்களுக்கு இப்போது மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 32 இடங்களுக்கு மின்சார வசதியைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இன்னும் அந்தக் காரியாலயங்களில் உள்ள பழைய மேசை, நாற்காலி போன்றவைகளை எல்லாம் புதுப்பிக்கக்கூடிய வேலையிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்து பத்திரப் பதிவு காரியாலயங்களில் காலதாமதமாகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி இல்லை. பத்திரப் பதிவு என்றால் இரண்டு நாள், மூன்று நாட்களுக்குள் முடித்து கொடுத்து விடுகிறார்கள். வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்கூட ஐந்து நாட்களுக்குள்ளாக கொடுத்து விடவேண்டுமென்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் கால அளவு அதிகமாகாதிருக்க இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் போகும்போது கூட அதைப் பரிசீலித்து எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அது விஷயத்தில் காலதாமதம் ஆவதற்கு இடமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. முருகையன் அவர்கள் பேசும்போதுகூட வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்க காலையில் போய் எழுதிக்கொடுத்தால், மாலை வரை அங்கே இருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது என்றார்கள். காலையில் இவர்கள் போய்க் கொடுக்கலாம். வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் என்றால் இவர்கள் கேட்கிற விவரங்கள் சரியான முறையில் இருக்க

[திரு. கோ. பூவராகன்] [25th March 1964]

கிறதா என்பதை எல்லாம் ரிஜிஸ்டரைப் பார்த்து பரிசீலனை செய்து தான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக் கொஞ்சம் நேரம் ஆகத்தான் செய்யும். சரியான முறையில் அந்த விவரங்களை எல்லாம் பார்க்காமல் அவசரம் அவசரமாக அதைக் கொடுத்து விட முடியாது. ஒரு மணிக்கு வாருங்கள், இரண்டு மணிக்கு வாருங்கள் என்று சொல்லி அதற்குள் தகவல் கொடுக்க முடியாது போவதற்கு மாலை வந்தால் கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லி விடுவதில் தவறு இல்லை. இது பத்திரப் பதிவு சம்பந்தமானது. நாம் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகத்தான் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அவசரப்பட முடியாது.

அதோடு சென்ற ஆண்டு சொன்ன அத்தனை குறைகளும் இந்த ஆண்டும் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிச் சொல்வது சரியாக இருக்காது. என்ன என்ன குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள், எவை எவை நீக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று தெரிந்து சொல்வது நல்லது. குறிப்பாக பல ஊர்களிலே பத்திரப் பதிவு நிலையங்களைத் திறக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தது. ஓரிடத்தில் பத்திரம் பதிவு நிலையம் திறப்பது என்றால் அதனால் அந்த இடத்தில் போதுமான வருமானம் இருக்குமா? அது பக்கத்தில் உள்ள பத்திரப் பதிவு நிலையத்தின் வருமானத்தை எந்த அளவு பாதிக்கும் அந்த இடத்தில் பத்திரப் பதிவு நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு தக்க இடவசதி கிடைக்குமா? வருகிறவர்களுக்கு இடவசதி கிடைக்குமா? உணவு வசதி கிடைக்குமா ஆகிய எல்லாவற்றையும் நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து சென்ற ஆண்டுக் ஐந்து இடங்களில் புதியதாகப் பத்திரப் பதிவு நிலையங்களைத் திறந்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டுக் கூட ஆறு இடங்களில் திறப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். 1-4-1964-இல் இருந்து செயல்படத் துவங்கும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே பொதுவாக கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்கிற குறைபாடுகள் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்வது சரியாகாது.

அதோடு கனம் உறுப்பினர் நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள் பொதுவாக அங்கே ஈ அடிச்சான் காப்பிதான் செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். ஈ அடிச்சான் காப்பி என்று சொல்வது பழைய கதை. ஆனால் ஒன்று. பத்திரத்தில் என்ன என்ன இருக்கிறதோ, அதையேதான் இவர்கள் கவனமாக ஒன்றுவிடாமல் அவசியமான எல்லாவற்றையும் எழுதிக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பத்திரத்தில் ஒன்று இருக்க காப்பி கேட்கிறவர்களுக்கு இவர்களாக ஒன்று எழுதித் தந்துவிட முடியுமா? அதில் உள்ளதை—அதற்கென அங்கே அடித்திருந்தால் இங்கேயும் அடித்து—ஈ அடிச்சான் காப்பி என்கிறார்களே—அதுபோல இன்றி எழுத்து சுத்தமாக அதில் இருக்கிறபடியேதான் நல்ல முறையில் இவர்கள் எழுதிக்கொடுத்து வருகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் டைப் செய்து

25th March 1964] [திரு. கோ. பூவராகன்]

கொடுத்தால் நல்லது என்றார்கள். பத்திரத்தில் இருக்கிற எழுத்துக்களுக்கு ஏற்றற்போல டைப்ரைட்டர் தயார் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும். அதோடு நல்ல நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களைக் கொண்டுதான் டைப் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அதோடு சரியாக டைப் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை எல்லாம் அப்புறம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து பண்ணி பிழைகளைத் திருத்தி எல்லாம் கொடுக்கவேண்டி நேரிடும். இதனால் பணச் செலவு காலதாமதம் ஆகும். ஆகவே இப்போது இருக்கிற முறையே நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். காப்பி செய்கிறவர்கள் அழகாக, நிறுத்தி சுத்தமாக எழுதிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதில் நல்ல கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. நானேகூட இரண்டு மூன்று இடங்களில் சென்று பார்த்தபோது பத்திரப் பதிவு நிலையங்களில் நன்றாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே டைப் செய்து கொடுக்கும் முறையைக் கொண்டு வருவது அவசியம் இல்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு பத்திரப் பதிவு நிலையங்களைச் சேர்ந்த சிப்பந்திகளுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது பத்திரப் பதிவு இலாகாவுக்கு மட்டும் அல்ல. நம் அரசாங்கத்தில் பணி புரிகிற சிப்பந்திகள் அனைவருக்கும் வீட்டு வசதி அவசியம். இதுபற்றி நிதி நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு அவ்வப்போது செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி அவர்கள் தம்முடைய மலைப் பிரதேசத்திற்கு பத்திரப் பதிவு நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்தோம். அது லாபகரமாக இருக்காது, போதுமான அளவில் தொடர்ந்து எப்போதும் நடக்க வசதி இருக்காது என்றுதான் அந்த யோசனை கைவிடப்பட்டது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் கட்டண உயர்வைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் தான் கட்டண உயர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் குறைக்க இப்போது முடியாது. கூட்டுறவு சங்கங்களுக்காவது குறைந்த கட்டணம் வைக்கும்படி சொன்னார்கள். ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்படாதவற்றுக்கு இப்போதேகூட கூட்டுறவு சங்கங்களைச் சேர்ந்ததாக இருந்தால், பாதிக்கட்டணம் வசூலிக்கிறோம். அதேமாதிரி லாண்டு மார்ட்கேஜ் பாங்குக்கும் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்படாததற்கு இலவசமாக என்கம்பரன்ஸ் சர்டிபிகேட் எல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வீட்டுக்கு வந்து பதிவு செய்வதாக இருந்தால் அதற்கு வாங்கப்படும் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வீட்டிற்கு எல்லோரும் அழைப்பது இல்லை. பத்திரப் பதிவு நிலையத்திற்குப் போக முடியாத பெரிய அசந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிற ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான் அழைக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் வீட்டுக்குப் போவது என்றால் அவர்கள் போய்வரச் செலவாகிறது. இதுவும் கூட அதிகமில்லை. ஆகவே இப்போதுள்ளதைக் குறைப்பதற்கு இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. பூவராகன்] [25th March 1964]

ஆங்காங்குள்ள நிலையை வைத்து அதிகாரிகள் பணியாற்றுகிறார்கள். மதுரையில் 2 கேஸ்கள், கன்னியாகுமரியில் 2 கேஸ்கள், சேலத்தில் 12 கேஸ்கள், தஞ்சையில் 1 கேஸ், கோவையில் 1 கேஸ், கடலூரில் 3, நாகப்பட்டினத்தில் 13, சிதம்பரத்தில் 14, புதுக்கோட்டையில் 3, திருச்சியில் 5, மொத்தம் 58 கேஸ்கள் வால்டுவேலினில் குறைவாக இருப்பதாகக் கண்டு பிடித்து இருக்கிறார்கள். ஸ்டாம்ப்கள் சரியானபடி இல்லை என்ற நிலையிலும் 1.674 கேஸ்கள் மொத்தத்தில் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் சென்ற ஆண்டில். மேலும் அதுகுறித்து பரிசோதனை செய்ய அதற்கான சட்டம் செய்ய வேண்டும். பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்கு லைசென்ஸ் முறை வேண்டுமென்று கூறினார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருந்தோம். அவர்கள்கூட, நீங்களே ஒரு சட்டத்தை இயற்றிக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருவிதாங்கூர் கொச்சியில் இருந்து நம்முடன் இணைந்த பகுதிகள், ஆந்திராவிலிருந்து நம்முடன் இணைந்த பகுதிகள், நம் பகுதிகள் மூன்றையும் இணைத்து பொதுவாக ஒரு சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்று ஐ.ஜி. ஆப் ரெஜிஸ்ட்ரேஷனுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பரிசீலனை செய்து எவ்வாறு கொடுக்கிறார்களோ, அதன் பேரில் இங்கு சட்டம் இயற்றுவதற்கு உங்கள் அனுமதிக்கு வரும். ஆகவே வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : லாண்ட் ஸீலிங் ஆக்டை இன்வாலிடேட் ஆக்கிவிட்டது சுப்ரீம் கோர்ட். ஆகவே மேலும் இந்த டிக்ளரேஷன் பாரம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : இப்போது அதற்குத் தகுந்த பதில் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது ஸ்டாம்ப் பேப்பரில் டைப் செய்து கொடுப்பதில் உள்ள கஷ்டத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். நடைமுறையில் உள்ள மொழிகளுக்கு தட்டெழுத்து தயாரிக்க வேண்டும், மெஷின் வேண்டும் அதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நடைமுறையில் இல்லாத புது மொழி என்ன இருக்கிறது. எந்தெந்த மொழிகள் இருக்கின்றன?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : ஆங்கிலமும் தமிழும் இருக்கிறது. சில இடங்களில் தெலுங்கில் எழுதுகிறார்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன் : கூட்டுறவு பாங்குகள் என்கம்பரன்ஸ் சர்டிபிகேட்க்கு இரண்டு மூன்று கேஸ்களுக்கு மேல் அனுமதிப்பதில்லை. பத்து கேஸ்கள் அனுப்ப வேண்டிய நிலையில் அவை முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. கடன் பெறமுடியவில்லை. அதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? பதிவு செய்யப் போகிறவர்கள் குற்றவாளிகளைப் போல் சப் ரெஜிஸ்டிரார் முன்பு பத்திரப் பதிவு முடியும் வரை நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்காவது உட்கார வசதி செய்து தரப்படுமா?

25th March 1964]

கனம் திரு. கோ. புவராகன் : கூட்டுறவு சங்கங்களில் மொத்தமாக 10 கேள் வருவது கிடையாது. 1, 2 தான் வரும். அவ்வப்போது பத்திரப் பதிவு நிலையங்களுக்கு அவற்றை அனுப்பினால் அவர்களுக்கும் சிரமம் இருக்காது, இவர்களுக்கும் தொல்லை இருக்காது.

திரு. ம. கமலநாதன் : என் பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 53,47,900 under Demand No. V—Registration Department be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 53,47,900 under Demand No. V—Registration Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND No. XI—JAILS.

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,61,82,600 under Demand No. XI—Jails.”

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : சிறைச்சாலை மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் முன் மொழிகின்றேன்.

“That the allotment of Rs. 1,61,82,600 under Demand No. XI—Jails be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The demand and the cut motion are before the House for discussion.

* திரு. செ. மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஜெயில் மான்யத்தின் பேரில் என்னுடைய தரப்பிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சிறைச்சாலை, எந்த அரசாங்கத்திற்கும், எந்த அரசியல் அமைப்பைக் கொண்ட அரசாங்கத்திற்கும் தேவை என்று இன்று கருதப்படுகிறது. அதை அன்னியன் ஆட்சியில் இந்த நாட்டு மக்களை அடிமைப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் சிறைச்சாலைகளை நிர்மாணித்து அதை நடத்திக் கொண்டு வந்த முறைக்கு மாறாக நம் ஜனநாயக ஆட்சியில் அதுவும் சோஷியலிச தத்துவத்தை ஏற்றிருக்கக் கூடிய ஒரு நாட்டின் ஆட்சியில் சிறைச்சாலைகள் மிக நல்ல முறையில் நடத்தப்படவேண்டுமென்ற கருத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வர் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்] [25th March 1964]

இன்று நம் சிறைச்சாலைகளில் இருக்கக் கூடிய சுகாதார வசதிக் கேடுகளை இந்த அரசாங்கம் போக்குவதற்கு தவறிவிட்டது என்று சுட்டிக் காட்ட நான் ஆசைப்படுகிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நாட்டிலே அன்னியன் ஆட்சி இருக்கும்போது சிறைச்சாலையில் எந்தளவு சுகாதாரக் கேடுகள் இருந்ததோ, அதே நிலை இன்றைக்கும் நீடிக்கிற நிலைமை இருக்கலாமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம் எஸ்டிமெட்ஸ் கமிட்டிகூட சிறைச்சாலைகளுக்கு சென்று பார்த்து அங்குள்ள லெட்ரீன் வசதிகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருப்பதையும், சுகாதாரக் கேடுகள் அவனால் பரவக்கூடிய நிலையையும் சுட்டிக் காண்பித்ததை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

முப்பத்தி நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 1930-ம் ஆண்டு வெள்ளையன் ஆட்சி காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சிறை சென்றவர்கள் எப்படி அந்தக் சிறைக் கூடத்தில் சுகாதாரக் கேடுகளைக் கண்டார்களோ, அதே நிலைதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் அவர்கள் தன் வாழ்க்கையில், “1930-ம் ஆண்டில் சிறைச்சாலையைப் பார்க்கும்போது, லெட்ரீன் செல்ல ஒரு பெரிய க்யூ நின்றது, அந்த வரிசையை நான் கண்டேன். இந்த நிலை அன்னியன் ஆட்சியில் இருந்தது” என்று அவர்கள் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். இப்போது 1962-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் ஜனநாயக ஆட்சியில் நாங்களும் சிறைக்கு சென்றோம். அதே நிலையைத்தான் கண்டோம். இந்த நிலை நீடிக்கலாமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போது சிறைக்கு சென்றிருக்கிறவர்கள் முன்பு அதைப் பார்த்ததில்லை. காகிதத்தில் பார்த்து விட்டு சொல்வதுதான். நாங்கள் அப்போதும் சென்றிருக்கிறோம் இப்போதும் பார்த்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு அந்த வித்தியாசம் ரொம்பத் தெரியும்.

திரு. செ. மாதவன் : ரீங்காரம் இடும் வண்டு மலரில் போய் உட்கார்ந்தவுடன் மது மயக்கத்தில் தன் பழைய பாட்டுக்களை மறந்து விடுவது இயல்பு. அதேபோல்தான் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பட்டேல் அவர்களின் கூற்றைக்கூட மறுக்க முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் பட்டேல் அவர்கள் கூறிய நிலையில்தான் இன்னும் சிறைச் சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, எஸ்டிமெட்ஸ் கமிட்டி கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு ஒவ்வொரு சிறைச்சாலைக்கும் லட்ரீன் வசதியை, சுகாதார வசதிகளை உடனுக்குடன் அங்குள்ள கைதிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும். மருத்துவ உதவியையும் கொடுக்கவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் உடனடி இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறைச்சாலைக் கைதிகளைப் பழிவாங்கக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி நல்ல பண்பட்ட அரசியல் வாதிகளுக்கு இருக்கக் கூடாது என்ற கருத்தை எல்லா

25th March 1964] [திரு. செ. மாதவன்]

சமுதாயமும் இன்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நம் அரசாங்கம் அரசியல் கைதிகளை நாங்கள் எந்தளவிற்கு கொடுமைப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு கொடுமைப்படுத்துவோம் என்ற நிலையை இன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஒரு நல்ல ஜனநாயக ஆட்சியில் எதிர்க்கட்சிகள் இருந்தால் அவர்கள் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு சிறை செல்லவேண்டிய நிலை ஏற்படும். அந்நிலையில் அரசியல் வாதிகளை பழி வாங்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் நாங்கள் நடப்போம் என்றால், எந்த அளவு ஜனநாயகம் அமைந்திருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 1922-ம் ஆண்டில் வெள்ளையனின் அரசாங்கம் இந்த நாட்டு சிறைச்சாலை அதிகாரிகளுக்கு ஒரு அறிக்கை அனுப்பியது—

“The Government have stated that it is not considered necessary at present to make any distinction of classification as regards ‘political’ and ‘non-political’ prisoners”.

வெள்ளை ஆதிக்கம் 1922-ம் ஆண்டு அரசியல் கைதிகளுக்கும், அரசியல் கைதிகள் அல்லாத மற்ற கைதிகளுக்கும் நாங்கள் வேறு பாட்டை காண்பிக்க விரும்பவில்லை. ஒரே மாதிரியாகத்தான் நடத்தப்படுவார்கள் என்று அன்றைக்கு 1922-ம் ஆண்டு இருந்த வெள்ளை ஆதிக்கம் கூறியது. அதைத்தான் இந்த அரசாங்கமும் பின்பற்றுகிறதா? நாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டோம். அரசியல் கைதிகள்பற்றி அரசாங்கம் தங்களுடைய திட்டம் என்ன என்பதைப் பற்றி கேட்டோம். அதற்கு எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை. பண்டித நேரு அவர்கள் “அரசியல் கைதிகளின் நிலைமையைச் சாதாரண குற்றவாளிகளின் நிலைமையை விட மோசமானதாக ஆக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் பிடிவாதமான கொள்கையாக இருந்தது” . . . என்று அன்றைக்கு இருந்த வெள்ளை ஆதிக்கத்தைப்பற்றி துருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குள்ள ஜனநாயக அரசாங்கமும் அன்றைக்கு இருந்த வெள்ளையனுடைய அந்த பிடிவாதமான கொள்கைகளை அரசியல் கைதிகளை கொடுமையாகத்தான் நடத்தவேண்டும் என்பதை ஆதரிக்கின்றதா? நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆதரிக்க மாட்டார்கள் என்று. 1957-ம் ஆண்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கூறியதால் அதை மறந்துவிட்டார்களோ, என்னவோ தெரியவில்லை. அவர் தெரிவித்திருப்பது

“அரசியல் நோக்கத்தோடு சட்டத்தை மீறி அல்லது சட்டத்தின் கீழ் ஒரு குற்றம் செய்தால் அரசியல் திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு குற்றம் செய்தால் அதற்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் அரசியல் கைதிகள்” என்று அன்றைக்கு 1957-ம் ஆண்டு ஜெயில் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை தெரிவித்த அதே அமைச்சர் இன்றைக்கு முதலமைச்சராக வந்த பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்த பிறகு, தன்னுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக் கொண்டாரா? அரசியல் காரணத்திற்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்கள்

[திரு. செ. மாதவன்] [25th March 1964]

அரசியல் கைதிகள் என்று ஏன் வைத்திருக்கக்கூடாது? ஏன் இந்த கொடுமை நடத்தவேண்டும் என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைதிகளை எப்படி நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்து செல்லவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தால் சட்டம் போடப்பட்டு 462-வது விதியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை கனம் ஜெயில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன். . . எந்தெந்த கைதிகளை கையில் விலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று விதி ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. விதிகளை மட்டும் வைத்திருந்தால் போதுமா? அதை நடைமுறையில் கொண்டு வர வேண்டாமா? விதிகளுக்கு விரோதமாக நடத்தும் அதிகாரிகள் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா? இங்கேயிருக்கின்ற திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களைப் பாருங்கள்—பால் வடியும் வதனம்—இப்படிப்பட்டவரை கொலைக்குற்றம் புரியக் கூடிய பயங்கரமான கைதி என்று நினைக்கிறீர்கள்? இப்படிப்பட்டவரை தப்பித்துக்கொண்டு போய்விடுவார் என்று நினைக்கிறீர்கள்? இப்படிப்பட்டவரை விலங்கிட்டு சென்றார்கள் என்றால், அதிலும் மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் செல்லுகின்ற நேரத்தில் கையில் விலங்கிட்டு அழைத்து சென்றிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் பழைய வரலாற்றை நினைத்துப் பார்த்தாவது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தியாகிகளை நினைத்துப் பார்த்தாவது இருக்கின்ற விதிகளை அமல் நடத்தக்கூடாதா? விலங்கிடுவதை தடுக்கக்கூடாது என்று இந்த அரசாங்கம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறதா? ஒரு மாவட்டச் செயலாளர், ஒரு கட்சியின் முக்கிய நபர் ஒருவரை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்போது, கையில் விலங்கிட்டு அழைத்து செல்லவேண்டும் என்று எந்த விதி அனுமதிக்கின்றது? அப்படி விதிகள் அனுமதிக்கின்றது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? அல்லது அனுமதிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? இல்லையென்றால் இப்படி செய்பவர்களை கண்டிக்கக்கூடாதா? சிறைக்கு செல்லும்போது மட்டுமல்ல, நீதிமன்றத்திற்கு செல்லும் போது மட்டுமல்ல, சாதாரணமாக ரோடுகளில் அழைத்துக் கொண்டு போகும்போதும் கையில் விலங்கிட்டு அழைத்து சென்றிருக்கிறார்கள். காரணம் பொதுமக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றி கேவலமாக எண்ண வேண்டும். காங்கிரஸ்கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை பழிவாங்குகிறது என்று இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எண்ணம் வரவேண்டும் என்ற கருத்தில்தான் அதிகாரிகள் இவ்விதம் செய்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

உணவைப் பொறுத்தளவுக்கு இன்றைக்கும் முன்பு இருந்த நிலைமைதான் இப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்படலாமா. இப்போது இருக்கக்கூடிய விதிகளின்படி பார்த்தால் நீதி கின்றம் செல்லும் ஒரு கைதிக்கு 62 ந.பை. செலவிடப்படுகிறது. இந்த நிலை நீக்கப்படவேண்டாமா? இந்த 62 ந.பை. வில் ஒரு கைதி வாழ்க்கை நடத்த முடியுமா? எந்த

25th March 1964] [திரு. செ. மாதவன்]

அளவுக்கு ஒரு கைதிக்கு இதை வைத்துக்கொண்டு உணவு கொடுக்க முடியும்? இதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்கிறதா? அதிலும் இப்போது ஏறியிருக்கின்ற விலைவாசியின் சூழ்நிலையில் பழைய நிலைமையிலேயே வைத்திருக்கலாமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் கைதிகளை பல வகுப்புக்களில் வைக்கிறார்கள். சிறைக்கு சென்றவர்கள் கைதிகளுடைய உணவு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அன்றைக்கும் சிறைக்கு சென்றிருக்கிறோம், இன்றைக்கும் சென்று பார்க்கின்றோம் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் அடிக்கடி சிறைக்கு சென்று வருகிறார்களோ, என்னவோ தெரியவில்லை, ஆனால் கனம் உள் துறை அமைச்சர் அவர்களும் புதிய சிறை அமைச்சர் அவர்களும், மேடைகளில் பேசுகிறார்கள், 'சிறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆட்டுக்கால் சூப் கேட்கிறார்கள்', என்று பத்திரிகையில் இதைப்பற்றி செய்தி வந்திருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எந்த கைதி ஆட்டுக்கால் சூப் வேண்டும் என்று கேட்டார் என்று அன்றைக்கு கேள்வி நேரத்தின் போது கேட்டேன். அதைப்பற்றி ஏதாவது சொல்ல முடியுமா என்று பல முறை கேட்டேன். ஆனால் அதற்கு நேரான பதில் சொல்வதற்கு வழியில்லாமல் தப்பித்துக்கொள்வதற்குத்தான் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஆட்டுக்கால் சூப் கேட்டார்கள் என்றால், அப்படி கொடுப்பதற்கு உங்களிடத்தில் ஏதாவது விதிகள் இருக்கின்றனவா? நாட்டு மக்களிடத்தில் சொல்வது ஒன்று. இங்கு வந்து சொல்வது ஒன்று, சிறைச்சாலைகளில் நடப்பது இன்னொன்று. இவ்விதமான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தலாமா? இதைப்பற்றி மற்ற அமைச்சர்களுக்கு தெரியவில்லை என்றாலும், முதலமைச்சர் அவர்களாவது எடுத்துச் சொல்லக்கூடாதா? ஒரு அரசியல் கட்சியை சார்ந்தவர்கள், தியாகம் செய்ய முன் வந்தால், அவர்களை வேண்டுமென்றே இழிவு படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது நல்லதல்ல என்பதை மற்ற அமைச்சர்களுக்கு நம் முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்கட்சிகளாக இருக்கிறவர்களை பழிவாங்க வேண்டும் என்று நோக்கத்தோடு நடத்துவது நல்ல ஜனநாயக அரசாங்கத்திற்கு பொருந்தாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயக நாட்டில் இன்றுள்ள அரசாங்கம் நாளை போகலாம், வேறு அரசாங்கம் நாளைக்கு வரலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் இது போன்ற விஷயங்களில் தங்கள் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக கல்வியைப்பற்றி, அதிலும் தொழில் கல்வியைப் பற்றி நம்முடைய சிறைச்சாலையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அப்படி செய்யப்படுகிற வசதி மிகவும் குறைந்த அளவில் தான் இருக்கிறது. வேண்டிய அளவு என்னென்ன

[திரு. செ. மாதவன்]

[25th March 1964]

முறையில் கல்வியை அளிப்பதற்கு முடியுமோ, அதற்கான வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

‘ஓப்பன் எயர்’ ஜெயில் திட்டம் ஒன்று நம்முடைய அரசாங்கத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வந்தது என்று நம்புகிறேன். அதை எந்த முறையில் அமைக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி நம்முடைய அரசாங்கம் விரைவில் பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கவேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சிறைகளில் இருக்கின்ற கட்டடங்களை குறைப்பதற்கு முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல மாநில அரசாங்கங்களிலும், பஞ்சாயத்து ராஜ் சிறைச்சாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல நம்முடைய மாநிலத்திலும் பஞ்சாயத்து ராஜ் சிறைச்சாலையில் ஏற்படுத்துவதற்கு சிந்தித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலையில் உள்ளவர்கள் சீர்திருந்த வேண்டும், அவர்களை சீர்திருத்த வேண்டும், அதற்கான வசதிகளை கொடுத்து, சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளியே வந்தவுடன் வாழ்க்கையில் செய்த தவறுக்காக வருத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டும் என்கின்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட முறையில் நாம் சிறைச்சாலையை பார்க்க வேண்டும். சிறைச்சாலைக்கு சென்று விட்டால், அவனுடைய வாழ்க்கையையே பாழாக்கவிட வேண்டும், வாழ்க்கையில் அவனுக்கு கஷ்டங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தில் அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கக்கூடாது. அதிலும் முக்கியமாக தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சி தியாகிகளை வெறுப்போடு சிறைச்சாலைகளில் நடத்தக்கூடாது, அந்த எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சிறைச்சாலை மான்யத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். சிறைச்சாலை என்பது சொர்க்க லோகம் அல்ல, அல்லது மாமனார் வீடோ அல்ல. சிறைச்சாலை என்பது குற்றம் செய்தவர்கள், தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களை கொண்டு வைப்பதற்காக இருப்பது. அதல்லாமல் பழி வாங்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அனுப்பப்படும் இடமல்ல. என்ன குற்றம் செய்தார்கள் என்று பார்த்து, சிறையில் சீர்திருத்தி வெளியே வந்தவுடன் நல்லமுறையில் வாழவேண்டும் என்ற வகையில்தான் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். ஆனால் சிறைச்சாலையில் பழி வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் யாருக்கும் இல்லை. உதாரணமாக சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் கூட, ஏதாவது வீட்டில் நல்ல காரியங்கள், கெட்ட காரியங்கள் நடைபெறும்போது, அவர்களை பரோலில் விடுகிறார்கள்.

25th March 1964] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

உணவைப்பற்றி சொன்னார்கள். உணவு நல்ல முறையில், சுத்தமான முறையில், சத்து நிறைந்த உணவைத்தான் கொடுக்கிறார்கள். முக்கியமாக கைக்குத்தல் அரிசியை நல்ல முறையில் சமைத்து கொடுக்கிறார்கள். மேலும் கைதிகளை எடை போட்டு பார்த்து, அவர்களுடைய சரப்பாட்டில் ஏதாவது குறைந்து விட்டதா என்று பார்த்து, அதையும் நிவர்த்தி செய்கிறார்கள். இவ்விதமாக பல வசதிகளை செய்து கொடுக்கிறார்கள். மேலும் முன்னால் உணவுப் பொருட்களை கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருந்து வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள், அதை இப்போது கண்டிராக்டர்கள் மூலமாக வரவழைத்து நன்றாக சமைத்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

மேலும் சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே நம்முடைய ஜெயில்கள் நல்ல நிலையில் இருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இருந்தாலும் ஏற்கனவே இருந்த மாதிரி சில இடங்களில் இருக்கின்றன. இப்போது அங்காங்கு இருக்கிற சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி டாக்டர்கள் வாரம் ஒரு முறை அல்லது இரு முறை ஜெயில்களுக்குச் சென்று பார்க்கிறார்கள். நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கே கொண்டு சென்று சிகிச்சை செய்கிறார்கள். சில இடங்களில் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அவைகளையும் சீக்கிரமாக நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். a.m.

மேலும் ஜெயிலில் உள்ளவர்களை நல்ல முறையில் ஆக்கவேண்டுமென்று கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கு ஆகியவைகளுக்கு உட்பட்டு அவர்கள் நடக்க வேண்டுமென்று நம் சர்க்காரில் இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நன்றாகப் பாடக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும், நாடகத்தில் நடிக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு பாடுவதற்கும், நடிப்பதற்கும் வசதி செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள்.

மேலும் கைதிகளுக்கு முறைப்படி எண்ணெய் ஸ்நானம் செய்யவும், சவரம் செய்து கொள்ளவும் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் குற்றம் செய்தால், நல்ல முறையில் அவர்களைத் திருத்த படிப்பு, தொழில் எல்லாம் கற்றுக்கொடுத்து, பின்னால் வெளியே வரும்போது அவர்கள் நல்ல வாழ்வு வாழ வழி செய்திருக்கிறார்கள்.

ஜெயிலில் இருக்கிறவர்களுக்கு நல்ல தொழில்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் என்ன என்ன தொழில் செய்ய முடியுமோ, என்ன தொழில் செய்ய விரும்புகிறார்களோ, அதற்கு அங்கே வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

நம் ஜெயிலில் இருக்கிற அச்சுக்கூடத்தில் கூட முக்கியமாக 275 பேர்களுக்கு மேல் வேலை கொடுத்து வசதி செய்திருக்கிறார்கள் என்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று ஆகும். இருந்தாலும்கூட இப்போது புதியதாகக் கட்டக்கூடிய ஜெயில் கட்டடங்களை சுகாதார முறையில் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[25th March 1964]

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, சிறை மான்யத் தின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற தோழர்கள் செக்கிழுத்துச் சீரழிந்தவர்கள் வழி வந்தவர்கள் நாங்கள், சிப்பி ஏந்தி சீரழிந்தவர்கள் வழி வந்தவர்கள் நாங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் பலருக்கு சிறை அனுபவம் இருக்காது என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் சிறையில் இப்போது எவ்வளவோ செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது நகைப்புக்கு உரிய நிகழ்ச்சியாகத் தான் இருக்கும். சிறைக்கூடம் என்று சொன்னவுடனே, சிறைகளில் கைதிகளை தள்ளி பழி வாங்கவேண்டும் என்ற உணர்வு இருக்கிறதே, அதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

வள்ளுவர் படத்தை நாம் இங்கே திறந்து வைத்திருக்கிறோம். அப்படி வள்ளுவர் படத்தைத் திறந்து வைத்து விட்டு, அவர் கூறுகிற வழியில் செல்ல மறுத்தால் படம் திறந்த பயன் இல்லாமல் போய்விடும்.

கடித்தோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்

நீங்காமை வேண்டு பவர்

என்று சொல்லியிருக்கிறார் வள்ளுவர். குற்றம் செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக தண்டிக்கிற நேரத்தில் தண்டனை கடுமையாக இருப்பது போலக் காட்டவேண்டும், நடத்துகிற முறையில் மென்மை காட்டவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சர்க்கார் இதை மறுக்கிறதோ என்று நினைக்கிறேன். வள்ளுவர் இங்கே சொல்லுகிறார் 'நெடிதாக்கம் நீங்காமை வேண்டுபவர்' என்று. அவர்களுக்குத் தான் அந்த அறிவுரை, இன்னும் சிறிது காலத்தில் அந்த அக்கத்தை இழக்க இருக்கிறவர்களுக்கு அல்ல என்று இந்த மந்திரி சபை எற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. முதலில் சிறை என்பது பழி வாங்கும் இடம் என்று நினைத்து வந்த நினைப்பை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். சிறை என்பது செய்த குற்றத்தை உணர்ந்து திருந்தி நல்ல மனப் பான்மை உருவாகின்ற இடமாக இருக்கவேண்டுமே தவிர சவறு செய்தவர்களை கொடுமை படுத்தும் இடமாக இருக்கக் கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உரை வேண்டும். சிறைக்குச் செல்லுகிறவர்கள் எல்லாம் குற்றம் செய்தவர்களாக இருக்க முடியாது. குழந்தை காரணமாக குற்றம் செய்யாதவர்களைக் கூட குற்றம் செய்தவர்கள் என்று சிறையில் தள்ளும் நிலை இருக்கிறது. அப்போது சிறையில் புகுந்தவர்களுக்கு மான உணர்வு கெட்டது என்ற காரணமாக தற்கொலை செய்து கொள்ளும் குழந்தை உருவாகும். பழைய காலத்தில் சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை என்ற மன்னன் சிறையில் தள்ளப்பட்ட காரணத்தினால் உணவு கொள்ளாமல் உயிர் விட்டான் என்று வரலாறு கூறுகிறது. நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில தினங்களுக்கு முன் இங்கே ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்போது சிறையில் தள்ளப்பட்ட ஒரு குற்றவாளி சிறையிலேயே வேட்டியைக் கட்டிக்கொண்டு தற்கொலை

25th March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

செய்து கொண்டான் என்று சொன்னார்கள். தங்கநீட்டத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட குற்றவாளியை திரும்ப உயிரோடு ஒப்படைக்காமல் பிணமாக ஆக்கித் தரும் நிலை இருக்கிறது என்பதற்கு இந்த சர்க்கார் வெட்கப்படவேண்டும். உயிரோடு அனுப்பப்பட்டவர்களை திரும்ப உயிரோடு அனுப்ப கடமைப்பட்டிருக்கிறது அரசு. சிறையில் தள்ளப்பட்ட குற்றவாளி வேட்டியை கட்டிக்கொண்டு துக்குப் போட்டுக்கொண்டான் என்று சொல்லுகிற நிலையில் அரசு தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலையை சர்க்கார் உணர்ந்து அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை சிறைச்சாலைகளில் நிகழாமல் இருக்கப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இளம் குற்றவாளிகளைப் பற்றி ஒரு சில கூற விரும்புகிறேன். இளம் குற்றவாளிகளைச் சிறையில் தள்ளும் நேரத்தில் அவர்கள் இருக்கிற இடம் சிறைச்சாலை என்ற உணர்வே இல்லாமல் அவர்களை உருவாக்கி வரவேண்டும். சிறைச்சாலை இளம் குற்றவாளிகளை நல்லவர்களாக ஆக்குகிற பள்ளிக்கூடங்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு தாங்கள் குற்றம் செய்தவர்கள் அதனால் தம்மைக் கண்காணிக்கிற முறை இருக்கிறது என்ற உணர்வு வராத நிலையில் அவர்களை வளர்த்து வரவேண்டும். சில பள்ளிகளில் கட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கும். அந்த முறையில் கட்டுப்பாடு இருக்கும் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு எந்த உணர்வு இருக்குமோ, அந்த உணர்வு இவர்களுக்கும் இருக்கும் நிலையில் இளம் குற்றவாளிகளை நடத்தும் நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும். அதில் தவறில் இளம் குற்றவாளிகள் பெரிய குற்றவாளிகளாக நாட்டுக்கு கேடு செய்யும் சூழ்நிலை உருவாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடித்தபடியாக சிறைச்சாலைகளிலே சிறையில் புகுந்தவுடனே உடையை மாற்றுகிறார்கள். அந்த முறையில் உடையை மாற்றுகிற போது சிறைக்கு வெளியில் வாழுகின்ற முறைக்கு மாறப்பட்டது சிறை வாழ்க்கை, இங்கே கட்டாயத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு உண்டாகிறது. உணவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வழக்கமாக என்ன உணவோ அந்த உணவு இல்லாது உணவும் மாற்றப்படுகிறது. நாள் தோறும் குளித்துப் பழக்கம் இருந்தாலும் வாரத்திற்கு ஒரு முறை, 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை குளிப்பது என்ற சூழ்நிலை உருவாகிறது. உண்ணுகிற உணவில் மாற்றம், உடுக்கிற உடையில் மாற்றம், பழக்க வழக்கங்களில் மாற்றம். இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களைக் கொடுக்கிற காரணத்தினால் அவன் உணர்வு உள்ளே ஏதோ தான் தவறு செய்தான், பழி வாங்கப்படுகிறவன் என்ற உணர்வு வளர வளர மேலும் குற்றவாளியாகும் சூழ்நிலை உருவாகும்.

இன்னும் இப்போது இருக்கிற சிறைச்சாலைகளில் லெட்ரீன் வசதி இருக்கிறது. அந்த அறையிலேயே நாள் முழுதும் இருக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். இன்றைய தினம் நவீன வசதிகளெல்லாம் நாட்டிலே உருவாகியிருக்கின்றன. சிறைச்சாலைகளில் இருக்கிற அறைகளில் அமைக்கிற லெட்ரீன்களை லேபிஷ் அவுட் லெட்ரீன்களாக அமைக்கக் கூடாதா? பொதுவாகக் கூற வேண்டுமானால் சிறைச்சாலைகள் நல்ல அறச்சாலைகளாக ஆகின்ற முறை

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [25th March 1964]

யில் முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். சிறைச்சாலை என்பது பழி வாங்குகிற இடம் என்று இல்லாமல், சிறையில் புதுந்தவர்களை மிகுத உணர்வினால் தவறு செய்து உள்ளே புதுந்தவர்களை, மனித உணர்வோடு வெளியே வருமாறு அமைக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் நாங்கள் அப்போது துன்பப்பட்டோம், இவர்களும் இப்போது துன்பப்பட்டும் என்று எண்ணுவது கூடாது 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற முறையில்தான் அற நோக்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர 'யான் பெற்ற துன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற முறையில் சிறைச்சாலை அமையக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது கருத்துரைபை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். மணி: கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்தினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் சிறைச்சாலைக்குச் செல்லுகிற கைதிகளுக்கு நல்ல முறையிலே கல்வி அறிவைப் புகட்ட வேண்டுமென்று நான் முதலிலேயே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நல்ல கல்வி அறிவை ஊட்டி நல்ல ஒழுங்கு நிலைக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைதிகள் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றவுடன் கடும் காவல் தண்டனை பெற்றவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். வெளியே வேலை செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அளவு ஊதியமாகக் கொடுக்கா விட்டாலும் ஓரளவு கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டால் சுறு சுறுப்பாக வேலை செய்து அவனுடைய தண்டனை முடிந்து விட்டுக் கொடுத்த செல்லும் நேரத்தில் மனைவி மக்களுக்கு நல்ல தொகையைக் கொண்டு போக வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைதிகளைக் காணச் செல்லுகிற போது ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிற வாய்ப்பு மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. குறைவாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல் கேவலமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக அரசியல் கைதிகளை இன்றைய தினம் பார்வையாளர்கள் பார்க்கச் செல்லும் போது ஏற்படுகிற நிலைமைகளை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேராசிரியர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் மாஜி சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார். இன்றைய தினம் மேல் சபையில் அங்கத்தினராக இருக்கிறார். அவர் சிறையில் இருக்கிறார். அவருடைய மனைவி அவரைக் காணச் செல்லுகிறார். அந்தச் சிறை அதிகாரி அவரது மனைவியைப் பார்த்து திரு. அன்பழகனைக் காட்டி 'இவர் தானா உன்னுடைய புருஷன்' என்று கேட்டு, திரு. அன்பழகனைப் பார்த்து 'இந்த அம்மாள் தான் உன் மனைவியா' என்று கேட்கிற நிலைமை இருக்கிறது.

அப்படிக்கேட்கின்ற நேரத்திலே அந்தப் பெண்கள் வேதனைப்பட்டு, இனி சிறைச்சாலைக்குச் சென்று யாரையும் பார்க்காத நிலையில் தான் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆகவே, சிறைக்குச் சென்று பார்க்கப்போனால்,

25th March 1964] [திரு. எம். எஸ். மணி]

மரியாதைக் குறைவாக நடத்துகிறார்கள் என்று பலர் வேதனைப் படுவதை பார்க்கிறோம். எனவே, சிறைச்சாலைகளுக்கு குடும்பத்தினரோ, நண்பர்களோ செல்லுகிறபொழுது, கனாயமான முறையிலே அவர்கள் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறையிலே இருக்கிற அரசியல் கைதிகளுக்கு இன்றையதினம் உடை கொடுக்கப்படுகிறது. இருபது வயது உள்ள ஒரு தோழர் சிறைக்குச் சென்றால், அவருக்குக் கொடுக்கிற உடையை போட்டுக் கொண்ட பின்னர், அவர் 60 வயது கிழவராகத் தோன்றுகிறார். இரண்டு வகையான உடை வைத்திருக்கிறார். யார் வந்தாலும் அதை மாற்றி, மாற்றி கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, சிறையிலே கொடுக்கிற உடை ஓர் அளவான உடையாக கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆயுள் கைதிகளாக இருக்கிறவர்கள் விடுதலை அடைகிற நேரத்தில், அவர்களை எப்படி விடுதலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்காக ஒரு குழு நியமித்து, அதிலே கலெக்டர் அவர்களும், மற்றவர்களும் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விசாரித்து, அவர்களுடைய தண்டனைக் காலத்தைக் குறைத்து, 10 ஆண்டு காலத்தில், 12 ஆண்டு காலத்தில் விடுதலை செய்கிறார்கள். எந்தப் போலீஸாரால் கைதி செய்யப்பட்டு அவன் குற்றவாளிக் கூண்டில் அடைக்கப்பட்டானோ அந்தப் போலீஸாரைக் கேட்டால், அவர்கள் எப்படி இவன் ஒழுங்காக நடப்பான் என்று உறுதி அளிக்க முடியும்? எனவே, சிறையிலே அவன் வாழ்கின்ற பொழுது அவன் நடக்கின்ற நடத்தையைப் பார்த்து, அவனை வெகு விரைவில் வெளியிலே விடுவதற்கு அவன் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சிறையிலே உள்ள ஆயுள் கைதிகள் பெரோவில் வெளிவந்து காங்கிரஸ் கட்சிக்கு பிரசாரம் செய்தால் விவரவிலே விடுவிக்கப்படுவதாக அவர்கள் உள்ளேயும் கூறுகிறார்கள். அதே போல பலர் இன்று வெளியிலே சென்று பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. சிறை ஒழுங்காக நிர்வகிக்கப்படுகிறதா, நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு ஜெயில் விஸிடர்கள் என்று நியமிக்கப்படுகிறார்கள். உள்ளபடியே அவர்கள் ஒரு கட்சி சார்பு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஊரில் உள்ள பெரிய மனிதர்கள் அல்லது பொது நலத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள் சிறைச்சாலை விஸிடர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறையில் வேலை செய்கின்ற வார்டர்களுக்கு இன்றையதினம் ஊதியம் மிகக் குறையாக இருக்கிறது. போலீஸார் போன்று தான் இருக்கிறது. எனவே, அவர்களின் ஊதியத்தை சற்று ஓரளவுக்கு உயர்த்தினால், சிறையிலே இருக்கிற ஊழல்களை நாம் நிவர்த்திக்க முடியும். அதே போன்று சிறைச்சாலைகளில் கொடுக்கப்படுகிற உணவு பல வழிகளில் திருட்டுப் போகிறது. அந்த உணவு அப்படி திருட்டுப் போகாமல், அத்தனையும் கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஒரு நிலைக்கு கண்காணிப்பு இருந்தால் தான் சிறையிலே

[திரு. எம். எஸ். மணி] [25th March 1964]

கொடுக்கப்படுகிற அந்த உணவுப் பண்டங்கள் வெளியிலே செல்லாமல் இருக்கும். அதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுகாதார வசதியைப் பொறுத்தவரையில் கண் வலி என்று சொன்னாலும் சரி, வயிற்று வலி என்று சொன்னாலும் சரி, உடல் நலம் குன்றியிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் சரி, ஒரே மருந்தைத்தான் கொடுப்பதைப் பார்க்கிறோம். சிறைச்சாலையில் வியாதிக்குத் தக்க மருந்துகள் கொடுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக, திருச்சி சிறைச் சாலையிலே குளிப்பதற்குக்கூட வசதி இல்லை. மேலும் அங்கே கந்தக பூமியாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, அடிக்கடி கண்வலி நோய் வருகிறது. அங்கே குளிப்பதற்கு நல்ல வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும். சிறைச்சாலைகள் சுகாதார முறையில் இருப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்வாதிகார நாட்டில்தான் சிறைச்சாலைகள் குற்றவாளிகளை அடைக்கும் குகைகளாக ஆக்குகிறார்கள். நம்முடைய நாடு ஜனநாயக நாடு. ஜனநாயக நாட்டில் யாரும் தவறு செய்தால், தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறவர்கள் திருந்தக்கூடிய ஆசிரமங்களாக சிறைச்சாலைகளை ஆக்கினால், அவர்கள் வெளியே வரும்பொழுது நல்லவர்களாக வருவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. சிறைச் சாலைகளுக்குச் செல்லுபவர்கள் அத்தனை பேர்களும் திருடர்கள் என்று கூற முடியாது. சந்தர்ப்பவசத்தால், சதியின் காரணமாக நல்லவர்கள் திருடர்களாக சில சமயங்களில் சிறைச்சாலைகளுக்கு செல்லக்கூடும். அவர்கள் வெளியிலே வருகிறபொழுது மேலும் திருடர்களாக மாறிவிடக்கூடாது, கயவர்களாக மாறிவிடக்கூடாது. வெளியிலே வரும்பொழுது நாட்டில் நல்ல மனிதர்களாக வாழ்வதற்கு சிறைச்சாலையில் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ ஆட்டுகால் ஸூப் சிறையில் கேட்டதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மேடையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலும் அந்தச் செய்தி வந்தது. எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. பழம் கதை படித்த ஞாபகம். ஒரு அரசன் இன்னொரு அரசனை சண்டையில் வென்று, அவனை தன்னுடைய நாட்டில் கொண்டுபோய் கைதியாக சிறைச்சாலையில் அடைத்து வைக்கிறான். அப்படி அடைத்து வைத்திருக்கிற காலத்தில் அந்த அரசனுக்கு மண் தட்டில் சாப்பாடு போகிறது. சாப்பாட்டை அரசன் கையிலே வாங்கி தூக்கி வெளியிலே எறிகிறான். எறிகிற நேரத்தில் அந்தச் சிறையிலே உள்ள வார்டர் 'நீங்கள் சாப்பிட மாட்டீர்களா' என்று அரசனைப் பார்த்து கேட்கிறார். அரசன் சொல்லுகிறான்: 'பிச்சைக்கார நாடு இந்த நாடு. பிச்சைக்கார அரசாங்கம் இது. எனக்கு மண் தட்டிலே சோறு கொடுக்கிறார்கள். எங்கள் நாட்டிற்கு வந்தால் தங்கத் தட்டில் சோறு தருகிறேன்' என்று சொல்லி தூக்கி எறிகிறான். அப்படிப்பட்ட நிலைகூட நான் வரவேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. இந்த நாடு நல்ல நாடு. ஜனநாயக நாடு. ஜனநாயக நாட்டில் சிறைச்சாலைகளில் கொடுக்கப்படுகிற உணவு நல்ல முறையிலே

25th March 1964] [திரு. எம். எஸ். மணி]

கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருச்சி சிறைச்சாலைகளில் சமைக்கப்படுகிற உணவு இரும்பு சட்டிகளிலே சமைக்கப்படுகிறது. அதன் காரணமாக பலருக்கு வாந்தி எடுக்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது பலருக்கு வயிற்றுப் போக்கு ஏற்படுகிறது. எனவே, வெளியிலிருந்தால் வீட்டில் எப்படி சாப்பிடுவார்களோ, அந்த அளவுக்கு சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலைகளிலே கொடுக்கப்படுகிற உணவு மண்பாண்டங்களில் சமையல் செய்தாலும், பெரிய பெரிய பாண்டங்களில் சமையல் செய்தாலும், அவர்களுக்கு ஒத்து வருகிற அளவுக்கு நாம் கண்காணிப்பு செய்வேண்டும். இல்லை என்றால், சிறையிலே காலரா ஏற்படுகின்ற நிலைமை வந்துவிடும். திருச்சி சிறைச்சாலைக்குப் பக்கத்திலே பொன்மலை என்ற ஒரு பெரிய மலை இருக்கிறது. வெய்யில் அடிக்கிற காலத்தில், கோடை காலத்தில் அந்த உஷ்ணம் சிறைச்சாலையை தாக்குகிற காரணத்தினால் அங்கே 1,000-க்கு மேற்பட்ட கைதிகள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். எனவே காவேரி ஆற்றிலிருந்து குழாய்களின் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு வந்து, திருச்சி சிறைச்சாலையில் நல்ல வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும், அங்குள்ளவர்கள் பண்போடு இருக்கட்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள சிறை மாண்டைக் கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதிலும் குறிப்பாக தேசியப் போராட்ட காலத்தில் சிறையிலே அடைபட்டு என்ன கஷ்டம், துன்பங்கடையெல்லாம் அனுபவித்தார்கள் என்பது இங்குள்ள பெரும்பாலான அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது சொன்னார். 10½ அணு கொடுக்கிறார்கள் உணவுக்கு, அது போதுமானது அல்ல என்று சொன்னார்கள். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் கொடுத்தது 2½ அணு தான் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். ஒரு வேளை உணவுக்குக்கூட போதுமான வசதி இல்லாமல் அந்தக் காலத்தில் போராடினார்கள். அப்பொழுது போராடிய தேச பக்தர்கள் கடுங்காவல் தண்டனை பற்றி இப்பொழுது பேசினார்கள். கடுங்காவல் தண்டனை என்றால், அந்தக் காலத்தில் கல் உடைத்தோம். கேழ்வரகு அறைத்தோம், தோட்ட வேலை செய்தோம், செக்கு இழுத்தோம். நானும் ஜெயிலுக்கு சென்றிருந்ததால் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்பொழுது பேசுவதற்கு உரிமை கிடையாது. கடுவதற்கு உரிமை கிடையாது. பேசினால் அங்கு தடியடி. 'இம்' என்றால் சிறை வாசம், ஏன் என்றால் 'மலை வாசம்' என்று இருந்தது. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் அப்படி அடிப்பதற்கும், உடைப்பதற்கும் உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : ஆன் எ பார்யிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சிறையில் உதைப்பதற்கு, அடிப்பதற்கு

[திரு. செ. மாதவன்] [25th March 1964]

எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள் காரணமாக இருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த கனம் அங்கத்தினர் யார் என்பதைச் சொல்லுவார்களா?

திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : எதிர்க் கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர்கள், அப்பொழுது இருந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள், அவர்களுக்குத் துணையாக இருந்தவர்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : இப்பொழுது இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் அப்பொழுது ஒருவரும் அங்கத்தினராக இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். இங்கே இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் என்று சொல்லக் கூடாது.

திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : எங்கையெல்லாம் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்ப அப்பொழுது ஜஸ்டிஸ் கட்சி துணையாக இருந்தது. அப்பொழுது ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு உறு துணையாக, பக்க பலமாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இப்பொழுது அங்கத்தினராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படி பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி : திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருந்தபோது இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு வாரிசு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த நேரத்தில் சிறையில் நடந்த ஒரு சில சம்பவங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுதந்திர தினம், குடியரசு தினம் இரண்டையும் தேச பக்தர்கள் அப்பொழுது சிறையில் கொண்டாட நேர்ந்தது. போலீஸார் குடியரசு தினம், சுதந்திர தினம் கொண்டாடக்கூடாது என்று தடியடி செய்தார்கள். தஞ்சை சிறைச்சாலையில் இருந்தவர்களுக்குத் தெரியும், சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் விரோதமாக இருந்தவர்கள், சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு சுகவாழ்வு வாழ வேண்டும் சிறையிலே என்று கேட்கிறார்கள்.

அது தவிர, 'ஆட்டுக்கால் ஸூப்' கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்களே, கேட்டால் கொடுக்க முடியுமா? என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஆட்டுக்கால் ஸூப் வேண்டுமென்று டாக்டர்களை அணுகிக் கேட்டால், சிறையிலுள்ள டாக்டர்கள் அவர்களுக்கு கொடுப்பார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : யார் கேட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? கேட்டால் டாக்டர் கொடுப்பாரா என்பது வேறு விஷயம்.

திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : ஆட்டுக்கால் ஸூப் கேட்டாலும் கொடுக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முன்காலத்தில் சிறையில் ஒரு கைதி நோய் வாய்ப்பட்டால் ஏறத்தாழ அவர் உயிர் அங்கேயே போய் விடும். அந்தக் காலத்தில் பல தேச

25th March 1964] [திரு. ர. ஜீவரத்தினம்]

பக்தர்கள் சிறைகளிலேயே இறந்து இருக்கிறார்கள். வெஸ்டு கோதாவரியை சேர்ந்த தண்டு நாராயண ராஜு, சுப்பாராவ் போன்றவர்கள் அப்படி இறந்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் நல்ல வைத்திய வசதி கிடையாது. ஒரு டாக்டர் வருவார், ஏதோ பார்த்து விட்டு போவார், அவ்வளவுதான். இன்று அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். சிறையில் நிறைய வசதிகள் இருக்கின்றன. எந்த நேரத்திலும் இப்பொழுது டாக்டர்கள் சிறைக்குச் சென்று நோயாளிகளைப் பார்க்கிறார்கள். எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லாமல் எல்லாக் கைதிகளையும் பார்க்கிறார்கள். வேண்டிய வைத்திய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். சிறையில் இருக்க அவர்கள் பிரியப்படவில்லை என்றால், ஆஸ்பத்திரிக்குடனான அனுப்பி விடுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு அது சிறை வாழ்க்கையா அல்லது சுகபோக வாழ்க்கையா என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. இப்பொழுது எல்லாம் சிறையில் நல்ல மருந்துகள் இருக்கின்றன. சிறைகளில் இல்லாத நல்ல மருந்துகளே கிடையாது என்று கூடச் சொல்லலாம்.

அடுத்தபடியாக சிறை நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரிட்டிஷார் காலத்தில் சிறைகளுக்காக செலவிடக்கூடிய செலவும், அங்கே செய்கின்ற தொழில்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, ஓரளவுக்கு தொழில் வளர்ச்சி அடையச் செய்தார்கள். அந்தத் தொழில் வளர்ச்சியானது மேலும் மேலும் அதிகமாக்கப்பட்டு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலூர் ஜெயிலில் பர்னிச்சர் செய்கின்ற ஓரளவுக்கு ஷாப் இருக்கிறது. ரூ. 2 லட்சத்திற்கு மேல் பர்னிச்சர் செய்கிறார்கள். அதை இன்னும் நன்றாக அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். மார்க்கெட்டில் இருக்கும் விலையுடன் இங்கே உள்ள சாமான்களின் விலையை ஒப்பிட்டு பார்த்து, இன்னும் நிறைய பர்னிச்சர்களுக்கு ஆர்டர்கள் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அதை நல்ல முறையில் அபிவிருத்திச் செய்ய வேண்டும். மேலும் அங்கே டெகர் தொழில்களும் செய்யப்படுகின்றன. ஏராளமான புட்ஸ்களைச் செய்கிறார்கள். வெளி விலைக்கும் இதிலே உள்ள விலைக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதினால் வெளியே செய்வதற்கு ஆர்டர்கள் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு விலையும் சமமாக இருந்தால் அதிக அளவுக்கு ஆர்டர்கள் கொடுப்பார்கள். இதையும் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிறைகளுக்கான உணவுப் பொருட்களை இப்பொழுது சில இடங்களில் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமாக வாங்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. இந்த முறையின் மூலம், மேலும் விலைவாசி உயர்வதற்கு ஏற்றவாக இருக்கிறது. ஆகவே வியாபாரிகளிடமிருந்து டெண்டர்கள் கேட்டு, யார் டெண்டர் குறைவாக கொடுக்கிறார்களோ, அவர்களிடமிருந்து வாங்கினால் லாபகரமாக இருக்கும். அப்படி செய்யாமல் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமாக வாங்குவதின்லேயே விலை தீர்ணயம் இல்லாமல் இருக்கிறது. வாங்கிய விலைக்கு 5 பர்சென்ட் மேல்

[திரு. ர. ஜீவரத்தினம்] [25th March 1964]

கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. வெளி மார்க்கட்டிலே ஒரு பருப்பு மூட்டை ரூ. 60-க்கு கிடைக்கிறது என்றால் கோவாப்-ரெட்டிவ் சொசைட்டிகள் ரூ. 65-க்கு வாங்கலாம். அதற்கு மேலே ரூ. 4 அல்லது 5 லாபம் வைத்து ரூ. 69 அல்லது 70-க்கு விற்கிறார்கள். வியாபாரிகளிடத்தில் போட்டி ஏற்பட்டால் ரூ. 60-க்கு கிடைக்கும் பருப்பு ரூ. 55-க்கு கிடைக்கும். இந்த முறையிலேயே சிறைச்சாலைகளுக்கு வேண்டிய எல்லாச் சாமான்களையும் வியாபாரிகளிடமிருந்து டெண்டர் முறை மூலமாக வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வெளியில் ஒரு சப் ஜெயில் இருக்கிறது. பண்டைக் காலத்திலிருந்து அது அங்கே இருக்கிறது. பெரிய பெரிய மன்னர்கள் எல்லாம் அந்தச் சிறையில் இருந்திருக்கிறார்கள். சிலோன் அரசர்கள்கூட அங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் சீரழிந்து இப்பொழுது மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ஒரு கைதி அங்கே 15 நாட்களுக்கு இருந்தால், தேச ஆரோக்கியம் கெட்டு, மனோநிலை கெட்டு, மிகவும் மோசமாகப் போகக்கூடிய நிலையிலேயே இருக்கிறது. ஆகவே வேறு ஒரு நல்ல சப் ஜெயிலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறைகளிலே முஸ்லீம் மதத்தினருக்கும், கிருஸ்தவ மதத்தினருக்கும் அவர்களுடைய குருக்கள் வாராவாரம் சென்று மத போதனை செய்வதற்கு வழி செய்து இருப்பதுபோல் இந்த மதத்தினருக்கும் அவ்வாறு மதபோதனை செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இரும்புப் பாத்திரங்களிலே சமையல் செய்வதினால் தேச ஆரோக்கியம் கெடுகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசினார். நாங்கள் சிறையில் இருந்த காலத்தில், இரும்பு பாத்திரங்களில் சமையல் செய்தால்தான் சத்து அதிகமாக இருக்குமென்று அங்குள்ள சுகாதார அதிகாரிகள் சொன்னார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சிறைச்சாலைகள் மானியத்தின் மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே சிறைச்சாலைகள் ஏற்பட்டதின் நோக்கம், குற்றவாளிகளுடைய மனம் திருந்தி அவர்களுடைய மனோபாவம் மாறுவதின் காரணமாக நாட்டிலே ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சிறைச்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சிறைச்சாலைகளிலுள்ள குற்றவாளிகளுடைய மனோபாவம், அவர்களுடைய எண்ணங்கள் மாறி இருக்கிறதா என்று பார்க்கிற நேரத்தில், சிறையிலிருந்து வந்த 10 அல்லது 15 நாட்களுக்கள் மறுபடியும் சிறை செல்லக்கூடிய அளவிலேதான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலைகளில் இருக்கின்ற குற்றவாளிகளுடைய எண்ணங்கள், மனோபாவம் எல்லாம் மாறுகின்ற நேரத்தில் அங்கே உள்ள சூழ்நிலை அமையவேண்டும். அப்படி ஒரு மாறிய சூழ்நிலை

25th March 1964] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

யை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் ஆட்சியாளர்கள். குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட்டு, பிறகு சிறைக்கு போகின்ற நேரத்தில், பெரிய கொலைகள் செய்தவர்களும் மற்றும் திருட்டுக்குற்றம் செய்தவர்களும் ஒன்றாக இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள் ஒன்றாகக்கூடி மேலும் சதித்திட்டங்களை உருவாக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. மறுபடியும் அவர்கள் கூட்டுசேருகிற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பெரிய குற்றவாளிகளை பல சிறைகளில் பிரித்துவைப்பதின் மூலமாக திரும்பவும் அவர்கள் குற்றம் செய்யாமல் தடுப்பதற்கு ஒரு வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறைச்சாலைகளிலே சுகாதார வசதி, மருத்துவ வசதிகள் எல்லாம் குறைவாக இருக்கின்றன என்று எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். நிச்சயமாக எல்லா சிறைச்சாலைகளிலும் மருத்துவ வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சிறைச்சாலைகள், சப் ஜெயில் என்றும், மத்திய சிறைச்சாலை என்றும், இளம் குற்றவாளிகள் சிறைச்சாலை என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சப் ஜெயில்களிலே மருத்துவ வசதியை எடுத்துக்கொண்டால், நடைந்து பாட்டில்களிலே ஹோனரல் மிக்சர்களை வைத்துக்கொண்டு அங்கே ஏற்படுகின்ற எல்லா வியாதிகளையும் தீர்ப்பதற்காக அந்த மருந்துகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அதிகமான பேர்களுக்கு நோய்கள் வருகிற காரணத்தால், அங்கே அஸிஸ்டண்ட் மெடிகல் ஆபிசருடைய மேற்பார்வையில் இருக்கிற காரணத்தால், ஒரு டாக்டரோ அல்லது இரண்டு டாக்டர்களுடைய வந்த பார்வையிடுவதால், அவர்களுடைய நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு இல்லை. ஆகவே விரிவான முறையில் வைத்திய வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் மத்திய சிறைச்சாலைகளில் இருக்கின்ற வைத்திய வசதியைப் பார்த்தால், இரவு நேரங்களில் யாராவது கைதி நோய்வாய்ப்பட்டால், உடனடியாக கவனிப்பதற்கு டாக்டர்கள் இருப்பதில்லை. மேலும் ஊசிகள் போடும்போது, சாதாரணமாக வார்டன்களாலே ஊசி குத்தப்படும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. அதையும் ஆட்சியாளர் கவனித்து, வைத்திய வசதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சிறந்த அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறைச்சாலைகளில் வேலை வாய்ப்பானது பல தரமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக தச்சு வேலை, பக்கசுங்கள் பைண்டு செய்வது மற்றும் துணிகள் நெய்வது போன்ற வேலைகளுக்கு வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். தீண்டகாலமாக சிறைச்சாலையில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் வெளியே வரும்போது வேலைகள் கிடைக்கும் வசதிகள் இருப்பதற்கு அவர்களுக்கு, மோட்டார் வாகனங்கள் ரிப்பேர் போன்ற தொழில்களிலும் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டால் வெளியே வந்தபிறகு வருவாயை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். அந்த வகையில் சிறைச்சாலைகளில் வேலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்] [25th March 1964]

10-30 a.m. அடுத்து, சப்-ஜெயிலிலே இன்றைக்கு 62 ந.பை-க்கு உணவு வகைகள் அளிக்கப்படுவதாக இருக்கிறது என்று எங்கள் கழக உறுப்பினர் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதை காண்ட்ராக்ட் முறையிலே சப்ளை செய்கிறார்கள். உணவு வகைகளை எடைபோட்டு கைதிகளுக்குக் கொடுக்கும் போது காலையிலே ஒரு கோப்பையிலே கஞ்சியும், 11 மணிக்கு ஒரு கோப்பை களியும் சாதமும் அளிக்கிறார்கள். இந்த உணவுகளைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு கைதிகள் தங்கள் உடல் நலனைப் பாதுகாக்க, உடல் நிலையைப் பேணிக்காக்க முடியாது என்பதைக் கூறிக் கொண்டு, நாங்கள் கூறும் குறைகளை நல்ல முறையிலே அமைச்சரவர்கள் நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கே சபைமுன் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சிறை மான்யத்தின் மீது என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் வைத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சிறை மந்திரியாக இருப்பவர் மிக்க இளைஞர்; கல்லூரியிலிருந்து படித்து வெளியிலே வந்தவுடனேயே

MR. SPEAKER: The hon. Member may come to the subject proper. He should not talk personally about the Hon. Minister.

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : மிக்க இளைஞராக உள்ள அவர்கள்

கனம் சபாநாயகர் : நிறைய இளைஞர்கள் இரண்டு பக்கமும் இருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சப்ஜெக்டைப் பற்றி பேசலாம்.

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : ஆளும் கட்சி உறுப்பினராக இருக்கும் அவர்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே மந்திரியாக தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு அந்தப் பணியை அவர்கள் திறமையாகச் செய்து பெருமை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விளம்பர இலாகாவோடு கூட சிறை இலாகாவையும் வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே சிறை இலாகாவிலேயே நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அனுபவம் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். அந்த அனுபவம் பெற்றவர்கள் இந்த மந்திரி அவையில் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அரசியல் கைதிகளாக இருந்த காரணத்தினாலே ஆளும் கட்சியில் இருந்து கொண்டு இன்றைக்கு மந்திரிகளாக ஆளக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள், அன்றைக்கு சிறைக்கூடம் சென்று இருக்கிறோம்; இன்றைக்கு சிறைக்கூடத்தின் நிலைமை வெகுவாக மாறிவிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அன்றைக்கு சென்றது சிறைக்கூடத்தை அனுபவிக்க; இன்றைக்கு சென்றது மேலோடு பார்ப்பதற்காக, அனுபவிப்பதற்காக அல்ல. ஆகவே நான் இன்றைக்கு அனுபவித்துப் பார்க்கிற நாங்கள் சொல்லி

25th March 1964] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

கிறோம். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை என்ன? அன்றைக்கு இருந்த நிலைமையை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வெகுவாக அறவார்கள். அங்கே இருந்த கொடுமைகள் கஷ்டங்கள் என்ன என்ன என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அதுபோலவே இன்றையதினம் சிறைக்கூடத்திலே சென்று அனுபவிக்கும் நாங்கள் அங்குள்ள நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். இன்றைக்குள்ள நிலைமைகளை ஆய்ந்து பார்த்து அவைகளை நக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சிறைக்கூடம் சொர்க்கலோகம் இல்லை என்று சொல்லி விட்டால் போதாது. சொர்க்கலோகமாக ஆக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டாலும் நிச்சயமாக நீங்கள் செய்ய மாட்டீர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே சிறைக்கூடத்தை சொர்க்கலோகம் ஆக்காவிட்டாலும், நரகலோகமாக ஆக்கிவிடாதீர்கள் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கின்றவர்களை மனிதனை நினைத்து, மரியாதை கொடுத்தால் போதுமானது. இன்றைக்கு சிறைக்கூடத்தில் மரியாதை இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்று கூறலாம். சிறைப்பட்டுள்ள மனிதனை எப்படி எப்படி நடத்துகிறார்கள், அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற வசதிகள் என்ன என்ன, கொடுக்கப்படுகிற உணவு வகை எப்படிப்பட்டது, வாங்குகிற வேலைகள் என்ன என்ன, அவர்களுக்கு தரப்படுகிற மரியாதை எப்படிப்பட்டதாக இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, வெளியிலே மக்கள் எந்த எந்த மரியாதையை தருகிறார்களோ அந்த மரியாதை சிறைக்கூடத்திலே கிடைக்கும் அளவுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசியல் கைதிகளானாலும் சரி, சாதாரண குற்றத்தைச் செய்த குற்றவாளிகளானாலும் சரி, அத்தனை பேரையும் ஒரேமாதிரியாக வேண்டுமென்றே நடத்துகிறார்கள். அரசியல் குற்றம் செய்தவர்கள் தனி மரியாதைக்கு உரியவர்கள். வெள்ளைக் காரன் காலத்திலே காங்கிரஸ் நடத்திய போராட்டங்களிலே அரசியல் கைதிகளை மரியாதையோடு நடத்தக்கூடாது, சாதாரண கைதிகள் போலத்தான் நடத்த வேண்டும் என்று ஆணையிட்டான் என்றால் அவன் அன்னியன், அவன் நம்மை அடக்கவே, கொடுமைப்படுத்தவே, நம் உள்ளத்திலே இருக்கிற எண்ணங்களை உணர்ச்சிகளைப் பறித்து எறிய என்றே இருந்தவன். ஆகவே அவன் அதைத்தவிர வேறு செய்ய முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு நாம் விடுதலை பெற்ற நாட்டிலே இருக்கிறோம். வெள்ளையன் காலத்திலே நடந்தது விடுதலை நாட்டுக்கும் பொருத்தமானதுதான் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தரப்படுகிற உணவைப் பார்க்க வேண்டும். நான் நாளுக்குமுறை சிறைக்கூடத்தில் இருந்திருக்கிறேன். தரப்படுகிற உணவு சாதாரணமாக கன்னங்கரேல் என்று, அது சோறு இல்லை, அடை போல கெட்டியாக இருக்கிறது. என்ன என்று கேட்டால் அது கைக்குத்தல் அரிசி என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கைக்குத்தல் அரிசி அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மந்திரிகளோ அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ அந்த கைக்குத்தல் அரிசியை சாப்பிடுகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். மிகச்

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [25th March 1964]

சிறந்தது என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்படிப்பட்ட அரிசிடான் அவர்கள் சாப்பிடுகிறார்களா? இதெல்லாம் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு மட்டும் போடுவதற்கு என்ன காரணம்? இது எங்கே இருந்து வருகிறது? இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கேயிருந்து சாப்பிட்டுப், புர்க்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அமைச்சர் அவர்களை அங்கே போய் சாப்பிடச் சொல்லுகிறார்களா?

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : கொண்டு வந்து சாப்பிட்டால் போதும். விக்டோரியா ராணி காலத்திலே மூட்டப்பட்ட அடுப்பு இன்னும் அணையாமல் எரிகிறது என்று பெருமையாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இன்றுவரை அது சுத்தம் செய்யப்படவே இல்லை. மிக்க ஆபாசமாக இருக்கிறது. அதை ஒரு முறை பார்த்து விட்டால் ஜென்மத்துக்கும் சாப்பிட முடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலை அங்கே ஏன் இருக்க வேண்டும் என்பது . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

SRI KANCHI MANIMOZHIYAR : How many minutes have I taken ? I have spoken only for three or four minutes.

MR. SPEAKER : We have two more demands. One hour was set apart for this demand. But we are taking one and a half hours for that.

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : முதலிலிருந்தே எல்லோருக்கும் குறைத்துக் கொடுத்திருந்தால் . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member should obey order.

SRI KANCHI MANIMOZHIYAR : I will obey, Sir.

MR. SPEAKER : Yes, Order, Order. The hon. Member should resume his seat and should not talk.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே ஒரு பழமொழி கூறுவது உண்டு, அரசன் அன்று அறுப்பான், தெய்வம் நின்று அறுக்கும் என்று. இந்தப் பழமொழி தமிழகத்திலே சாதாரணமாக வழங்கி வருகிறது. அதாவது உலகத்திலே குற்றம் செய்வது இயல்பு. அந்தக் குற்றத்தை எதிர்காலத்தில் சமுதாயத்திற்கு தீங்கு வராவண்ணம் அறுக்க வேண்டியது அரசின் கடமை, ஆட்சியின் கடமை. அரசனுக்கு மீறினால் அது தெய்வத்துக்கு கடமையாகிறது. அந்த மனப்பாங்குதான் இந்தப் பழமொழியிலிருந்து விளங்குகிறது. திருவள்ளுவர்,

“என்பில் அதனை வெயில்போலக் காயுமே

அன்பில் அதனை அறம்.”

25th March 1964] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

என்று கூறுகிறார். அறம் என்று கூறுகின்றதை தெய்வம் என்ற அடிப்படையில் வைத்து நோக்க வேண்டும். அதாவது பங்குனி வெய்யிலிலே பீச்சிலே சுடுகின்ற மணலிலே எலும்பு இல்லாத புழுவைப் போட்டால் எப்படி துடிக்குமோ, அம்மாதிரி குற்றம் செய்தவனை தெய்வம் பின்னால் தண்டிக்கும் என்பதுதான் திருக் குறளின் கருத்து. ஆனாலும்கூட, நம்முடைய ஆட்சியிலே குற்றம் புரிந்தவர்களுக்கு அத்தகைய தண்டனை விதிக்கப்படுகிறதா என்று நோக்குவோமானால், நிச்சயமாகக் கிடையாது. நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர் புலவர் அவர்கள் சொல்வது போல், கடுமையாக அல்ல; மெல்லத்தான் தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக, சிறை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலையை உல்லாச விடுதியாகவும் ஆக்கிவிடக் கூடாது என்பதை நான் தாழ்ந்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். காரணம் என்னவென்றால் குற்றம் புரிந்துதான் சிறைக்கு வருகிறார்கள். சிறைக்கு வந்ததும் அனுபவ வாயிலாகக் கொஞ்சம் அறிந்து அந்த ஒரு வகையிலே தங்களுடைய அறிவைத் திருத்திக்கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கைப் பாதையைத் திருத்திக் கொண்டு இயங்க வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித்தான் ஆக வேண்டும். அதற்கு மேல் சிலர் சொல்கிறார்கள்—சிறையில் இரண்டு நேரம் குளிக்க வசதி இல்லை, நல்ல உணவு இல்லை, சுகாதார வசதி இல்லை, படுக்கை இல்லை, நல்ல மெத்தைகூட இல்லை என்ற பாங்கில்கூடச் சொல்லப்படுகிறது.

கனம் சபாநாயகர்: 'மெத்தை கூட இல்லை' என்று இது வரை அம்மாதிரி ஒருவரும் சொல்லவில்லையே.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: அவ்வாறு பொருள் படும் நிலையிலே கூறியதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அந்த ஒரு வகையிலே இருக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தால் அது சிறை அல்ல என்று நான் நிச்சயமாகக் கூற முடியும்.

சாதாரணமாக 'சிறை' என்ற சொல்லினுடைய பொருளைக் கூர்ந்து கவனிப்போமானால், சிறைப்படுத்துதல், ஒடுக்குதல், கொஞ்சம் அடக்குதல் என்கிற பொருள் அந்த வார்த்தைக்கே இருப்பதைக் காணலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சிறையில் உள்ளவர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு முறை, இரண்டு வாரத்திற்கு ஒரு முறைதான் குளிக்க முடிகிறது என்று சொல்வது தவறு. குளிக்க வசதியெல்லாம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: இன்றியமையாத தேவைகள் என்ற நிலையிலே சிறைக் கைதிகளை வைத்து நடத்த வேண்டிய பொறுப்பை அரசாட்சிக்கு உண்டு. அந்தப் பொறுப்பில் அரசாட்சி இயங்குகிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [25th March 1964]

இளம் குற்றவாளிகளுக்குக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. சிறையில் விநாயகர் கோவில்கூட நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அவர்வர்கள் வழிபாடு செய்யக்கூடிய அளவிலேகூட வழிவகை அமைத்துக் கொடுக்கப்படுவதாக நான் அறிந்திருக்கிறேன். சிறை என்ற வகையில் இப்பொழுது நடக்கும் போக்கு மிகவும் நல்ல போக்கு என்பதை நான் மிகவும் பணிவனபோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசியல் தியாகிகள் என்ற நிலை இருக்கிறது. அரசியல் தியாகிகள் என்றால் ஒரு லட்சியத்தை அடிப்படையாக வைத்து இயங்குகிற இயக்கமாகும். சிறைக்குச் செல்வது என்பது அவர்களுடைய நோக்கம் அல்ல. அவர்களுக்கு ஒரு அடிப்படையான லட்சியம் இருக்கும். அவர்கள் லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கும் நல்ல கருத்தை உலகத்திலே பரப்பி அந்த நிலை வரவேண்டும் என்று இயங்கும் வகையில் தியாக வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு வாழ்கிறவர்கள். நல்ல லட்சியம் இல்லாத ஒரு அளவிலே இயங்குகிறபோது அரசாங்கம் தலையிட்டுச் சில தண்டனை கொடுக்கிறது என்பதை அறிகிறோம். சாதாரணமாக வரலாற்று நூல்களில் பார்த்தால் திருநாவுக்கரசு நாயனார் அவர்களை நீற்றறையில் இட்டதாகத் தெரிகிறது. நீற்றறை என்றால் சுண்ணாம்புக் காளவாய் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பெரும் தியாகியாகிய அப்பர் பெருமான் நீற்றறையிலே இருந்துகொண்டு பாடிய ஒரு பாசரத்தைச் சபையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவர் நீற்றறையில் இருந்த சூழ்நிலையில் அவர் மனத்திலே என்ன லட்சியம் இருந்தது, என்ன உயர்ந்த குறிக்கோளை அவர்கள் வைத்திருந்தார்கள் என்று பார்த்தால் அருள் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த மனப்பாங்கைத் தவிர வேறு லட்சியத்தை அறியாத தியாகியான அவர், அதை அனுபவிக்கிறார். அப்பொழுது தனக்குத் தானே அவர் பாடிய பாசரத்திலே நீற்றறையானது எவ்வாறு விளங்குகிறது என்று அவர் கூறப்புகும் போது,

“ மாசில் வினையும் மாலை மதியமும்

வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்

மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே

ஈசன் எந்தை இனையடி நீழலே.”

என்று கூறுகிறார். அதுதான் தியாக வாழ்வு. அதை விட்டு

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிஃபிகேஷன். நம்முடைய பெரியவர் அவர்கள், திருநாவுக்கரசர் அவர்களை நீற்றறையில் வைத்ததாகச் சொன்னார்கள். நீற்றறை என்றால் சுண்ணாம்புக் காளவாய் என்று பொருள். அப்படியானால் அரசியல் தியாகிகளைச் சுண்ணாம்புக் காளவாயில் வைக்க வேண்டும் என்பது பெரியவருடைய கருத்தா?

25th March 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒரு புலவர் மற்றொரு புலவரைப் புரிந்துகொள்வதென்றால் அது வேறு வகை போல் இருக்கிறது. அவர் சொல்வது எங்களுக்குப் புரிந்தது. ஆனால் புலவர்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்வதில் மாருட்டம், இருக்கும் போல் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : நான் முன்பே சொன்னேன், சுண்ணாம்புக் காளவாய்தான் நீற்றை என்று சொல்லக் கூடிய ஒன்று என்று. தியாக வாழ்வில் ஈடுபடுகிறவர்கள் ஒரு பெரிய லட்சியத்தை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு உலகத்திலே அதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முற்படுகிறவர்கள் அவர்களுக்கு வரும் இடர்பாடுகளையும் மற்ற சூழ்நிலைகளையும் உலகத்திலே விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வது இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அந்த வகையிலே தியாக வாழ்வு வாழ்ந்து, லட்சியத்திற்காகப் பாடுபடும்போது வரக்கூடிய இடர்பாடுகளை அனுபவிக்கும்போது, அதைப்பற்றி விளம்பரம் செய்துக்கொள்வது லட்சிய வாழ்வு அல்ல, தியாக வாழ்வு அல்ல என்று தான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அந்த ஒரு வகையிலே . . .

கனம் சபாநாயகர் : தியாக வாழ்வைப் பற்றியும், லட்சியத்தைப் பற்றியுமே கனம் அங்கத்தினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் விஷயத்திற்கு வரவேண்டும். ஜெயிலில் ஏதாவது குறை இருந்தால் அதைத் தீர்ப்பது எப்படி என்பது போன்ற விஷயங்களைக் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லலாம்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : அரசியல் கைதிகளைப் பொறுத்துத்தான் நான் பேசுகிறேன். அரசியல் கைதிகள் சிறையில் எவ்வாறு நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றிதான் பேசுகிறேன். லட்சியத்திலே கருத்துடையவர்கள் என்ன நடக்கிறது என்பதை வெளியிலே சொல்லக்கூடாது. அதுதான் அரசியல் வாழ்வு; தியாக வாழ்வு. அப்படித்தான் அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ் அனுபவித்தது. அதை இப்பொழுது காட்டி,

“கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்துத்—தானும்தன்
பொல்லாச் சிறகை விரித்தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி”

என்கிற முறையிலே . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

* **திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் :** சட்ட மன்றச் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆகரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [25th March 1964]

குறிப்பாக, கிளைச் சிறைச்சாலைகளைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாமக்கல்லில் இருக்கும் கிளைச் சிறைச்சாலை எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்தச் சிறை கட்டப்பட்டது. அது இப்பொழுது இடிந்து விழக்கூடிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சிறையிலுள்ள அறையில் இருக்கும்போது, மழை பெய்தால் மழை நீர் கூட உள்ளே வரும் நிலையில் தான் அந்தச் சிறை அமைந்திருக்கிறது. அந்தச் சிறையில் உள்ள கக்கூஸ் தகரத்தினால் ஆக்கப்பட்டதால், அது இப்பொழுது மண்ணினால் அரிக்கப்பட்டு ஒடிந்து விழக்கூடிய பயங்கர நிலையில் இருக்கிறது.

அந்தச் சிறையில் இருக்கும் விசாரணைக் கைதிகளும் மற்ற கைதிகளைப் போலவே நடத்தப்படுகிறார்கள். குற்றம் செய்தவரா, இல்லையா என்று முடிவு ஏற்படுவதற்கு முன்பு, விசாரணைக் கைதிகளாக இருக்கிறார்கள். குற்றம் செய்தவர்கள் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்கிறார்களே, அவர்களைப் போலவே விசாரணைக் கைதிகளும் சிறையில் சில கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. விசாரணைக் கைதிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்குச் சில வசதிகளை நல்ல முறையில் அங்கே செய்து தரவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நாமக்கல் கிளைச் சிறைச்சாலையில் நில மட்டத்தில் தார் போடப் பட்டிருக்கிறது. கைதிகள் படுத்துக்கொள்வதற்குப் பாய் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் அவர்கள் இடுப்பு வேட்டியைக் கீழே போட்டுப் படுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்தக் கைதிகள் படுக்கப் பாய் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிறையில் சுகாதார நிலை மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. கிணற்றுக்குப் பக்கத்தில் மண் பாண்டங்களை மண்ணில் புதைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் தண்ணீரை நிரப்பிக் கைதிகள் குளிக்க வேண்டும். குளிப்பதற்கான தொட்டி இல்லை. அந்தச் சிறையில் ஒரு கிணறு இருக்கிறது. அதிலேகூட கடந்த ஆண்டு ஒரு கைதி விழுந்து இறந்து போயிருக்கிறான். அதற்குப் பிறகு அந்தக் கிணற்றை மூங்கில் குச்சிகளைப் போட்டு மூடியிருக்கிறார்கள். அது பயன்படாது. நல்ல இரும்புக் கம்பி போட்டு மூடிவிட்டு, தண்ணீரை மோட்டார் மூலம் இறைத்து தொட்டிகளில் தேக்கி கைதிகள் குளிப்பதற்கான முறையில் ஆவன செய்தால், அங்கே கைதிகளுக்கு இதுபோன்ற நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கும். அவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

பரமுத்தி சிறையில் காலரா ஏற்பட்டதால், காலரா கண்டவரை அடம்பத்திரியில் அனுமதித்துவிட்டு மற்ற கைதிகளை நாமக்கல் சிறைக்கு கொண்டு வந்து விடக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. அது

25th March 1964] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

போன்ற நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டதென்றால் சுகாதார நிலை அங்கே மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதையும் நல்ல முறையில் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, வாரத்திற்கு ஒரு முறை தான் குளிக்கக்கூடிய நிலை சிறையில் இருக்கிறது என்று சொன்ன கருத்து உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று கூறினார்கள். நாமக் கல் கிளைச் சிறையில் நான் இருந்த நேரத்தில், ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமைதான் கைதிகளைக் குளிக்க அனுமதித்தார்கள். மீதி நாட்களில் குளிக்க வசதி இல்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமைகான் குளிக்க வாய்ப்பு செய்து தருகிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, கைதிகள் தினமும் குளிப்பதற்கான வசதிகளைக் கிளைச் சிறைச்சாலையில் செய்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கிளைச் சிறைச்சாலைகளில் போலீஸ் வார்டர்களை வைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால், குற்றம் செய்தவர்கள் என்று நிரூபிக்கப்படாதவர்கள் விசாரணைக் கைதிகளாக வைக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அவர்களைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோக போலீசாரை வைத்திருக்கிறார்கள். கைதிகள் சிறைக்குள்ளே இருக்கும்போது, அறைகளைத் திறந்து விடுவது போன்ற வேலைகள் தான் சிறை இலாகாவைச் சேர்ந்த வார்டர்களுடைய பொறுப்பாக இருக்கிறதே தவிர, மற்றப்படி கைதிகளைக் கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு போலீஸ்காரர் தான் வருகிறார்கள். காரணம், போலீஸ் என்ன சொல்லச் சொல் கிருர்களோ அதைத்தான் கோர்ட்டில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மறுத்துச் சொன்னால், அடிக்கிறான் உதைக் கிறான். போலீசார் சொன்னதற்கு மாறாகச் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருப்பதால், போலீஸ் வார்டர்களுக்குப் பதிலாக சிறை இலாகா வார்டர்களையே இந்த வேலைக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாமக்கல் தாலுக்கா சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரைப்பற்றிச் சொல்லவே தேவையில்லை. அவர் ரொம்ப தகாத முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார். கிளைச் சிறைச்சாலையில் போலீஸ்காரர்களைப் போடாமல் சிறை இலாகா வார்டர்களையே நியமித்து பாதுகாக்க ஆவன செய்யவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சிறைக்கு டாக்டர் வந்து பார்க்கிறார். பக்கத்து ஆஸ்பத்திரி யில் உள்ள டாக்டர், ஆஸ்பத்திரியில் தனக்கு இருக்கும் வேலைகள் எல்லாவற்றையும் முடித்துக் கொண்டு விட்டுக்குப் போகும்போது சிறை நோயாளிகளைப் பார்த்துவிட்டு மருந்து எழுதிக்கொடுத்து விட்டுப் போகிறார். மாலை நான்கு மணிக்குத்தான் ஆஸ்பத்திரிக் குப் போய் மருந்து வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் காலையிலேயே எழுதிவிட்டுப் போய்விட்டால் பிற்பகலுக்குள் மருந்து வாங்கிக் கொள்ள முடியும். இவர்கள் விட்டுக்குப் போகிறபோது எழுதுவதனால் வயிற்று வலியோ, தலை

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

[25th March 1964]

வலியோ அவர்கள் மாலை வரையில் துடிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே காலையிலேயே டாக்டர்கள் மருந்துக் குறிப்பு கொடுத்துவிட்டுப்போகும்படியாக அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் கைதிகள் சாப்பிடுகிற இடமும் மலஜலக் குழியும் ஒன்றாக அருகில் இருப்பது அருவருப்பாக இருக்கிறது. சாப்பிடுவதற்கு தனியாகக் கொட்டகை போட்டுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலை மானியத்தின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகத் தரப்பட்டுள்ள வெட்டு பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கழக உறுப்பினர்கள் இங்கு எடுத்துக் கூறியது பலவும், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நம்புவது பலவும் சிறைச்சாலை என்பது குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதற்காகவோ, கொடுமைப் படுத்துவதற்காகவோ குரூரமான செயல்களால் அவர்களை அடக்குமுறைகளுக்கு ஆளாக்குவதற்கோ இடமாக இருக்கக் கூடாது என்பதனையும், குற்றவாளிகளைத் திருத்தி, புடம் போட்ட தங்கங்களாக மாற்றி சமுதாயத்தில் மீண்டும் அவர்கள் நல்லவர்களாக, நல்வினை செய்து வாழும்படி உலாவவிடும் அறச் சாலைபாக இருக்க வேண்டுமென்பதையும் நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அந்த வகையில்தான் சிறைச்சாலைகள் அமையவேண்டுமென்ற கருத்துப்படி எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் பேசும்போது சிறைச்சாலை என்பது மாமியார் வீடு அல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நல்ல மருமகனை படாதபாடு படுத்தும் கொடிய மாமியார் வீடாக சிறைச்சாலை இருக்கக் கூடாது என்பதே எங்களுடைய எண்ணமாகும். சிறைச்சாலைக்குப் போனவர்கள், அதுவும் முன்பு தேசிய போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு சிறைச்சாலைக்குச் சென்று கஷ்டப்பட்டார்கள், அதிலும் குறிப்பாக இந்த மன்றத்தில் அமர்ந்திருக்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களில் சிலர்—பலர் என்று நான் கூறமாட்டேன், அவர்களே ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால்—பலவிதமான கொடுமைகளை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றையதினம் அந்தக் கொடுமைகள் எல்லாம் சிறைச்சாலையில் இல்லை என்ற வாதங்களை இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். என்னை பொறுத்தவரையில் இங்கே ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த கொடுமைகள் ஓரளவுக்கு குறைந்து இருக்கின்றன என்பதை நான் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் பழிவாங்குகின்ற உணர்ச்சியோடு அரசியல் கைதிகள் சிறைச்சாலையில் பலவிதமான கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. சிறைச்சாலைகளில் இருக்கின்ற குவாரண்டைன் என்ற இடங்களில் அழகான பொன்மொழிகள் தீட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப் போனால் 1953-ம் ஆண்டு நான்

25th March 1964] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திருச்சி சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது எனக்குத் தரப்பட்ட வேலைகளில் ஒன்று—அந்தப் பொன்மொழிகளை எல்லாம் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. அப்படி என் கையினாலே, என்னால் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கப்பட்ட பொன் மொழிகள் தான் இன்றையதினம் திருச்சி, மதுரை போன்ற சிறைச்சாலைகளில் காணப்படுகின்றன. “ஓகோ, நீங்கள் எழுதிக் கொடுத்த வாசகங்கள் தானா அவை” என்று வேண்டுமானால் நானேயே நீங்கள் அதை மாற்றலாம். அந்த வாசகங்கள் என்ன எடுத்துச் சொல்கின்றன. நாடு விரும்புகிறது வளமான உள்ளங் களை பலமான உடல்களை என்று ஒரு பொன்மொழியும் காணப்படு கிறது. ஆனால் அந்தவகையில் சிறைச்சாலையின் செயல்முறைகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

சுகாதார வசதி சிறைச்சாலையில் எந்த அளவில் இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி இரு தரப்பு உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். சுகாதார வசதியைப் பொறுத்த அளவில் மிகக் குறைபாடான நிலைமை இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. திரு. மாதவன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் இயற்கை உபாதைகளைக் கழித்துக் கொள்வதற்கு வல்லபாய் பட்டேல் காலத்தில் க்யூ வரிசையில் நிற்க வேண்டிய நிலை இருந்த தாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் மரியாதைக்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது அந்த நிலைமை இல்லை, அதற்கும் இதற்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வித்தியாசத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். வல்லபாய் பட்டேல் காலத்தில் இயற்கை உபாதைகளைக் கழிப்பதற்கு க்யூ வரிசையிலா வது நின்றார்கள். கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் காலத்தில் க்யூ வரிசையில் நின்று பார்த்துப் பயன் இல்லை என்பதனாலே சிறைச்சாலையில் ஆங்காங்கே உட்கார்ந்து விடுகிறார்கள். திருச்சி சிறைச்சாலைக்கு திடீரென்று ஒரு நாள் காலை 6 மணிக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களும், சிறைச்சாலை அமைச்சர் அவர்களும் சென்று பார்த்தார்களானால் சிறைச்சாலை சுவர் ஓரங்களில் இருக் கும் அவலநிலையைப் பார்ப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆபாசங் களினால் அங்கிருந்து வீசுகின்ற காற்று சிறைக் கூடங்களைப் பாதிப் பதனால் சிறைக்கூடங்களில் உள்ளவர்களது சுகாதார நிலை எவ்வாறு கெடுகிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மருத்துவ வசதியைப் பொறுத்த வரையில் சிறைச்சாலையில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு ஆபத்து, ஒரு அவசரம் என்றால் உடனடி யாக அந்தக் கைதிகள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. அரசியல் கைதி யாக சிறைச்சாலைக்கு தோழர் கோ. சி. மணி அவர்களையும், மதுரை பொற்செழியன் அவர்களையும் கொழுகொழுவென்று கட்டினம் கானையாக அனுப்பினோம்; சுகாதார வசதிக் குறைவினால் நோயுற்று ஈரியான மருத்துவ கவனிப்பு இல்லாமையினாலே அவதூறு சுவங்களாகத் திருப்பித் தரப்பட்டார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [25th March 1964]

கூடாது. நண்பர் எம். எஸ். மணி சொன்னபோது எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே மருந்து என்கின்ற முறையில் இரண்டு மூன்று வண்ண மருந்துகளை கரைத்து வைத்துக்கொண்டு மிக அலட்சியமாக மருத்துவ மனையில் இருக்கிற ஒன்றிரண்டு டாக்டர்கள் சிகிச்சை செய்து வருகிறார்கள். மருத்துவ சிகிச்சையில் நல்ல கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. சாதாரணமாக மிக அலட்சியமான முறையில் சிலர் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து சிறைச்சாலையில் கல்வி போதிக்கப்படுவதைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிறைச்சாலை அறச்சாலையாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் நல்ல மனோதத்துவ நிபுணர்களைக் கொண்டு கல்வி போதிக்க வழி செய்யப்படவேண்டும் என்கிறோம். கைதிகளை பரிசீலித்துப் பார்த்து அவர்கள் எந்த எந்த வேலைகளுக்கு லாயக்கானவர்கள், எந்த எந்த தொழில்களைச் செய்வதற்கு இயல்பாகவே அவர்களுக்கு நோக்கம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு அறிந்து அப்படிப்பட்ட தொழில்களிலேயே அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து, சீர்திருந்தி வெளியே வர வழி செய்தால் நிச்சயமாக அவர்களிடத்தில் ஓர் நல்லாழ்வைக் காண முடியும்.

ஆனால் கல்வி வசதி என்ற பெயரால் சிறைச்சாலையில் பள்ளிக் கூடங்கள் ஒழுங்காக இயங்குகின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. சென்ற 1963-ம் ஆண்டு விலைவாசிப் போராட்டத்தில் திருச்சி சிறைச்சாலையில் நாங்கள் அடைக்கப்பட்டு இருந்தோம். அங்கே ஆசிரியர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால் 'பி' வகுப்பு 'ஏ' வகுப்பு கைதிகளுக்கு வேண்டிய சாமான்களை வெளியில் போய் வாங்கிக் கொண்டு வந்து தருகிறார். இந்த வேலைதான் சிறைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்பட்டு இருக்கிறது. பள்ளி மூடப்பட்ட காரணத்தால் ஆசிரியர்களுக்கு இப்படி வேலை மாற்றிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் தான் சிறைச்சாலை பள்ளிக் கூடம் செயலாற்றுகிறது. பள்ளிக்கூடம் மாத்திரம் அல்ல. அங்குள்ள நூல் நிலையங்களிலும் புதிய புத்தகங்கள் இடம் பெறவில்லை. பழைய புத்தகங்களும் ஒவ்வொன்றாக நூல் நிலையங்களைவிட்டு அகன்று கொண்டிருக்கிறது. புத்தகத்தை எடுத்து அளிப்பதற்கு சிறைச்சாலைகளில் யாரும் இல்லை. இந்த முறையில் கல்வி போதனையும், நூல் நிலையமும் இருக்கின்றனவே தவிர இவை மூலமாகக் கைதிகளுக்குப் பாடபோதனை நடத்துவதாகச் சொல்வது எல்லாம் ஏட்டளவில் தான் இருக்கின்றன. நிச்சயமாக செயலில் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

கைதிகளிலே தொடர்ந்து குற்றம் புரிகிறவர்கள் ஒரு வகை. சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு, சந்தர்ப்ப வசத்தால் குற்றம் புரிந்துவிடுகின்றவர்கள் ஒரு வகை. இந்த இரண்டு வகையினரும் சிறைச்சாலையில் ஒருவகையினராகத்தான் நடத்தப்படுகிறார்கள். திடீரென்று சந்தர்ப்பத்தினால் குற்றம் செய்துவிட்டவர்களை, தொடர்ந்து குற்றம் புரிந்து கொண்டே வருகிறவர்களோடு சேர்ந்து பழகவைத்து இவர்களும் கூட நிரந்தரமாகக் குற்றம் புரிகின்றவர்களாக மாற்றப்படுகிற சூழ்நிலைதான் இருக்கின்றது.

25th March 1964] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் சிறைச்சாலைகளிலே தனித் தனியாக வைக்கப்பட்டு, சூழ்நிலை, சந்தர்ப்பவசம் இவைகளின் காரணமாகக் குற்றவாளிகளாக ஆனவர்களுக்கு நல்ல தொழில் கற்றுக் கொடுத்து, அவர்கள் வெளியே வருகின்ற நேரத்திலே அந்தத் தொழில் மூலம் தங்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் அளவுக்கு வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். பத்தாண்டுகள், பதினைந்து ஆண்டுகள் சிறைச்சாலையிலே இருக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் ஊக்கம் கொள்ளும் அளவு மாதந்தோறும் ஊதியம் அளித்து—இப்போது தரப்படுவது போல் சிறிய அளவு ஊதியம் அளித்து—மல் தக்க ஊதியத்தைக் கொடுத்து, அவர்களுடைய குடும்ப வசதியை ஒட்டிய அளவு வெளியே வந்து அந்தத் தொழிலிலே மீண்டும் ஈடுபட்டுத் தொழிலை நடத்துகின்ற அளவுக்கு ஊதிய உயர்வு சிறைச்சாலையிலே தரப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையையும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

11-00
a.m.

சிறைச்சாலைக் கைதிகளின் பாதுகாப்புக்காக வெல்பேர் ஆபீசர் என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இங்கே ஒருவரைச் சுட்டிக்காட்டுவது மிகவும் அவசியமாகிறது. இரண்டாண்டு காலத்திற்கு முன்பு திருச்சியில் ஒரு வெல்பேர் ஆபீசர் இருந்தார். அவர் எந்த அளவுக்குக் கைதிகளிடத்திலே நடந்து கொண்டார் என்பதற்கு ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியை மாத்திரம் ஆதாரபூர்வமாகக் கேள்விப்பட்டதை இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். தூக்குத் தண்டனை பெற்ற ஒரு இளைஞன் கொட்டியில் அடைக்கப்பட்டிருந்தான். அவனுடைய இளம் மனைவி தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முதல் நாள் பகலில் அந்தக் கைதியைச் சந்திப்பதற்காக வந்திருக்கிறார். அவள் அங்கு முட்டி மோதி தலையிலிருந்து ரத்தம் குபு குபுவென்று கொட்டும் நேரத்திலே அவள் அழுது கொண்டே கூறிய வார்த்தைகளை மாத்திரம் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறி, இனிமேலாவது சிறைச்சாலையில் இருக்கக் கூடிய வெல்பேர் ஆபீசர்கள் ஒழுங்காக நடப்பதற்குத் துணை புரியும் வகையில் நிலை அமையும் என்று நம்புகிறேன். “உன்னை எப்படியாவது விடுதலை பண்ண வேண்டும் என்பதற்காக பலரிடம் மன்றாடிய நான் வெளியிலே இருக்கின்ற சில கழுகுகளால் ஏமாற்றப்பட்டேன்” என்று கூறி கணவனிடம் அழுதாள். இன்னும் அதை விளக்கிக் கூற நான் விரும்பவில்லை. “உன்னை எப்படியாவது காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற முயற்சியிலே என்னுடைய மானத்தைக் கூட இழந்தேன். அதற்குப் பிறகு உனக்குத் தூக்குத் தண்டனை என்று செய்திகேட்டு நேற்றையதினம் உன்னைப் பார்க்க சிறைச்சாலை வாசலுக்கு வந்தேன். இங்கு இருக்கிற வெல்பேர் ஆபீசர் என்னை அழைத்துச் சென்று ‘வேறு ஒரு மனுப் போட்டு உன்னுடைய கணவனைக் காப்பாற்றுகிறேன்’ என்று சொல்லி ஆசையைத் தூண்டி விட்டு தேற்று இரவு என்னுடைய மானத்தைப் பறித்துக் கொண்டு இன்றையதினம் இங்கே துழைய விட்டிருக்கிறான்” என்று அழுது கொண்டே சொல்லி இவ்வளவுக்கும் பிறகு முட்டி மோதி அந்தத் தாழ்வாரத்திலேயே மண்டையை உடைத்துக் கொண்டாள் என்ற சேதியை சிறைச்சாலையிலே அன்றையதினம் பார்த்தவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். இப்போது அந்த வெல்பேர் ஆபீசர் திருச்சி சிறைச்சாலையிலே இல்லை; வேறு

[திரு. மு. கருணாநிதி] [25th March 1964]

ஒரு ஊருக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். நான் இதை ஏன் எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்றால், அமைச்சரவை இப்படிப்பட்ட கைதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரால் மிக மோசமான மிருகங்களை வெல்பேர் ஆபீசர் என்று போடாமல் அபாக்கியவதிகளை, அபலைகளை இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகள் வராமல் பாதுகாத்தால்தான் உண்மையிலேயே கைதிகளுக்கு நல்லது ஏற்படும்; அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சிறைச்சாலையிலே தண்டனை காலம் குறைய வேண்டுமென்றால் ஒருசில வேலைகளைச் செய்தால் தண்டனை காலம் குறையும் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலே மிகவும் மோசமானது மலம் அள்ளினால் தண்டனை காலம் மிகவும் குறையும் என்று வகுக்கப்பட்டிருப்பதாகும். அதன்படி வெளியிலே மலம் அள்ளும் தொழில் செய்யாதவர்கள் கூட சிறைச்சாலையிலே மலம் அள்ளும் வேலையிலே ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். இந்தக் கொடுமை நீக்கப்பட்டாகவேண்டும். அந்தக் கொடுமை நீக்கப்பட வேண்டுமென்று எங்கள் கட்சித் தரப்பிலிருந்து எடுத்துச் சொன்னார்கள். மலம் அள்ளும் நிலைமையை அகற்றுவதற்காக 'ஃப்ளஷ் அவுட்' கக்கூஸ்களை சிறைச்சாலையில் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆயுள் தண்டனை அடைந்த கைதிகள் தண்டனை காலம் முடிவதற்கு முன்பே அவர்களை வெளியே விட வேண்டுமென்றால் ஒரு குழு 'அவர்கள் நல்லவர்கள்' என்று சிபார்சு செய்தால் வெளியே விடலாம் என்ற நியதி இருக்கிறது. அந்த நியதி எந்த அளவுக்கு ஒழுங்காக இருக்கிறது என்றால் போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், வெளியிலே செல்வாக்குடன் இருப்பவர்கள், அவர்கள் வெளியிலே வரக் கூடாது என்று நினைத்தால் வெளியே வராமல் செய்து விடுகிறார்கள். அந்தக் குழு வெளியிலே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் அபிப்பிராயம் கேட்டு தண்டனையைக் குறைப்பது என்ற நிலைமையை மாற்றி, சிறைச்சாலையிலே இருக்கிற சிறை அதிகாரிகளை அபிப்பிராயம் கேட்டு அவர்கள் கொடுக்கும் நற்சாட்சிப் பத்திரங்களை மையமாகக் கொண்டு அந்த அடிப்படையில் அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கும், தண்டனை காலத்தைக் குறைப்பதற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

சிறைச்சாலையிலே இருக்கும் கைதிகளைத் திருந்துவதற்காக இப்போது மதத் துறையிலே வாரத்திற்கு ஒரு முறை பாபிரிகளோ அல்லது முல்லாக்களோ உள்ளே வந்து அவர்களுக்கு மத சம்பந்தமாகச் சில பாடங்களைச் சொல்லித் தருகிறார்கள். அவர்கள் குற்றத்தை உணர்ந்து திருந்துவதற்கு மேலும் நல்ல போதனைகள் இருக்கவேண்டும். நம்முடைய சிறைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சினிமாவிலே விருப்பம் உள்ளவர்கள்; சினிமா பிடிக்காதவர்கள் அல்ல. இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் அடிகளில் புதிய திரைப்படங்களை எடுத்து சிறைச்சாலையிலே அவர்களுக்குப் போட்டுக் காட்டி-

25th March 1964] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் திருந்துவதற்கான முறைகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை இந்த மன்றத்தின் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘சிறைச்சாலையிலே ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் அனுபவிக்கின்ற கொடுமைகளை விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டார்கள்’ என்ற முறையிலே இங்கே பேசப்பட்டது. ‘செக்கிழுத்த சிதம்பரனார்’ என்று பேசவில்லைபா? ‘செக்கிழுத்த சிதம்பரனார்’ என்று பேசுவது அவருடைய தியாகத்தைப் பெருமைப்படுத்துவதற்காகப் பேசுகிறோமே தவிர, விளம்பரப்படுத்துவதற்காக அல்ல. தியாக குணங்கள், சபாவங்கள் நாட்டிலே ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறோம்.

“என்பில் அதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பில் அதனை அறம்”

என்று வள்ளுவர் கூறினார். ‘அன்பில் அதனை அறம் காயும்’ என்று குறிப்பிட்டார். ஈரோடு உறுப்பினர் கூறியது போல குற்றவாளிகளைக் காயும் என்று வள்ளுவர் கூறவில்லை. அன்பில்லாதவர்களைக் காயும் என்றுதான் வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். குற்றவாளிகள் மட்டுமல்ல; தண்டிக்கின்றவர்கள் கூட அன்பில்லாதவர்களாக மாறக்கூடாது. குறள் இரண்டு புறத்திலும் இரு முனைக் கத்தியாகப் பயன்படும் என்பதை ஈரோட்டுப் புலவர் உறுப்பினர் அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அன்பு இல்லாமல் குற்றம் செய்கிறவர்களை நாமும் அதே அன்பு இல்லாமல் நடத்த வேண்டும் என்பதை ஈரோட்டுப் புலவர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று உரிமையின் காரணமாக கூறுகிறேன். உரிமை என்பதைத் தவறாகக் கருதிக் கொள்ள வேண்டாம். மற்றவர்கள் தவறாகக் கருதிக் கொள்வார்களோ என்ற பயத்தால் இத்தனை நாளை விட இன்று கொஞ்சம் காரசாரமாகவே அவர் பேசியிருக்கிறார்.

அரசியல் கைதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ராஜாஜி அவர்கள் சிறைச்சாலையிலே இருந்த நேரத்திலே ‘சிறையில் தவம்’ என்ற நூலில் எழுதியிருக்கிறார். எழுதியவர் இன்றைய ராஜாஜி அல்ல; தேசியப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறை சென்ற அன்றைய ராஜாஜி எழுதியிருக்கிறார்.

“அரசியல் கைதிகளுக்கும், அறநெறி வழுவிய எக்திகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அதிகாரவர்க்கம் அறிந்து கொள்ளவில்லை. சிறை அதிகாரிகளுக்கு அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் கூடத் தெரியாது. சிறை விதிப் புத்தகத்தில் அந்த வித்தியாசத்தைப் பற்றி பிரஸ்தாபமே கிடையாது. அதில் கூறப்படும் விதிகள் எல்லாம் பல பொருள் கூறக்கூடியவை. அதெல்லாம் அவற்றை ஏற்படுத்தும் அதிகாரிகளுடைய குணத்தையும், அதை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகளின் குணத்தையுமே பொறுத்ததாகும். வெறுங்காவல் கைதிகள் விஷயத்தில் மட்டும் ஓரளவு வித்தியாசம் காணப்படும், ஆனால் நம்மில் பலரும் கடுங்காவல் தண்டனைகளே

[திரு. மு. கருணாநிதி] [25th March 1964]

விதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். வெறுங்காவல் தண்டனை விதிப்பதா கடுங்காவல் தண்டனை விதிப்பதா என்னும் விஷயம் தண்டனை தரும் மாஜிஸ்திரேட்டின் மனோநிலையைப் பொறுத்திருக்கிறது.

சிறை அதிகாரிகள் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்று வந்துள்ள வர்களை அரசியல் கைதிகளாகவே எண்ணுவதில்லை. அரசியல் கைதி என்பவர்களை அறநெறி தவறாதவர்கள் என்று மதிக்க வேண்டியதற்குப் பதிலாக ஒரு பெரிய பாவ காரியம் செய்து வந்தவர்களாகவே மதிக்கிறார்கள்”

என்று ராஜாஜி அவர்கள் ‘சிறையில் தவம்’ என்ற நூலில் அந்தக் காலத்திலேயே எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கும் சிறைச்சாலையிலே அரசியல் கைதிகள் அவ்வாறே மதிக்கப்படுகிறார்கள். சிறை என்ன சொர்க்கலோகமாக இருக்க முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். வேலூர் காங்கிரஸ் தண்பர் அவர்கள் பேசும்போது கூட சிறை என்று கூறி ஆஸ்பத்திரியில் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்று கூட தி. மு. கழகத்தினரைப்பற்றி குசகமாக குறிப்பிட்டார்கள். தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களுடைய நிலைமையை அவர்களுடைய தியாகத்தைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டுமல்ல கழகத்தவர்களும் ஒருசேரப் பாராட்டுகிறார்கள். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய தந்தை மோதிலால் நேரு பற்றி சையத முகமது அவர்கள் ஒரு புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்—

“மோதிலாலும் சிறைக்கு வந்த பிறகு ஆனந்த பவனத்திலிருந்து (‘ஆனந்த பவன்’ என்பது நேருவினுடைய வீட்டிற்குப் பெயர்) தினசரி உணவு நைநி சிறைக்கு வந்தது.

பட்டாளம் போல கைதிகள் எங்களுக்கான உணவை சிறை வாயிலிருந்து எங்கள் அறைக்கு கொண்டு வருவார்கள். வெளியிலிருந்து இவ்வளவு உணவு சிறைக்குள்ளே கொண்டு வரப்படுவதை ஜவஹர்லால் விரும்பவில்லை!

ஆனால் அப்பாவிடம் அவர் எதையும் சொல்ல மாட்டார். ஆனால் கோபமாக இது ஓட்டல் அல்ல, சிறைச்சாலை என்று என்னிடத்தில் கூறுவார். இருந்தாலும் உணவு வந்து கொண்டே இருந்தது.

உடல் நலக் குறைவு காரணமாக மோதிலால் விடுதலை செய்யப் பட்டார். உடனே ஜவஹர்லால் (சிறைக்குள் கொண்டு வரப்பட்டிருந்த) மின்சார விசிறி, ஐஸ் பெட்டி முதலிய ஆடம்பரப் பொருள்களை ‘ஆனந்த பவன்’ த்திற்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார். கோடைகாலத்தில் குளிர்ந்த நீரை உபயோகிக்க உனக்கு விருப்ப மில்லாவிட்டால் மகமதுவுக்குக் கொடு என்று கோபமாக ஜவகருக்குக் கடிதம் எழுதி மோதிலால் அவற்றை (அந்த ஆடம்பரப் பொருள்களை) சிறைக்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்..

ஆகவே சிறைச்சாலையில் அரசியல் கைதிகள் எப்படி நடத்தப் படவேண்டும், கொடுமையான குற்றங்களை இழைத்த கைதிகள் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற முறையை இன்றைய சிறைச்சாலை அதிகாரிகள் அனுஷ்டிக்கவில்லை என்ற குற்றச்

25th March 1964] [திரு. மு. கருணாநிதி]

சாட்டை கூறும்போது நேற்றைய தினம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளித்தார்கள். அதெல்லாம் அந்தந்த அதிகாரிகளைப் பொறுத்தது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி சொல்லிவிடுவதினால் அரசியல் கைதிகளை மேலும் கொடுமைப்படுத்துவதற்கு ஒரு தூண்டுதலாக அந்தப் பேச்சுக்கள் அமைந்து விடுகிறது என்ற அச்சம்தான் எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையில்தான் நாங்கள் இவற்றையெல்லாம் எடுத்து விளக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோமே அல்லாது வேறு அல்ல. ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, பரோலில் யார் யார் விடுதலையானார்கள் என்று கேட்கப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் கீழே குறிப்பிட்டபடி சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

“சாண்டியாகோ, 6044, 14-3-1961-ல் 2 மாதம், 6-10-1962-ல் 1 மாதம், 19-12-1962-ல் 1 மாதம். 6045, பொன்னுசாமித் தேவர் 14-3-1961-ல் 2 மாதம், 6-10-1962-ல் 1 மாதம், 19-12-1962-ல் 1 மாதம். 5179, சக்ஷாதன் 6-3-1959-ல் 4 வாரம், 16-4-1960-ல் 2 மாதம், 4-4-1961-ல் 2 மாதம், 3-1-1962-ல் 2 மாதம், 23-10-1962-ல் 2 மாதம்.” தூத்துக்குடி கே.வி.கே. சாமி கொலை வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டு ஆயுள் தண்டனை அனுபவிக்கிறவர்கள் இந்தக் கைதிகள். இவர்களுக்கு இந்த அளவு சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு பரோலில் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சட்ட மன்றத்தின், திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்ட மன்றச் செயலாளரான திரு. மதியழகன் அவர்களும், திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்களும் நாளை தினம் தேர்தலுக்கு வோட் போட பரோலில் வர அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் கட்சித் தலைவர் நாவலர் நெடுஞ் செழியன் அவர்கள் தந்த மனு முதல் அமைச்சர் அவர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டது. சட்டப்படி அவர்களை பரோலில் விட வழியில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எழுதிவிட்டார்கள். நான் சட்டம் பயின்றவர் அல்ல. ஆனால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டம் பயின்றவர். சட்டம் என்ன சொல்கிறது? அவர்கள் பரோலில் வந்து வோட் போட உரிமையற்றவர்கள் என்று கூறுகிறதா? அல்ல. 1951-ம் ஆண்டு ஆக்ட், ரெப்ரசென்டேஷன் ஆப் பியூப்பிள் ஆக்ட் என்ற ஆக்ட் இருக்கிறது. அதிலுள்ள 141வது செக்ஷன், 142, 143, 144, 145 செக்ஷன்களில் 142-வது செக்ஷன், 143-ம் செக்ஷன் இந்த இரு செக்ஷன்கள் மட்டும் 1956-ம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட அமன்ட்மெண்ட் படி நீக்கப்பட்டு 141 (எ) செக்ஷன்படி இ.பி.கோ. 171 (இ), 171 (எஃப்) செக்ஷன்ஸ்படி தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் வோட்டு உரிமையை இழக்கிறார்கள். தி.பி.கோ 171 (இ), ஆண்ட் (எஃப்) தேர்தல் நேரத்தில் வோட்டுக்கு வந்து வாங்கிய குற்றம் அல்லது கட்டாயப்படுத்தி வோட் போடச் செய்த குற்றம். இந்தக் குற்றங்களுக்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வோட் உரிமை இல்லை. 1951-ம் ஆண்டு ஆக்ட் செக்ஷன் 7 (பி) என்ன சொல்கிறது? இந்த வழக்குகளில் இரண்டு ஆண்டு காலம் தண்டிக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு வோட்டு உரிமை இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. திரு. மதியழகன் அவர்களும், திரு. ராமசாமி அவர்களும் இரண்டு ஆண்டுகள் தண்டிக்கப்பட்டவர்களா? ஏன்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [25th March 1964]

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெருந்தன்மையைக் காட்டி அவர்களை பரோலில் விடுதலை செய்திருக்கக்கூடாது. கள்ள நோட் அடித்த வனுக்கு கணக்கு வழக்கு பார்க்க பரோலில் விடப்பட்டிருக்கிறது. (ஆரவாரம்). ஆனால் வோட் அளிக்க எங்கள் தோழர்களுக்கு பரோலில் விடுதலை அளிக்கப்படவில்லை. இதைவிட வெட்கக் கேடான அரசியல் நிர்வாகம் எந்த நாட்டில் இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். (எதிர்க்க கட்சி பக்கத்திலிருந்து 'ஷேம்', 'ஷேம்'). மதியழகன் அவர்களும், ராமசாமி அவர்களும் கொலைக் குற்றம் செய்து இன்றையதினம் சிறைச்சாலைக்கு சென்றிருப்பவர்களா? அவர்கள் கொள்ளை அடித்தார்களா? அவர்கள் கள்ள நோட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்களா? இன்றையதினம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எங்கேயோ ஒரு சிறைச்சாலையில் ஒரு பெரும் முதலாளி, லஞ்சக் குற்றத்தில் ஈடுபட்டவருக்கு இந்த சட்டமன்றத்தில் அவர் பெயரை நான் கூற விரும்பவில்லை— அவர்கள் ஆஸ்பத்திரி செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டு பக்கத்தில் நான்கு பெண்டிர், குளிர்ப்பதன அறை இந்த நிலையில் அவர் இந்திர போகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதே நேரத்தில் லட்சியத்திற்காக, அதுவும் சாதாரண லட்சியம் அல்ல, மொழியைக் காக்கிற போராட்டத்தில், தம்மை வளர்த்து, நம் ஊளை வளர்த்து, நம் உயிரை வளர்த்து, நம் ஒவ்வொரு துளி இரத்தத்திலும் ஊடுருவிப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிற தமிழ் மொழியைக் காப்பதற்காக சிறைச்சாலை சென்றிருக்கும் இந்த இரண்டு விரமிகு அங்கத்தினர்களை பரோலில் விடுதலை செய்ய மாட்டார்கள் என்றால் அத்தகைய ஆட்சி, அழிவு காலத்தை நோக்கி வெகு அவசரமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று தான் பொருள் எனக் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சிறைச்சாலை மான்யத்தின்மீது இந்த மன்றத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் அனுபவக் கருத்துக்களையும், சிறைச்சாலையில் இருக்கிற நிலையைப்பற்றியும் இங்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு மான்யத்தின்போது இதைவிட கொஞ்சம் காரசாரமாக இருந்தது. ஏனெனில் அன்றையதினம் சிறைச்சாலையிலிருந்து திரும்பிய உடனே இருந்த வாய்ப்பு காரணமாகச் சொன்னார்கள். இப்போது சிறைச்சாலையில் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் தண்டனை அனுபவிக்கிறார்கள் என்ற நிலையில் அவரவர்கள் அங்குள்ளதை திரும்ப ஒப்பிட்டுக் கூறினார்கள். சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தவரை எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரு கருத்து இருக்கிறது. இருதாப்பினர்களும் கூட அதைச் சொன்னார்கள். சிறைச்சாலை மாமனார் வீடு அல்லது மாமியார் வீடு அல்லவென்று சொன்னார்கள். மாமனார் வீட்டுக்கு அல்லது மாமியார் வீட்டுக்கு போகிறவர்கள் திடீரென்று சிறைச்சாலைக்கு வந்துவிட முடியாது. நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகளால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு தண்டனைக்குரியவர்கள்தான் சிறைச்சாலைக்கு வருகிறார்கள். அப்படி சிறைச்சாலைக்கு வருகிறவர்களுக்கு, சிறைச்சாலை விதிகளின்படி என்னென்ன அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும், எவ்வாறு எல்லாம் நடத்தப்படவேண்டும்,

25th March 1964] [திரு. கோ. பூவராகன்]

எங்கெங்கெல்லாம் அவர்களை வைக்கவேண்டும் என்று இப்படி எல்லாம் பிரித்து யாரோடு சேர்க்கவேண்டுமோ, அதையெல்லாம் பார்த்து அந்த விதிகளின்படி சேர்க்கிறார்கள். இங்கு குற்றஞ் சாட்டப்பட்டது, பரம்பரையாக குற்றம் செய்கிறவர்கள், ஏதோ ஒரு தடவை குற்றம் செய்தவர்கள், இளைஞர்களாக இருப்பவர்கள், பெரியவர்களாக இருப்பவர்கள், இவர்கள் எல்லோரையுமே ஒரே நிலையில் வைக்கிறார்கள் என்று. அவ்வாறு இல்லை. பரம்பரைக் குற்றவாளிகளைப் பிரித்து சேலம், கடலூர் போன்ற இடங்களில் வைக்கிறார்கள். இளம் குற்றவாளிகளை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து மூன்று பகுதிகளாக வைக்கிறார்கள். அது இந்த மன்ற அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அப்படியிருந்தும், எதிர்பாராத விதமாக ஏற்படுகிற ஒரு நிலை காரணமாக ஆங்காங்கே கைது செய்யப்பட்டு அங்குள்ள சிறைச்சாலைகளில் வைக்கப்படுகிறபோது நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. அந்த நெருக்கடியைச் சமாளிக்க ஒரு புதிய திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்முடியாது. ஏனெனில் அது தொடர்ந்து நடக்கமுென்று சொல்லமுடியாது. அப்படி தொடர்ந்து நடக்கவேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினர்கள் யாரும் விரும்பவும் மாட்டார்கள். பின்னர், சுகாதார வசதிபற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் இரண்டு சிறைச்சாலைகளை கிடைசென்று பார்வையிட்டேன். மதுரை, கடலூர் போன்ற சிறைச்சாலைகள் பார்வையிட்டபோது சுகாதார முறையைப் பொறுத்தவரையிலும், உணவைப் பொறுத்தவரையிலும் நல்ல முறையில் அவை இருந்தது என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன்.

இவர்கள் சொல்லுவதெல்லாம் நெருக்கடி காலங்களில் ஏற்படுகின்ற நிலைமைப்பற்றித்தான். இவ்வாறு நிலை ஏற்படும் போது அதிகாரிகள் பார்த்து, எந்தெந்த முறையில் தவிர்க்க முடியுமோ, அவைகளை எல்லாம் பார்த்து உடனடி எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு சீர் செய்கின்றார்கள் என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அது மட்டுமல்ல, இங்கே அரசியல் கைதிகள் இன்னும் மற்றும் இருக்கின்ற கைதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இவர்கள் செய்கின்ற தியாகத்தைப்பற்றி இரு தரப்பிலுள்ள புலவர்களும் ஒரு வருக்கொருவர் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டனர். அதற்குப் பதில் சொல்லுகின்ற முறையில், கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், சிறந்த முறையில், யார் யார், எதற்காக எப்படி எப்படி, எந்தெந்த முறையில் தியாகம் செய்தார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்த்து கணக்கில் வைக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் எல்லோரும் அறிவார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்து, அங்கங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் நிலைமைகளை எல்லாம் பார்த்து நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் இங்கே பேசுகின்றபோது, ஏற்கெனவே சிறைச்சாலையைப்பற்றி எழுதிய பல பெரியவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இவைகள் எல்லாம் எப்போது, எந்தக் காலத்தில், எப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலையில், ஏன் எழுதினார்கள் என்கின்ற நிலைமையையும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அதே நிலைமை இப்போது

[திரு. கோ. பூவராகன்] [25th March 1964]

சிறைச்சாலைகளில் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் மாறுபட்ட நிலைமையில்தான் இருக்கின்றது. அப்போது இருந்த நிலைமையில்தான் இன்றைக்கு சிறையிலுள்ளவர்கள் பல வசதிகளைப் பெறுகிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், ஒவ்வொரு கைதியினுடையவும் உடல்நிலை பற்றிய விவரங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அதில் ஏதேனும் குறைவு இருக்குமானால் என்ன காரணத்தினால் குறைவு ஏற்பட்டது என்று பார்த்து, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற வேலை, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற உணவு, இதில் ஏதாவது மாற்றம் தேவையாக இருக்கிறதா என்பதை அங்குள்ள அதிகாரிகள் பார்க்கிறார்கள். அவ்வாறு பரிசீலனை நடக்கிறது. இன்னும் உணவைப்பற்றி சொன்னார்கள். ஏதோ, ஒரு கைதிக்கு 62 ந.பை. கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. எந்தக் கணக்கிலிருந்து அவ்வாறு சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. என்னிடமிருக்கின்ற விவரங்களின்படி, ஏ. பி. வகுப்புக்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கு, வெஜிட்டேரியன் லேபரிங் என்ற இனத்தில் இருந்தால் நாள் ஒன்றுக்கு ஒருவருக்கு 1 ரூ. 70 ந.பை. கொடுக்கப்படுகிறது. அதேபோல், வெஜிட்டேரியன்-நான்-லேபரிங் என்று இருந்தால் 1 ரூ. 62 ந.பை. கொடுக்கப்படுகிறது. ஏ. பி. வகுப்புக்களில் இருப்பவர்களுக்கு நாண்-வெஜிட்டேரியன் லேபரிங் என்றிருந்தால் 2 ரூ. 62 ந.பை கொடுக்கப்படுகிறது. இதே இனத்தில் நாண்-லேபரிங் என்றிருந்தால் 1 ரூ. 87 ந.பை. என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஸி வகுப்பில் இருக்கின்றவர்களுக்கு லேபரிங் என்றிருப்பவர்களுக்கு 92 ந.பை. கொடுக்கப்படுகிறது. நாண்-லேபரிங் என்றிருப்பவர்களுக்கு 85 ந.பை. என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்விதமாக கணக்குகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த உணவை இரும்புப் பாத்திரங்களில் தயாரிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. உணவு தயாரிக்கின்றவர்களும் சிறையில் இருப்பவர்கள்தான். அவ்வப்போது எந்த எந்த முறையில் தயாரிக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி மேற்பார்வையாளர்கள் கவனித்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்களுடைய சொற்படி நல்ல முறையில் சமைத்துக் கொடுப்பார்களேயானால் சத்தமாக இருக்கும். சாதாரணமாக எப்போதும் சத்தமாகத் தான் இருக்கிறது. சில நேரங்களில் கவனக்குறைவாக இருந்து விட்டால், அப்போது சமைக்கப்படுகிற உணவு கறுப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே தினமும் கறுப்பாக இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. இவ்விதம் ஏற்படுவதன் காரணம் கவனக்குறைவுதான். பொதுவாக நல்ல முறையில்தான் தயாரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். நாள் நேரிலேயே போய் பார்த்திருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. அங்கே போடுகின்ற உணவானது, நல்ல உணவாகவும், சத்துள்ள உணவாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. நல்ல தரமுள்ள உணவாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த விவரங்கள் எல்லாம், எவ்வெப்போது, எந்தெந்த உணவுகள் கொடுக்கப்படுகிறது என்கின்ற விவரங்களை எல்லாம் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாததால் அதை விட்டுவிடுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. அங்கே கொடுக்கப்படுகிற வேலையைப்பற்றி சொன்னார்கள். எந்தெந்த வேலைகளை யார் யாருக்கு கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் நாள் கேள்வி ஒன்றுக்கு விடை அளிக்கும்போது சொல்லியிருக்கிறேன். கைதிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் ஏற்கனவே

25th March 1964]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

எந்தத் துறையில் அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்களோ, அதைப் பார்த்து, அவர்களுடைய உடல் நலத்தையும் பார்த்து, வைத்திய அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தபடி லகுவான வேலை கொடுக்கவேண்டுமா அல்லது கஷ்டமான வேலையை கொடுக்கவேண்டுமா என்பதை எல்லாம் பார்த்து கொடுக்கிறார்கள். சில பேர்கள் தாங்களாகவே இந்த வேலையை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று முன் வருகிறார்கள். இவ்வாறு பல வேலைகளை கைதிகளுக்குத் தகுந்தவாறு பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். குறிப்பாக மலம் அள்ளும் வேலை சில பேர்களுக்கு கட்டாயமாக கொடுக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வாறு கட்டாயப்படுத்தி, அவர்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மலம் அள்ளும் வேலை கொடுப்பதில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: கட்டாயப்படுத்தி இந்த வேலையைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. தண்டனை காலத்தில் சலுகை கிடைக்கும் என்று அவர்களுக்கு ஆசை காட்டப்பட்டு அவர்களுக்கு இந்த வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. இது தவறு என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: நான் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை. மற்றொரு அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த வேலை கட்டாயமாக கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள்.

(எதிர்க்கட்சியிலுள்ள சில கனம் அங்கத்தினர்கள்: அப்படியாரும் இங்கு சொல்லவில்லை).

யாரும் சொல்லவில்லையென்றால் மிக மகிழ்ச்சி (குறுக்கீடு).

கனம் சபாநாயகர்: அதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: இந்த வேலையில் பழக்கம் உள்ளவர்கள் சிலர் தங்களுக்கு இந்த வேலை லகுவாக இருக்கிறது என்று சொல்லி இந்த வேலையை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே யாரும் இந்த வேலையை செய்யவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை. அதிகாரிகள் பார்த்து சில வேலைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அதை அவர்களும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

மற்றும் சில அங்கத்தினர்கள், கடினமான வேலை கொடுக்கப்படுகிறது, தொல்லை கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பலர் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் கஷ்டப்படுத்த வேண்டும், கொடுமைப்படுத்த வேண்டும் என்று யாரும் கருதவில்லை. ஆனால் சிறைக்குப் போகின்றவர்களுக்கு கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்களுக்கு, திடீரென்று வீட்டிலிருந்து போகின்ற நோத்தில், ஏற்கெனவே வேலை செய்து கொண்டிருந்த பழக்கவழக்கங்கள் அங்கேயும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால், அதற்கு சிறைச்சாலையில் முடியாது. சிறைக்கு செல்கின்றவர்கள் எந்த சூழ்நிலையில் வெளியில்

[திரு. கோ. பூவராகன்] [25th March 1964]

இருந்தார்களோ, அதே சூழ்நிலை சிறையிலும் இருக்கவேண்டும் என்பதை புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சில வேளைகளில் தன்னுடைய பழக்க வழக்கங்களை மாற்றிக் கொள்வதற்காகத்தான் சிறைச்சாலைக்கு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வெளியில் இருக்கின்ற பழக்க வழக்கங்கள் சிறைச்சாலையிலும் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற அவசியமில்லை. அவர்கள் வெளியில் ஏதாவது ஒரு குற்றம் செய்கின்றார்கள் என்றால், அவர்கள் செய்கின்ற குற்றத்திற்காக நீதித்துறையினரால் தண்டிக்கப்பட்டு சிறைக்கு வருகிறார்கள். அப்படி தவறு செய்கின்றவர்களின் பழக்கவழக்கங்களை சிறையிலும் வைத்திருக்க முடியாது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : நான் பழக்க வழக்கங்கள் என்று குறிப்பிட்டது, வாழ்க்கையில் ஒருவர் குற்றம் செய்தார் என்றால், அதே பழக்க வழக்கம் சிறையிலும் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தோடு சொல்லவில்லை. சிறையில் இருக்கின்ற நேரத்தில் கொடுமைப்படுத்தப்படும் என்கின்ற உணர்வு அவர்களுக்கு வரக்கூடாது. சாதாரணமாக வாழ்க்கையில் அவர்கள் திருந்திவரக்கூடிய பழக்க வழக்கங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னேனே ஒழிய குற்றம் செய்கின்ற பழக்க வழக்கம் சிறையிலும் இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொன்னதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய பேச்சை மாற்ற வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : சாதாரணமாக பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதனுடைய பொருள் என்ன என்பதை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : இரண்டு பேர்களும் சரியாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : சிறைச்சாலையில் இருக்கின்ற கைதிகளுக்கு நான் முன்பு சொல்லியவாறு, கடுமையான வேலைகள், கொடுமையான வேலைகள் இவைகள் ஒன்றும் வேண்டுமென்றே கொடுப்பதில்லை. இன்னின்றனர்களுக்கு அவர்களுடைய பழக்க வழக்கத்திற்கு தகுந்தபடி, அவர்களுடைய உடலிலே போன்றவற்றையும் ஒப்பிட்டு அவர்களுக்கு வேலையை கொடுக்கிறார்கள்.

மேலும் சிறைச்சாலையில் இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கவேண்டும் என்று எத்தனிதமான கட்டாயமும் கிடையாது. படிக்க வேண்டும் என்று ஆர்வமுள்ளவர்கள், ஏதாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் அங்கே போய் படித்துக் கொள்ளலாம். அதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கின்ற நூல் நிலையத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நல்ல முறையில் பயன்படுத்துகின்ற அளவுக்கு நூல் நிலையம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லோரும் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு சிறைச்சாலையில் நூல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. பயன்படுத்து

25th March 1964]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

கின்றதை பொருத்து இருக்கிறது. அதற்கு அவர்கள்தான் காரணம்—சிறைச்சாலையில் இருக்கிற கைதிகள்தான் காரணம். பயன்படுத்தவே கூடாது, கொடுக்கவே கூடாது என்ற எண்ணமே அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது.

11-30
a.m.

சிறைச்சாலையிலிருந்து பரோலில் விடுவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இங்கே சொன்னதுகூட பரோலில் விடுவதைப்பற்றிக் கூட கூறவில்லை, யாருக்கு வோட்டு உரிமை என்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். பரோல் யாருக்குக் கொடுப்பது, எதற்காகக் கொடுப்பது, ஏன் கொடுப்பது, எப்படி கொடுப்பது என்று விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளைப் பொறுத்து யார் யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும், ஏன் கேட்கிறார்கள், எப்போது கொடுக்கவேண்டும் என்று பரிசீலித்து கொடுக்கிறார்கள். பரோலில் விடுவதற்கும் சட்டத்தில் யாருக்கு வோட்டு உரிமை என்று இருப்பதற்கும் ஒற்றுமையைக் காட்டிக் கூறுவது சரியல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன், இதற்கு முன் கூட இம்மாதிரி சிறைச்சாலையில் இருந்தவர்களை வெளியில் விட்டு வோட்டுப்போட அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அதைப்பற்றி விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: சிறைச்சாலையிலிருந்து ஒட்டுப் போடுவதற்காக யாருக்கும் பரோல் கொடுத்ததாக என்னிடம் தகவல் இல்லை. சிறைச்சாலையிலிருந்து பரோலில் விடும் முறையைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்ன காரணத்திற்காக பரோலில் விடவேண்டுமென்று அவர்களே கோருகிறார்கள் அல்லது வேண்டியவர்கள் கோருகிறார்கள். அவர்கள் கோருவது சரிதானா என்று பரிசீலனை செய்ய அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த போலீஸ் அதிகாரிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. அவர்கள் கூறுகிற காரணம் உண்மைதான், விடலாம், விடுவதால் ஒன்றும் ஆபத்து இல்லை என்று அவர்கள் அங்கிருந்து அனுமதி சம்பந்தப்பட்ட அளவிலே அரசாங்கத்திற்கு எழுதி அனுப்புகிறார்கள். அதைப் பார்த்து அரசாங்கம் பரோலில் விடுவதா அல்லது விடக் கூடாதா என்று எல்லாம் முடிவு செய்கிறது. அதுதான் பரோலில் நடக்கிற முறை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: அண்மையில் நடைபெற்ற மா நகராட்சி மன்றத் தேர்தலில் லோகநாதன் என்ற உறுப்பினரை பரோலில் விடவேண்டுமென்று கோரிக்கை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அந்தக் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: பரோலில் யார் யாரை விட்டார்கள் என்று ஒவ்வொரு கைதியையும் பற்றி கேட்டால் என்னிடம் விவரம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் எப்போது ஏன் எதற்காக விட்டார்கள் என்று பதில் சொல்ல முடியும்.

[25th March 1964

கனம் சபாநாயகர் : பரோலில் விடவில்லை என்பதைப்பற்றித் தான் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அமைச்சர் பேசி முடிந்தவுடன் பரோல் விஷயமாக கனம் எதிர் கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள்: அதைப்பற்றி நான் விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். அப்போது பரோல்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லுகிறேன்.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : மற்றும் வைத்திய வசதிபற்றிச் சொன்னார்கள். வைத்திய வசதி சிறைச்சாலைகளில் அங்கு இருக்கிற வைத்திய அதிகாரிகளால் நல்ல முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது. சிறந்த வைத்திய வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. திடீரென்று யாருக்காவது சிறப்பாக வைத்திய வசதி வேண்டுமென்றாலும் அவர்களுக்கும் அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கிறது. அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நோய் எப்படி வருகிறது, ஏன் வருகிறது, எதற்காக வருகிறது என்றெல்லாம் கூட அவர்கள் பார்த்து பரிசீலனை செய்து தொடர்ந்து சிகிச்சை கொடுக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

சிறைச்சாலையில் ஏதோ கோ. சி. மணியும், பொற்செழியனும் இறந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். சிறையில் சரியான வைத்திய வசதி இல்லாததால் தான் இறந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். கோ. சி. மணி, பொற்செழியன் பற்றி இந்த மன்றத்திலேயே ஏற்கெனவே கேட்டார்கள். அப்போது தகுந்த பதிலை நமது முதலமைச்சர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே வைத்திய வசதி இல்லாத காரணத்தினால்தான் அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு சான்று இல்லை. மேலும் ஏதோ ஒரு மருந்துதான் வைத்துக்கொண்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சிறைச்சாலையில் எந்த நோய்க்கு எந்த மருந்து கொடுப்பது என்று பார்த்துத்தான் கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கப்படுகிற மருந்தின் கலரை பார்த்துச் சொல்ல முடியாது. கவர் ஒன்றாக இருக்கலாம். மருந்துகளைப் பற்றி நிபுணர்களுக்குத்தான் தெரியும். அங்கு இருக்கிறவர்கள் தாங்கள் விரும்புகிற வைத்தியத்தைச் செய்யவேண்டும், தாங்கள் கேட்கிற மருந்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புவது சவறு. அவர்களுக்கு என்ன நோய், என்ன மருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பார்த்துத்தான் கொடுக்கவேண்டும். அவருக்கு தலைவலி, அதற்கு மஞ்சள் நிறமான மருந்து கொடுத்தார்கள். எனக்கு வயிற்று வலி, எனக்கும் அதே மஞ்சள் நிறமான மருந்தைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் அடிமை நாட்டின் போக்கு அப்படியே இருக்கின்றது என்று கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அடிமை நாட்டின் போக்கை மாற்ற வேண்டுமென்று விரும்பியவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். விரும்புகிறவர்கள் வேண்டுமானால் சொல்லுகிறவர்களாக இருக்கலாம்.

25th March 1964] [திரு. கோ. புவராகன்]

கைவிலங்கு மாட்டுவதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கைவிலங்கு மாட்டுவதைப் பொறுத்த வரையில் அதற்கென்று தனி விதிகள் இருக்கின்றன. நேற்றைய தினம் உள்துறை அமைச்சர் கூட பதில் அளிக்கும்போது விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். யார் யாரை, எந்த நேரத்தில் எப்படி அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே போலீஸ் துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு விதிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த முறையில் தான் அவர்கள் செய்வார்கள்.

பால் வடியும் முகம் பாலகிருஷ்ணன் என்று சொன்னார்கள். பால் வடியும் முகம் என்றால் சட்ட மன்றத்திற்கு வந்திருக்க முடியாது. 21 வயது ஆகியிருந்தால்தான் சட்ட மன்றத்திற்கு வர முடியும்.

கனம் சபாநாயகர்: பால் வடியும் முகம் என்று வைத்துக் கொள்ளட்டுமே, அதனால் என்ன வந்தது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: பால் பற்றாக்குறை இருக்கும் போது எங்கு பால் வடிந்தாலும் வெல்கும் தான்.

திரு. எம். எஸ். மணி: சில முகத்தில் அசடு வழியும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: அசடு வழியாமல் இருந்தால் சரி.

கனம் சபாநாயகர்: இதற்கு அப்புறம் அது.

கனம் திரு. கோ. புவராகன்: உடை பற்றிச் சொன்னார்கள். மூன்று வித உடை சிறைச்சாலைகளில் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலே முதலாவதாக அங்கு இருக்கிற கைதிகளுடைய நிலையை ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்தவாறு உடைகளைத் தைக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் அப்படியே பிடித்தமாக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. நாம் வீட்டிலே அணிகிற மாதிரி இருக்க வேண்டும், எனக்குப் பிடிக்கிற மாதிரி இருக்கவேண்டும் என்றால் அளவு எடுத்து, துனியைத் தைத்து வேண்டிய அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு கொடுக்க முடியாது. சிறைச்சாலை என்று சொன்னால் வெளியில் இருப்பதை சிறைச்சாலையில் இருப்பதற்கு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்காது. வெளியில் இருப்பதைக் கொடுக்கவில்லை, இது அடிமை, கொடுமை என்று எல்லாம் பேசுவது நல்லதல்ல.

மற்றும் சிறையிலே சென்று பார்ப்பதிலே அனுமதியிலே சங்கடம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அனுமதி கேட்கிறவர்களுக்கு யார் யாருக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று விதி வைத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அனுமதி கொடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

மற்றும் ஆயுள் கைதிகளாக இருக்கிறவர்கள், அதிக நாட்கள் தண்டனை பெறுகிறவர்களுக்கு போர்டிலே நல்ல முறையில் நீதி வழங்கப்படவில்லை. வட்டாரத்தில் இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளைத் திரும்பக் கேட்கிறார்கள், கேட்டு அது விடப்படுகிறது, அந்த

[திரு. கோ. பூவராகன்] [25th March 1964]

முறை சரியாக இல்லை, சிறையில் நடந்து கொள்கிற நிலையைக் குறித்து விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது இருக்கிற முறையிலே ஜெயில் சூப்பரின்டென்டென்ட், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், நான்-அல்டிமியல்ஸ் எல்லாம் சேர்ந்து 4-5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் குழுவிலே. அந்தக் குழு கூடுகிறது. டூன்றில் இரண்டு பங்கை சிறையில் நல்ல முறையில் கறித்திருந்தால் வெளியிலே விடக் கோருகிறார்கள். அப்போது அங்கு இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரி கூறுவதையும் கேட்கிறார்கள். விடுதலை அடைந்து வெளியேறுகிறபொழுது சில பேர்கள் இரண்டு தவணையை கடந்துவிட்டாலும் கூட, வெளியே வந்தால் அவர்களால் ஆபத்து இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கிற சூழ்நிலையில் அவர்களை வெளியில் விடக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கிறது. அவ்வாறு பார்க்கிற பொழுது, ஏற்கெனவே தவறு செய்தவர்களுக்கும், தவறு செய்யப்பட்டவர்களுக்கும், இரண்டு பேர்களுக்கும் இடையூறு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. ஆகவே, அந்த மாதிரியெல்லாம் விசாரணை செய்ய வேண்டிய நிலை இருப்பதினால், இப்பொழுது இருக்கிற முறையை மாற்றுவதற்கு இல்லை என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை.

வார்டர்கள் சம்பளத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே முதல் கிரேடு வார்டர்களுக்கு சம்பளம் ரூ. 35-1-40 என்ற அளவிலே இருந்தது. இப்பொழுது அவர்களுக்கு சம்பளம் ரூ. 80-2-100 என்று இருக்கிறது. இரண்டாவது கிரேடு வார்டர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த சம்பளம் ரூ. 30-1½-40 இப்பொழுது ரூ. 65-1-70-2-90 என்று அதை மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

சில பேர்களுக்கு வாந்தி வருகிறது, வயிற்றுப் போக்கு வருகிறது, தகுந்த முறையில் உடனடியாக அவர்கள் கவனிக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். வாந்தி, வயிற்றுப் போக்கெல்லாம் திடீரென்று இந்தப் பழக்கத்திலிருந்து அந்தப் பழக்கத்திற்குப் போகும்பொழுது, ஒரு உணவு சாப்பிடுவதி லிருந்து வேறு உணவு சாப்பிடும்பொழுது அம்மாதிரி ஏற்படலாம். ஆனால் அம்மாதிரி தொடர்ந்து வாந்தியோ, வயிற்றுப்போக்கோ ஏற்படக்கூடிய நிலை இல்லை. அப்படி தொடர்ந்து இருந்தால், அதை கவனித்து, தக்க முறையில் அதற்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை கூறிக் கொள்கிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் காஞ்சிமணிமொழியார் அவர்கள் நாகலோகம். சொர்க்க லோகத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். நகரலோகம் சிறைச்சாலை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நாகலோகத்தில் நம்பிக்கை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். நாகலோகம் எப்படி இருக்கும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. நாகலோகத்திற்கு அவர்கள் போய்விட்டு வந்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

25th March 1964]

MR. SPEAKER : That is not good. That is not a proper remark to be made against an Hon. member.

ஒவ்வொருவரும் ஒரு இடத்திற்கு போய்விட்டு வந்து செய்ய முடியாது.

கனம் திரு. கோ. புவராகன் : ஊதியம் கொடுப்பதுபற்றி சொன்னார்கள்.

MR. SPEAKER : There is a lot of noise in the House. Let there be silence.

திரு. செ. மாதவன் : திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

கனம் திரு. கோ. புவராகன் : ஊதியத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இப்பொழுது. . . .

MR. SPEAKER : So, Srimathi Anandanayaki is an hindrance to the Hon. Minister. The Hon. Minister should be careful.

கனம் திரு. கோ. புவராகன் : வெல்பேர் ஆபீஸர் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு நடந்ததாக இங்கு ஒன்றும் சான்று இல்லை. பொதுவாக சிறைச்சாலை மான்யத்தின் மீது

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் குறிப்பிட்ட வெல்பேர் ஆபீஸர் விஷயம் பற்றி சான்று இல்லை என்று கனம் 'அமைச்சர்' அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இனிமேல் அதுபற்றி அமைச்சர் அவை விசாரணை நடத்துமா?

கனம் திரு. கோ. புவராகன் : இந்த மன்றத்தில் பேசப் படுவது உண்மையா, அது சரியா, இல்லையா என்றெல்லாம் அவ்வப்பொழுது அந்தத் துறையிலே இருப்பவர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ செய்கிறார்கள்.

இந்த மான்யத்திலே கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களை இந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள் கவனத்தில் வைப்பார்கள். குறிப்பாக, நல்ல முறையில் சிறைச் சாலை நிர்வாகம் நடந்துவருகிறது. குற்றவாளிகளுக்கு ஒருவித கஷ்டமும், சங்கடமும் இல்லாமல், அவர்களுக்கு வேண்டிய வேலையைக் கொடுத்து, குறித்த காலத்தில் உணவு கொடுத்து, நல்ல முறையில் கண்காணித்து நன்றாக நடத்தி வருகிறார்கள். மற்றும், சுகாதார வசதி, மற்ற வசதிகளையெல்லாம் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வசதிகளெல்லாம் அவ்வப்பொழுது நன்றாக கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு சிறைச்சாலையிலும் மருத்துவ அதிகாரி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் அவர்கள் கடமையை ஆற்றுகிறார்கள். இந்த சமயத்தில் சிறைச் சாலைகளை கண்காணிக்கும் அதிகாரிகள் இந்த ஆண்டு சிறப்பாக அவர்களின் கடமையை ஆற்றியதற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் நல்ல விவாதம்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[25th March 1964]

நடந்தது. நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியவர்களுக்கும், அத்தனை பேர்களுக்கும் எனது நன்றியைச் சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசியபொழுது நான் இங்கே இருக்க முடியவில்லை. அவசரமாக வெளியிலே செல்லவேண்டியிருந்தது. அவர்கள் பேசும்பொழுது பெரோல் விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டதாக நான் தெரிந்துகொண்டேன். கள்ளநோட்டை அச்சடித்த அந்தக் குற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்களை பெரோலில் விடும்பொழுது, வோட்டுச் செய்வதற்கு பெரோலில் விடுவதற்கு மறுக்கிறார்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறியதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். அதைப்பற்றி நான் விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக, பெரோலில் விடுவது நீண்ட கால தண்டனை அடைந்தவர்களைத்தான் விடுவது என்பது நடைமுறையிலே இருக்கிறது. நடைமுறையிலே என்று சொல்லுகிறேன், விலக்கு இருக்கிறது. நீண்ட காலம் தண்டனை அடைந்தவர்களில் கூட, ஒரு ஆண்டுக்கு மேலே சிறைவாசம் இருந்தவர்களைத்தான் சாதாரணமாக இதுவரையில் பெரோலில் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பெரோலில் விடுவது என்னென்ன காரணத்திற்காக என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரோலில் விடுவது தன்னுடைய நெருங்கிய சொந்தக்காரர்களின் உடல் நிலை சரியாக இல்லை, ஆபத்தாக இருக்கிறது, அல்லது அவர்களுடைய உடல் நிலையே கெட்டுப்போய், ஆஸ்பத்திரியில் அளிக்கப்படும் டீர்ட் மெண்டு தவிர வேறு டீர்ட்மெண்டு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை, அல்லது சொந்த விவகாரங்கள் இவர்கள் இல்லாததினால் கவனிக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்ற நிலை, திக்கற்றவர்கள், குழந்தைகள், மாதர்கள் விவகாரங்களை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது, இவர்கள் போய்த்தான் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்ற நிலை, இப்படிப்பட்ட காரணங்களுக்காகத்தான் ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகு நீண்ட கால தண்டனை அடைந்தவர்கள் பெரோலில் விடுதலை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களிலே கள்ளநோட்டு அச்சடித்த குற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் மட்டும் இல்லை. கொலைக் குற்றத்திற்காக ஆயுள் தண்டனை பெற்றவர்களும் பெரோலில் விடப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் மட்டும் அல்ல. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை கொஞ்சந்த மூற்பட்ட குற்றம் சாட்டப்பட்டு, சிறை தண்டனை அடைந்தவர்கள் கூட பெரோலில் விடுதலை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்களுக்கு 6 மாதம்தான், குறுகிய கால தண்டனைதான் அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுடைய சிறிய தாயார் உடல் நிலை கவலைக்கு இடமாக இருக்கிறது, பெரோலில் அவர்களை விடுதலை செய்வவேண்டுமென்று என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். விடுமுறை நாளன்று அவ்வாறு தெரிவித்

25th March 1964]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தார்கள். அன்றே விடுதலை ஆகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கனம் சிறைச்சாலை இலாகாவை கவனித்திற அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல அந்த முறை இருந்தாலும், வேறு யாரையும் விசாரிக்காமல், உடனே அன்று மாலையிலேயே அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு நான் ஏற்பாடு செய்தேன் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அவ்வாறு ஏற்பாடு செய்து அவர்கள் பெரோலில் விடப்பட்டதும், அல்லாமல், மேலும் கபரோலை இரண்டு வரிகாரலத்திற்கு நீடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டபொழுதும், அதற்கும் அரசாங்கம் இணங்கியது என்பதும் கனம் எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் வேறு அரசியல் விவகாரங்களுக்காக விடுதலை செய்வதில்லை என்பதுதான் இப்பொழுது அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிற நியதி. அது மாத்திரம் அல்ல. வோட்டு அளிப்பதற்காக ஏன் பெரோலில் விடவில்லை என்று கனம் எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற சட்டப்படி சிறைச்சாலைகளிலே தண்டனை பெற்று இருப்பவர்களுக்கு—டெபன்யூக்கள் அல்ல, டெபன்யூக்களுக்கு விலக்கு உண்டு—தண்டனை பெற்றவர்களுக்கு வோட்டு அளிப்பதற்கு உரிமை இல்லை என்றும் சட்டம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இம்மாதிரி வோட் அளிக்க வேண்டும், அரசியல் விவகாரங்களுக்காக விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டவர்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் நிலைமை. இதிலே அரசாங்கத்திற்கு வேறு நோக்கம் இல்லை. அனுசரிக்கப்பட்டு வரும் முறைகள் இவைதான். தண்டனை பெற்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இரண்டு பேர், தேர்தலில் வோட் அளிப்பதற்காக பெரோலில் விடவேண்டுமென்று கேட்டு, அதற்கு அனுமதி மறுத்ததற்கு இதுதான் காரணம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் தலைவர் அவர்களே, எந்த வழக்கிலே தண்டிக்கப்பட்டாலும் இரண்டு வருட காலம் தண்டனை அடைந்தவர்கள்தான் வோட் அளிக்க முடியாது என்று சட்டம் தடுக்கிறதே தவிர, 4 மாதம், 6 மாதம் என்று தண்டிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அப்படி சட்டம் தடை செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ரெப்பிரஸென்டேஷன் ஆப் பீப்பிள் ஆக்டை கனம் அங்கத்தினர் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள், அதிலே 62-வது செக்ஷன் இருக்கிறது. அந்த சட்டப்படி, இவ்வளவு காலம் தண்டனை பெற்றவர்கள் என்று இல்லை. தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் என்றுதான் இருக்கிறது. டிபென்யூவுக்கு அந்தத் தடை இல்லை. டிபென்யூவாக இருந்தால் பெரோலில் விடுதிகள் என்று கேட்கலாம். அரசாங்கம் கவனிக்கும். வோட் அளிப்பது என்பது மட்டுமல்ல. அரசியல் விவகாரங்களுக்காக யாரையும் பெரோலில் விடுவதில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தில் சட்டப்படி பெரோலில் விடுவதற்கு சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படி விடக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறதா?

[25th March 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் விளக்கிய சட்டம் தான் அதற்குக் குறுக்கே நிற்கிறது. எதற்காக பரோலில் விடவேண்டும் என்பது சட்டம். தண்டிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வோட்டு உரிமை இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் சட்டப்படி விடுவதற்கில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறேன்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்: என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is:—

“That the allotment of Rs. 1,61,82,600 under Demand XI—Jails—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus:—

Ayes.

Sri V. R. Nedunchezhiyan
Sri M. Karunanithi
Sri Rama Arangannal
Sri A. Raghava Reddi
Sri V. S. S. Mani
Sri M. Rajangam
Sri Kanchi Manimozhiar
Sri M. Shanmugam
Sri N. Rajangam
Sri V. Arunachalam
Sri K. S. Mani
Sri N. Chinnamunisamy Chetty
Sri S. Madhavan
Sri S. Mani
Sri A. Thiagarajan
Sri A. Duraiyarsan
Sri V. R. Perianan
Sri M. Kamalanathan
Sri C. G. Viswanathan

Sri S. Muthulingam
Pulavar K. Govindan
Sri T. Chinnasamy
Sri M. R. Krishnamurthy
Sri A. Thangavelu
Sri S. Murugaiyan
Smt. Jagadambal Velayudham
Sri M. S. Mani
Sri K. Thirupathy
Sri M. P. Vadivelu
Sri R. Nallamuthu
Sri N. P. Sengottuvelu
Sri S. Arumugham
Sri A. G. Balakrishnan
Sri R. Narayanan
Sri S. Ramaswamy
Sri V. Krishnamurthy
Sri K. R. Munirathnam
Sri R. Abdul Khaleel
Sri R. Sampangi

Noes.

Sri K. Parthasarathy
Sri P. Appavoo
Sri A. Appavoo Thevar
Sri A. Arumugam
Sri V. S. Arunachalam
Sri A. Chinnathurai Ambalakkar
The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam
The Hon. Sri V. Ramaiah
Sri A. S. Dhakshinamoorthy Gounder
Sri V. Ellamma Naidu
Sri T. P. Elumalai
Sri P. Jayaraj
Sri R. Jevarathnam
Sri T. Kadambavanandasundaram
Sri C. Kothandarama Bagavathar
Sri R. Krishnaswami Gopalar
Sri M. Kulandaiswamy Gounder
Sri M. Maruthanayagam Pillai
Sri J. Matha Gowder
Sri M. P. Muthukruppannaswami
Gounder
Sri P. K. Muthuvelappa Gounder

Srinathi N. K. Ranganayaki
Kumari D. Sulochana
Sri K. Narayanaswamy Pillai
Sri G. D. Perumal Raju
Sri R. Ponnappa Nadar
Sri K. Ponniah
Sri S. Ponnusamy
Sri P. Rajagopal
Sri A. Ramachandra Rayar
Sri N. Ramachandra Reddy
Sri A. L. Ramakrishna Naidu
Sri V. Ramanathan
Sri S. Ramaswamy Naidu
Sri R. Rangaswamy
Sri K. T. Kosalam
Dr. B. Natarajan
Sri A. P. C. Veerabahu
Sri S. Sangili
Sri K. R. Sambandam
Sri V. Sankaran
Sri P. R. Sreenivasa Padayachi
Sri M. S. Selvarajan

25th March 1964]

Noes—cont.

Sri S. Nanjunda Row
The Hon. Sri N. Nallasenapathi
Sarkarai Manradia.
The Hon. Sri G. Bhuvarahan
The Hon. Sri S. M. A. Majid
Srimathi T. N. Anandanayaki
Srimathi A. Suares
Srimathi P. K. R. Lakshmikantham
Srimathi Krishnaveni
Srimathi B. Lakshminarasamma
Srimathi Rajathi Kunchithapatham
Srimathi Parvathi Arjuuan

Sri R. Sengaliappan
Sri N. Shanmuga Sundram
Sri N. Soundhara Pandian
Sri O. Sreenivasa Reddian
Sri A. R. Subbiah Mudaliar
Sri K. S. Subramania Gounder
Sri K. B. Palani
Sri T. S. Swaminatha Odayar
Sri R. Thangavelu
Sri K. Thiruvengadam
Sri O. Venkatasubbu Reddy
Sri K. K. Muthiah

Neutral.

A. Swamidhas.

Ayes—39; Noes—66; Neutral—1.

The cut motion was lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,61,82,600 under Demand XI—Jails.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVII—FISHERIES

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 74,52,400 under Demand XVII—Fisheries.”

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிகிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 74,52,400 under Demand XVII—Fisheries be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

One hour has been allotted for this Demand. So I will have to cut short the time for each hon. Member. Hon. Members are requested not to take more than five minutes each.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்டமன்றத்தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்திற்கு சபை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மீன் இலாகா மான்யக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க இருக்கின்ற நாம் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் மீன் இலாகாவுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள முக்கியத்துவம் இந்தத் துறைக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இன்றைக்கு மீன் வளர்ப்புக்காக பல முறைகளை கையாண்டு வருகிறோம். ஆனால் எந்த அளவுக்கு முன்னேறி

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [25th March 1964]

யிருக்கிறோம், இந்தத்துறை முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதா என்று திருப்பிக் திருப்பிப் பார்த்தும் எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கொடுக்கும்பொழுது நாங்கள் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மீன் பிடித்தலையே முக்கிய தொழிலாக கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஒரு வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். மற்ற மற்ற தொழில்களை எப்படி எப்படி நடத்த வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் நடத்த முடியும். ஆனால் இந்த ஒரு தொழிலைப் பொறுத்த மட்டில் இது ஒன்றையே தொழிலாக கொண்டுள்ள ஒரே ஒரு வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை சிந்தித்துப் பார்த்தால் மிக்க வேதனையாக இருக்கிறது. எத்தனையோ துறைகளில் பெரும்பெரும் தொகைகளை செலவழித்து மக்களுக்கு பொருளாதார வசதிகளையும், பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றங்களையும் செய்துகொடுக்க முயற்சிக்கும் இந்த நேரத்திலே மீன் பிடித்து விற்று, வயிறு வளர்க்கும் தொழிலையே நம்பியிருக்கிற மீனவர்கள் இனத்திற்கு எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெள்ள தெளிவாக விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் இரண்டொரு இடங்களில் கடன் வசதி செய்து கொடுத்ததாகவும், ஆனால் சில நாட்களிலேயே அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் நல்லதொரு பலனை அடைந்து நல்லவாழ்க்கைப் பெற வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் இருந்தால் அவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும் ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கியே தீர வேண்டும். அதே நேரத்திலே விவசாயத்தை பெருக்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம். குறிப்பாக உணவுப் பொருள்களை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று முயற்சி கொள்ளும் இந்த நேரத்திலே பல்வேறு வகை உணவு இருந்தாலும், மீனையும் உணவாக கொள்ளக் கூடிய அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். உணவுப் பஞ்சம் இருக்கிற இந்த நேரத்திலே காய்கறிகள் பஞ்சம் இருக்கிற இந்த நேரத்திலே விவசாயத்தைப் பெருக்க பலகோடி ரூபாய்களை நாம் செலவழிக்கும்போது, இந்த மீன் வளர்ப்புக்கும் மீன் பிடிப்புக்கும் மட்டும் என் லட்சக் கணக்கில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என் கோடிக்கணக்கில் ஒதுக்கவில்லை என்பது என் சந்தேகம். அந்தத் தொழிலையே நம்பியிருக்கிற, வேறு வாழ்க்கை வசதிகளை தேடிக்கொள்ள வழியில்லாத ஒரு சமூகத்தினருக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்கக் கோருகிறேன். அவர்கள் கல்லியில் பிற்போக்காகவே இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் வந்தபிறகும் கூட அவர்கள் பகுதிகளில் பள்ளிகளே கிடையாது. 300 ஜனத்தொகை இருந்தால்தான் ஆரம்பப் பள்ளி இருக்க அனுமதிக்கிறார்கள். அத்தகைய ஜனத்தொகை இல்லாத காரணத்தால் இந்த மீனவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் பள்ளிகள் வைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதில்லை. அதோடு கூட அவர்களுக்கும் பள்ளிக்குப்போக அக்கறை

25th March 1964] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

வருவது இல்லை. அவர்களுக்கு உள்ள கெட்ட பழக்கம் இந்த ஒரே தொழிலை கருத்தில் வைத்து அதையே நம்பியிருக்கிறார்கள். கல்வியினால் என்ன பலன் அனுபவிக்கப்போகிறோம் என்று புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த சமூகத்தினரைப் பொறுத்தமட்டில் 300 ஜனத்தொகை என்ற கணக்கை விட்டுவிட்டு குறைந்தபட்சம் 20 பிள்ளைகளாவது இருந்தால் போதும் என்று கணக்கு வைத்து அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஆரம்பப்பள்ளிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குடிதண்ணீர் வசதியை எடுத்துக் கொண்டால், நாம் எல்லோரும் பெருமையாக பேசும் இந்த நேரத்திலே, சமுத்திரக்கரை ஓரப் பகுதிகளிலே, என் தொகுதியிலே மாக்கானத்திலிருந்து கோட்டக் குப்பம் வரை சுமார் 25, 30 மைல் தூரம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மீனவர்களின் வாழ்க்கை வசதி மிக்க பரிதாபமாக இருக்கிறது. இந்தக் காலத்திலும்கூட ஏன் இப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய சந்தேகம். என் சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கும் வகையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னால் என் சந்தேகம் நிவர்த்தியாகும்.

முக்கியமானது ரோட் வசதி. சமுத்திரக்கரைகளிலிருந்து (அவர்கள் குடியிருக்கிற பகுதியில் இருந்து), சர்க்காரால் போடப் பட்டிருக்கிற ரோடுக்கு வர சுமார் 1½ அல்லது 2 மைல் தூரம் கூட இருக்கிறது. அங்கே லிங்க் ரோடுகள் (கிளை ரோடுகள்) இல்லாததால் அவர்களுக்கு சரியான போக்குவரத்துக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் கிடைக்கவில்லை. அந்த ரோடுகளைப்பற்றிக் கேட்டால், அது மத்திய சர்க்காருடைய கணக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு போய் கேட்டால் மாநில சர்க்காருடைய கணக்கு என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது எந்த சர்க்காராக இருந்தபோதிலும் மீனவர்கள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக இந்த ரோடு வசதியை செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். அவர்கள் மகசூல் செய்யும் மீன்களை பட்டணங்களுக்கோ மற்ற கிராமங்களுக்கோ அல்லது பெரிய வியாபாரிகளுக்கோ, கொண்டு போய் விற்பனை செய்யும் அளவுக்கு அவர்களுக்கு ரோடு வசதிகள் இல்லை. சைக்கிளில் போக முடியாது. மாட்டுவண்டி கூட போக முடியாது. வேறு எந்த வாகனமும்போக முடியாது. அவர்கள் நடந்தேதான் மீன் அல்லது கருவாடு முதலியவற்றை தலையில் தூக்கிக் கொண்டு செல்லவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்பும் வசதியும் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என் கருத்து.

அதே நேரத்திலே அவர்களுக்கு போதுமான வீட்டு வசதி இல்லை. தரிசுக்கத்திலே அடிக்கடி புயல் வருகிற காரணங்களினால் (மணி அடிக்கப்பட்டது) புயலினால் அவர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய குடிசைகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக மாக்காணம் முதல் கோட்டகுப்பம் வரை உள்ள பகுதிகளில் வருஷா வருஷம் அடிக்கும் புயலினால் பல மீனவர்கள் பெரிதும்

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [25th March 1964]

பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தென்னங்கிற்றால் வேய்ந்த குடிசைகள், புயல் காலங்களில் குடிசைகள் காற்றிலே பறக்காமல் இருக்க அவர்களுக்கு வசதியாக வீடுகளை கட்டித்தர வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டித்தருகிற மாதிரி, போலீசாருக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிற மாதிரி, மற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிற மாதிரி, அந்த மற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிற மாதிரி, அந்த அவளுக்கு முடியா விட்டாலும் இவர்கள் வாழ்க்கைக்குத்தக்க முறையில்: கூறை குடிசைக்கு பதிலாக, கல் வீடு ஓட்டு வீடாக செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும் (மணி அடிக்கப்பட்டது). ஆகவே கல்வி, குடிதண்ணீர், ரோடு, வீடு ஆகிய இந்த நான்கு வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து, அவர்கள் தொழிலுக்காக எதிர்பார்க்கிற கடன் களையும் கொடுத்து, குறிப்பாக கூட்டுறவு முறையிலே அவர்கள் தொழில் செய்ய அவர்களை ஊக்குவித்து, சர்க்கார் செய்கிற எல்லா நல்ல காரியங்களின் பலனையும் அவர்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* டாக்டர் பா. நடராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மீன் இலாகா மானியத்தை ஆதரிக்கின்ற முறையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம் முடைய நாட்டில் உணவைப் பொறுத்தவரையிலும் விவசாயத் திறகு அடுத்து முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், மீன் துறை தான். இருந்தாலும், இதற்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிற மானியம் மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். 74 லட்சம் ரூபாய் மானியம் இந்த இலாகாவுக்குப் போதாது. இந்த இலாகாவினுடைய முக்கியத்துவத்தை அரசாங்கம் உணர்வில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

(திரு. வி. ராமனாதன் அவர்கள் தலைமை.)

இந்த இலாகா சரியாகச் செயல்பட்டால் நம்முடைய உணவுப் பிரச்சனையை தகுந்த அளவில் நாம் சமாளித்துக்கொள்ள முடியும். நம்முடைய மாநிலம் மீன் உற்பத்தியில் அவ்வளவு திறமை இல்லை. கேரளாவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அங்கு 320 மைல் தான் கடல் ஓரம் இருக்கிறது. இங்கு நமக்கு 600 மைலுக்கு மேல் கடல் ஓரம் இருக்கிறது. நமக்கு இவ்வளவு தூரம் கடற்கரை இருந்தும் கூட, கேரளாவில் ஒரு நபர் ஒரு நாளில் உற்பத்தி செய்யும் அளவில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் நம் மாநிலத்தில் நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம். அங்கே ஒருவர் நான்கு கிலோகிராம் உற்பத்தி செய்தால் நாம் இங்கே 1½ கிலோகிராம் தான் உற்பத்தி செய்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால், அங்கே மீன் உற்பத்தி தீவிரமான முறையில் நடைபெறுகிறது. நம்மில் பாதி அளவுக்குத்தான் அவர்களுக்கு 'கடற்கரை' இருந்தாலுங்கூட, அவர்கள் நம்மெவிட இரண்டு, மூன்று பங்கு அதிகமாக மீன் உற்பத்தி செய்வதற்குக் காரணம், அவர்கள் தீவிர முறைகளை கையாளுவதுதான். விவசாய அபிவிருத்திக்கான நவீன முறைகளெல்லாம் வருவதற்கு முன் மனிதர்கள் காட்டுமிராண்டிகளாக இருந்த காலத்தில் விவசாயத்தை

25th March 1964] [டாக்டர் பா. நடராஜன்]

எப்படி நடத்திறுர்களோ, அதே போல் தான் மின் துறையில் நாம் இப்பொழுது நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். விதை விதைக்காமல் அறுக்க வேண்டியது என்கிற கொள்கையில் நம்முடைய இந்தத் தொழிலை நடத்துகிறோம். ஓரளவு விதைத்து அறுப்பது போல் கேரளாவில் மின் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அங்கும் முற்றும் திருத்த வில்லை. இன்னும் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கேரள மின் துறையைப் பற்றியும், சென்னை மின் துறையைப் பற்றியும் விளக்கமாக ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்பம் எனக்கு ஏற்பட்டதால், அதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடிய நிலையில் நான் இருக்கிறேன். அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தாலும் கூட, அவர்களுடைய தலா சராசரி உற்பத்தியில் பாதி தான் நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம். இதற்கு முக்கிய காரணம், நம்முடைய தொழிலில் நாம் நவீன கருவிகளையும் இயந்திர முறைகளையும் கையாளாததுதான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இங்கிலாந்து, ஜப்பான், நார்வே போன்ற தேசங்களில் உள்ள நிலைமையை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம். நம்முடைய மாநிலத்தில் மின் உற்பத்தியின் மதிப்பு 7½ கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருந்தது. இப்பொழுது வேண்டுமானால் பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால், மேற்கண்ட வெளி நாடுகளில் 500 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள மின் ஆண்டொன்றுக்கு உற்பத்தி ஆகிறது.

இந்தத் துறையை ஒன்பது தலைப்பாகப் பிரித்து நமது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அவற்றை கருக்கமாக உற்பத்தி, விற்பனை, மின்வார்களுடைய பொருளாதார நிலை என்ற மூன்று தலைப்பில் நாம் தொகுப்பாய் கவனிக்கலாம். உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில், புது விதமான முறைகளைக் கையாள்வதோடு, விசைப் படகுகளையும் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தினால் மின் உற்பத்தியை நாம் அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். இதற்கு முட்டுக் கட்டை என்னவென்றால், இன்று நாம் அநேக இயந்திரப் படகுகளை மின்வார்களுக்குக் கொடுத்திருந்தாலும், அவர்கள் அவற்றைக் கேரளத்திற்குக் கொண்டுபோய் அங்கே ஆட்களை வைத்து உபயோகப்படுத்தி, அங்கே தான் உற்பத்தி செய்கிறார்களே தவிர, அவை நமக்குப் பயன்படவில்லை. கூட்டுறவு முறை என்று சொல்லி, அதிலே ஒரு சில பேர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு அவர்கள் அதை சொந்த நலனுக்காக பயன்படுத்துகிறார்கள். இதனால் ஏழைகளாக விருக்கும் மின் பிடிப்பவர்களிடத்திலே விசைப்படகுக்கு பெரிய தொரு எதிர்ப்பு இருக்கிறது. எங்களுடைய கன்யாகுமரி ஜில்லா மிகவும் முக்கியமான ஒரு ஜில்லாவாகும். அங்கே ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள மின் உற்பத்தி ஆகிறது. திருநெல்வேலி, கன்யாகுமரி ஜில்லாக்கள் இரண்டிலும் சேர்ந்து இரண்டு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள மின் உற்பத்தியாகி தூத்துக்குடியிலிருந்து ஏற்றுமதி ஆகிறது. இரண்டு கோடி ரூபாய் வர்த்தகத்திற்கு மிகவும் முக்கியமான ஒரு துறை இது. அது மட்டுமல்ல. அந்தக் கருவாட்டு வாசனையிலே சாப்பிடுகிறார்கள் இலங்கையில் உள்ளவர்கள். அவ்வளவு தரமான எகையில் அவை இந்த இரண்டு ஜில்லாக்களிலும் தயாராகின்றன.

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [25th March 1964]

லீபுரம் என்ற ஒரு துறைமுகம் இருக்கிறது. படகுகள் கட்டும் இடமாக அதை ஆக்கினால் நல்ல பயன் உடையதாக இருக்கும். அரசாங்கம் பல திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறினவா என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை. மீனவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை ஆராய்வதற்கு ஒரு தனிக் கமிட்டி போட வேண்டும். கேரளாவில் மீனவர்களின் தலா வருமானம் ஒரு இந்தியனின் தலா வருமானத்தில் மூன்றிலொரு பங்கு கூட இல்லை. நம் ராஜ்ய மீனவர்கள் அதுகூட பெறுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்குக் குறைவாக அவர்களுடைய வருமானம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நன்றாக விசாரிக்க வேண்டும்.

மார்க்கெடிங் விஷயத்தில் முன்னமே டெக்னோ இகனமிக் சர்வேயில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள், மீன் மார்க்கெடிங் போர்டு ஒன்று ஏற்படுத்தினால் மார்க்கெடிங் செய்வதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். விற்பனையும் உற்பத்தியும்தான் முக்கியமான விஷயங்கள். இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் அரசாங்கம் தீவிரமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லி என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய மீன் இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர் தந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த இலாக்கா மிக இன்றியமையாத ஒரு இலாகா வாகும். உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்ற பல துறைகளில் இந்த இலாகாவையும் ஒன்றாக நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இலாகா வாய்ப்பும் வசதியும் மிகக் கொண்டிருக்கிற ஒரு தாயகத்திலே பணி புரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் கிலோமீட்டர் கடற்கரையையும், சுமார் 4.57 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள உள்நாட்டு நீர்நிலைகளையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி சொல்கிற போது, உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிப்பு, கடல் மீன் பிடிப்பு என்று இரண்டு வகையாக மீன் பிடிக்கும் இடத்தைப் பிரித்து வைத்து, அவர்கள் தகுதிக் கேற்ப சாதனங்களை அவ்வப்போது வழங்கி வருகிறோம் என்று இங்கே அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நிதி ஒதுக்கத்தைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் மீன் வளர்ப்பதற்காகவும், அதை இயற்கையாக இல்லாமல் செயற்கையாக உற்பத்தி செய்வதற்காகவும், இயற்கையாக வளர்ந்து வருகின்ற மீன்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும், அவற்றைப் பிடித்ததற்குப் பிறகு பதப்படுத்தி, வேறு இடங்களுக்கு விற்பனைக்கு எடுத்துப் போவதற்காகவும் என்று இப்படிப் பல இனங்களாகப் பிரித்து, அதிலே குறிப்பிட்டிருக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உள்நாட்டு மீன் இனத்தைப் பிடிப்ப

25th March 1964]

[திரு. கோ. சி. மணி]

வர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கம் மூலமாக அங்கங்கே உள்ள நிர் நிலை களாகிய ஆறுகள், குளங்கள், ஏரிகள், வாய்க்கால்கள், குட்டைகள் இப்படிப்பட்டவைகளை அரசாங்கம் குத்தகைக்கு விடுகிறது. அதை நிரந்தரமாகக் கொடுத்து வருகிறதா என்றால் நிரந்தரமாகக் கொடுக்கவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பகிரங்க ஏலத்திற்கு விட்டு, அதைப் பார்த்து ஆவரேஜை நிர்ணயித்து கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டாண்டுக்கு ஒரு முறை ஏலம் விடுகிற காரணத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகத் தொகை கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற தொகையைவிட குறைந்த விலைக்கே ஏலம் போகிறது. ஆனால் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் என்ன ஆகிறது என்றால் இதுமாதிரியாக ஏலம் விடுகிறபோது தாங்கள் நஷ்டப்பட்டாலும் சரி, கூட்டுறவு சங்கம் நஷ்டம் அடையவேண்டும் என்பதற்காக சில நிலச்சுவாந்தார்கள் ஏலத்தை மிகவும் கூட்டி விடுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் தலையிட்டு உயர்த்திவிடுவதால் அந்த ஏலத்தொகை அடிப்படையில் ஆவரேஜில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கிறபோது சங்கங்கள் மிகுந்த நஷ்டம் அடைகின்றன. இதன் காரணமாக பல்விடங்களில் உள்நாட்டு மீன் பிடிப்பவர்கள் சங்கங்களிலே ஜப்தி நடவடிக்கை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளும்படியாக நேரிடுகிறது. ஆகவே இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நிரந்தரமாக குத்தகைக்குவிடுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் அணைக்கரை என்ற சிற்றூர் இருக்கிறது. அதில் மட்டும் மீன் பிடிக்கிற குடும்பங்கள் 120 இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி இருக்கிறதே, அதைப் பார்ப்போமானால் இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு கொள்ளிடம் பிரிந்து வருகிறது. மத்தியில் அந்த 120 மீன் பிடிக்கிற குடும்பங்களும் வசிக்கின்றன. வெள்ளம் ஏற்படும்போது அந்த இடத்தில் இருக்கிற குடிசைகள் அப்படியே அடித்துச் செல்லப்படுகின்றன. பருவ மழை ஆரம்பிக்கின்ற ஒவ்வொரு ஆண்டும், வெள்ளம் ஏற்படுகிற ஒவ்வொரு ஆண்டும் முன் ஜாக்கிரதையாக அதிகாரிகள் அவர்களை அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். விட்டுப்போனவர்கள் வெள்ளத்தோடு அடித்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பது போலவேதான் இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் 30 ரூபாய் அந்தக் காலத்தில் உதவியாக அளிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கூட்டுறவு சொஸைடி மூலமாக அல்லது மீன் இலாகா மூலமாக வீடுகள் கட்டித்தராவிட்டாலும், அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் நிலச்சுவாந்தார்களின் நிலம்கூட இல்லை—தேவஸ்தான நிலம் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக ஆர்ஜிகம் செய்து தரவேண்டும். அங்குள்ள தரிசு நிலங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்கிறோம் என்று அவர்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவை என்ன ஆயிற்றோ புரியவில்லை.

[திரு. கோ. சி. மணி] [25th March 1964]

அதற்கப்பால் மின்களை எடுத்துச் செல்ல வாகன வசதிகள் செய்து தர 17 வண்டிகள் புதிதாக இந்த வருஷத்தில் வைத்திருக்கிறோம்—மூன்று சக்கர வண்டிகள் என்று சொன்னார்கள். கடல் மீன் பிடிப்பவர்களுக்கும், உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிப்பவர்களுக்கும் ஆகச் சேர்த்து 17 வண்டிகள் என்று சொல்வது போதவே போதாது. இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தி, அதிக வாகன வசதியைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையும் சரி, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போதும் சரி ஒரு வாசகம் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதாவது இத்தனை மின்குஞ்சுகளை கொண்டு போய்விட்டோம், இத்தனை மின் குஞ்சுகள் வளர்க்கப்பட்டன என்பதாகச் சொல்கிறார்கள். உண்மையாகப் பார்ப்போமானால் எவ்வளவு மின் குஞ்சுகள் இருக்கின்றன என்று எண்ணுவதும், இத்தனை மின் குஞ்சுகள் விடப்பட்டன என்று சொல்லி எண்ணி விடுவதும் காரியசாத்தியமானதல்ல. அதை வளர்க்கும்போதும் எண்ணுவது கிடையாது. விடுகிறபோதும் எண்ணுவது கிடையாது. பிடிக்கிறபோதும் எண்ணுவது கிடையாது. ஒருகால் விற்பனை செய்கிற மின்களை வாங்கிச் செல்பவர்கள் தனித்தனியாக எண்ணிப் பார்க்கலாமே தவிர, உயிரோடு இருக்கிறபோது எண்ணுவதற்கு எடுத்தாலேயே செத்துவிடும்.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : எண்ணுவதற்காகவே ஒரு கருவி இருக்கிறது. அதன் வழியாக விடும்போது எண்ணப்படுகிறது.

திரு. கோ. சி. மணி : எந்த அளவில் எண்ணிப் பார்க்கப்படுகிறது என்பதை அதிகாரிகள் தங்கள் இருதயத்தைத் தொட்டுப் பார்த்துக்கொண்டால் தெரியும் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன். இப்படி எண்ண முடியாத ஒன்றை எண்ணிக்கையில் சொல்வதற்குப் பதிலாக தண்ணீரின் எடை, சாடியின் எடை ஆகியவற்றை எடுத்து மீன் குட்டியோடு சேர்த்து இருக்கும் எடையைக் கண்டு கழித்தால் இத்தனை எடையுள்ள மின்குட்டிகள் விடப்பட்டன என்று சொல்லும் முறையை வைத்துக்கொண்டால்கூட உண்மைக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி எடையில் சொல்லலாம்.

அடுத்து இந்த மீன் குஞ்சுகளை உள்நாட்டில் உள்ள நீர்நிலைகளில் விட்டு அவற்றை வளர்க்கவேண்டும் என்பதற்காக அனுப்பப்படுகிற அதிகாரிகளுக்கு என்ன என்ன வசதிகளைத் தருகிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட அவர்கள் ஓரிடத்தில் ஆற்றங்கரையிலோ, குளக்கரையிலோ 150 நாள் தங்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு விட்டு வசதி கிடையாது. திடீரென்று இந்த அதிகாரிகள் ஓரிடத்திற்கு வரும்போது தங்க இடமின்றி நிற்கிறார்கள்; வாடகை வீடும் கிடைப்பது இல்லை. நிரகதியாக வருகிறார்கள். ஆகவே இப்படி அதிகாரிகளை அனுப்பும்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவும் அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

25th March 1964] [திரு. கோ. சி. மணி]

இன்னும் சொல்லப் போனால் நூல் வழங்குகிறோம். நைலான் வலை கொடுக்கிறோம். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு நூல் சப்ளை செய்யப்பட்டது. எது தேவையான நாலோ அது இல்லை. 20 நம்பர் நூலை மீன் பிடிக்கிற தொழிலாளிகள் விரும்புகிறார்கள். 40-க்கு மேற்பட்ட நூல் தான் வருகிறது. ஆகவே தேவைப்படுகிற நூலை அவர்களுக்கு வழங்க முன்வர வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கப்பால் கடற்கரை ஓங்கலில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மீன்பிடிக்கப் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. லாரி கொடுத்தாலும் பாதைகள் சரியில்லை. ஆகவே வாகன வசதி செய்து கொடுப்பதோடு போக்குவரத்துச் சாலைகளையும் சரியாக அமைத்துத் தர வேண்டும். பொதுவாக மீன் பிடிக்கிறவர்களுக்கு அங்கங்கே நாம் உடனடியாக விடு கட்டித்தராவிட்டாலும் நில ஆர்ஜிதமாவது செய்து தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் மீன் வளர்க்க வரும் அதிகாரிகள் சாகும் மீனைப் பிடிக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். அந்த மீன்தான் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் அதிகம். அதனுடைய வற்றிய தன்மைக்குள்ள கிராக்கியினஸ்தான் நீர்நிலைகள் அதிக அளவுக்கு ஏலம் போகிறது. ஆகவே அதைப் பிடிக்கக் கூடாது என்று தடை போடப்பட்டுள்ள உத்தரவை மாற்றுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. டி. கோசல்ராம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மீன் இலாகா மானியம் பற்றி பேச முன் வருகிறேன். இந்த மானியத்திற்கு வெட்டுப் பிரோனை கொடுத்துப் பேசும்போது இதற்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை போதாது என்று பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். பொதுவாக விவசாயம் என்றால் நெல்லை வளர்ப்பது தான் என்று நினைக்கிறோம். இதுதான் அடிப்படையான தவறு. இது தவறு என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்தால்தான் இந்த மீன் இலாகா சரியான முறையில் செயல்படும் என்பது என் நம்பிக்கை. எந்த தேசத்திலும்—நம் தேசத்தைத் தவிர—விவசாயம் என்றால் நெல் விளைவிப்பதுதான் என்று எண்ணுவதில்லை. இந்த தேசத்தில் தான் அதுவும் குறிப்பாக சில பேர்கள் தங்களுடைய சொந்த விருப்பு வெறுப்பினால் மீன் வளம் என்றாலே அருவருப்பு அடைகிறார்கள். அதற்காக நூற்றுக்கு 97 பேர்கள் மீன் உணவை உபயோகப்படுத்துகிறபோது அதை வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க முறையில் செயல்படாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். ஒரு சிலருக்கு மீனைக் கண்டால் வெறுப்பு என்பதற்காக மீன் இலாகாவின் மீதே வெறுப்புக் காட்டுகிறார்களோ என்று கூடத் தோன்றுகிறது. விவசாயம் என்பது—டாக்டர் நடராஜன் குறிப்பிட்டது போல—நெல் பயிரிடுவது மாத்திரம் அல்ல. இதைக் கருத்தில் கொண்டு பெரிய அளவில் ஆழ் கடல் மீன் பிடிப்பு வேலைகளையும், உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் மீன் பிடிப்பு வேலைகளையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

12-30
P.M.

மினவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் நைலான் வலைகள் எல்லாம் கோளாவுக்குப் போகிறது என்று டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது நைலான் நெட் இரண்டு பேருக்குக் கொடுக்கிறோம்; 98 பேருக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. நைலான் நெட் கொடுத்தால் அதிக அளவு மீன் பிடிக்க முடியும். ஆனால் அதற்கு ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு தேவையாக இருப்பதால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதிகமான அளவுக்கு மீன் களைப் பிடிக்க வேண்டுமென்றால் ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு கஷ்டத்தை எல்லாம் பார்க்காமல் இந்த இலாகாவுக்கு மேலும் நிதி ஒதுக்கி நைலான் நெட் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வருகிற ஆண்டில் 1,184 டன் மீன் பிடிக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது நிச்சயமாக முடியாது. மினவர்களுக்கு மெஷின் போட் கொடுக்காவிட்டாலும் கட்டுமாம் வைத்துக் கொள்ள சப்ளிடி கொடுத்தாலாவது நல்லாக இருக்கும். சராசரியாக ஒரு மினவனை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு நாளைக்குப் பத்து ரூபாய்தான் வருகிறது. அவ்வாறு 10 ரூபாய் வரும்போதும் அவன் அடிமையாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவன் வாங்குகிற அந்தப் பணத்தில் கட்டுமாத்திற்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும்; நைலான் வலைக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, அரசாங்கமே முன் வந்து அவர்களுக்கான நைலான் வலையையும், கட்டுமரத்தையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விதைக்காமலே அறுவடை செய்யவேண்டுமென்று டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். உபரி என்ற இடத்தில் நிறைய மீன்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த இடம் கற்பாறையாக இருக்கிறது. அந்தக் கற்பாறைகளை நீக்கினால் ஏராளமாக மீன் பிடிக்க முடியும். அதற்கு எந்தவித முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை. அதோடு மார்க்கட்டிங் வசதியும் இல்லை. மீன் பிடிக்கிறவர்கள் மணற்பாங்கான இடத்தில் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் மீனைப் போட்டு வைக்க இடமில்லை. ரோடு போட்டுக் கொடுத்தால் கம்யூனி கேஷனுக்கு வசதியாக இருக்கும். ரிப்ரிஜிரேட்டர் வைத்த வண்டிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் பக்கத்து நகரங்களுக்குக் கொண்டு போய் விற்க வசதியாக இருக்கும். என்னுடைய ஊரில் எட்டணாவுக்குக் கிடைக்கும் மீன் திருநெல்வேலியில் 1½ ரூபாய் கொடுத்தால்கூட கிடைக்காது. இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்றால் மீன் இலாகாவுக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்க வேண்டும். சட்டியிலிருந்தால்தானே அகப்பையில் வரும். மீன் இலாகா என்றாலே அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கண்டெம்ப்ட். அந்த 'கண்டெம்ப்ட்' போனாலொழிய மீன் இலாகா திறம்படச் செயல்பட முடியாது. மீன் என்றாலே சிலருக்கு அருவருப்பு. அது போனாலொழிய இதிலே முன்னேற்றம் காணமுடியாது. இப்போது இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் இளைஞர்; உற்சாகமாக வேலை பார்க்கிறார். ஆனால் கேரளத்தில் 3 லட்சம் டன் மீன் பிடிக்க முடியும் என்று சொல்லும்போது நாம் 1½ லட்சம் டன் அளவுக்குத்தான் பிடிக்க முடியும் என்று சொல்வது வரவேற்கத்தக்கதாக இல்லை.

25th March 1964] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

அதைப்போல் இரண்டு மடங்கு மீன் பிடிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இலாகா நல்ல முறையிலே செயலாற்றி வருகிறது என்று பலரும் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். இதற்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற நிதி போதாது என்றும் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். குறிப்பாக இந்த இலாகாவின் காரியங்களைப் பற்றியும் எங்கள் ஜில்லாவில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைப் பற்றியும் கூறுவது நல்ல என்று கருதுகிறேன்.

இந்த இலாகாவிலே நார்வேஜியன் கொலாப்போஷன் வைத்து பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரூப்ச்சலில் ஒரு ஆழ்கடல் துறைமுகத்தை அமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை விரைவில் எடுக்க வேண்டும். அங்கு விசைப் படகுகளைப் பழுது பார்க்க ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று பலமுறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். மீனவர்களுக்கு விசைப் படகுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எல்லோருக்கும் படகு கொடுக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவு அடிப்படையிலே ஒரு சிலருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்திலே பேட்ரேஷன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. பேட்ரேஷனிலிருந்து இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடாதவர்களுக்கும் போட் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டும் போட் வழங்குவது நல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன்—இந்த போட்கள் பழுதடைந்து விட்டால் சரியானபடி பழுது பார்க்கப்படுவதில்லை. மீனவர் சமுதாயத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கே டெக்னீஷின்களாகப் பயிற்சி கொடுத்து இந்த வேலையிலே ஈடுபடுத்தினால் உடனுக்குடன் போட்களைப் பழுது பார்க்கும் காரியத்தை நல்ல முறையில் செய்ய முடியும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இனையுத்தம் துறை என்ற கடற்கரை கிராமம் இருக்கிறது. இங்கு ஒரு பெரிய கட்டிடத்தை முன்பு திருவிதாங்கூர் கொச்சி அரசாங்கம் மீன் பதனிடுவதற்காகக் கட்டியது. இப்போது அந்தக் கட்டிடத்திலே சாதாரணமாக ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களே தவிர, மீன் பதனிடுவதற்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. இந்த மாதிரி பல இடங்களில் லட்சக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவழித்துக் கட்டிய கட்டிடங்கள் வீணாகக் கிடக்கின்றன. இந்த மாதிரி விரயம் ஆகாதவாறு அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [25th March 1964]

மீன் மிக முக்கியமான உணவு என்று கூறினார்கள். மீனைப் பதவிட ரெப்ரிஜரேட்டர் வைக்க, ஐஸ் பிளாண்ட் வைக்க எல்லாம் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். கடற்கரை ஓரத்திலிருந்து மீனை உள் பிரதேசங்களுக்குக் கொண்டு செல்ல வாகன சவுகரியங்கள் இல்லை. பம்பாய் முதல் கன்னியாகுமரி வரை ரோடு போட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு பல கிராமங்கள் அந்த ரோட்டுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இணைக்கப்படாத ஒரு சில கிராமங்களையும் கடற்கரை ஓரமாக உள்ள ரஸ்தாவில் இணைப்பதற்கான ரோடுகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கேரளாவிற்கு இங்குள்ள போட்கள் செல்கின்றன என்று டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். மீன் பிடி தொழிலில் இருப்பவர்களுக்கு எல்லா மாதங்களிலும் மீன் கிடைப்பதில்லை. ஓய்வு இருக்கும் சமயத்தில் ஒரு சிலர் கேரளாவிற்கு அவர்கள் போட்டை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் தாராளமாக அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்று, நான்கு மாதங்கள் பட்டினி கிடந்து கஷ்டப்படும்போது, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேரளாவில் தாராளமாக மீன் கிடைக்கிறது என்று அங்கு படகுகளை எடுத்துச் செல்வதில் எந்தவிதமான நஷ்டமும் ஏற்படாது. அதை பராமரிக்க அல்லது கண்காணிக்க ஒருசில கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் அதற்கு அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய தாக்கீதுகளை கொடுத்து அவர்களை நல்லமுறையில் நடத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மார்க்கட்டிங்கில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதற்காக ஒரு போர்ட் நிறுவ வேண்டுமென்று டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் ஒரு ஆலோசனை கூறினார்கள். இலங்கைக்கு இங்கிருந்து மீன் அதிகமாக சென்று கொண்டிருந்தது. அதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே அதனால் பலர் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்க பூர்வமாக இப்போது ஏதோ அதில் உடன்பாடு ஏற்பட்டு இலங்கைக்கு மீன் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கிறார்கள். இதனால் சாதாரண ஏழை மக்கள் இதன் ஊதியத்தை பெறுவதற்கான எல்லா வாய்ப்புக்களையும் அளிக்கவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் வாயிலாக மட்டும்தான் போட் விநியோகிக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டு சாதாரணமாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் மூன்று, நான்கு பேர்கள் வந்து கேட்டால் அவர்களுக்கும் வழங்குவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மீன்வர் இலாகா மான்யக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சித் தோழர் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களை இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் மீன்வள அபிவிருத்தி என்ற இந்த அறிக்கையில் முதலில் ஒரு அட்டைப்படம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அட்டைப் படத்தில் முகத்தில் ஒருவர் கண்ணாடியைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

25th March 1964] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

கிருர், அதற்குக் கீழே திரு. கோ. பூவராகன், செய்தி விளம்பரத் துறை அமைச்சர் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வேளை விளம்பரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தான் இப்படித் தம்மை மாறுவேடத்தில் மீன் பிடித்து விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, மீனவர் இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை போதாது என்ற புள்ளிவிவரத்தை எங்கள் கட்சிக்காரர்களை விட ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் சிறப்பாகவும், ஆதாரத்தோடும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் எந்தளவு பின்தங்கிக் கிடக்கிறார்கள் என்ற நிலையை விளக்கிச் சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்தில் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காக, எங்களை ஜனநாயக அடிப்படையில் எதிர்க்கட்சியாக மதித்து, இருக்கிற குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமே தவிர, மாறாக எதிர்க்கட்சியாக நினைத்துக் கொண்டு சொல்கிற குற்றச்சாட்டுகள் ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை என்று பேசிக் கொண்டே போவது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததல்ல. அது முழுப் பூசணிக்காயை கோற்றில் மறைப்பது போலாகும். சிலரை சில காலம் ஏமாற்றலாமே தவிர பலரை பல காலம் ஏமாற்ற முடியாது என்ற நிலை உருவாகும் என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நல்ல கடல்வளம் பெற்ற தஞ்சை மாவட்டத்தில் நம்கப்பட்டணம் தவிர கடற்கரையோரமாக உள்ள திருத்துறைப்பூண்டி, கோடிக்கரை, பட்டுக்கோட்டை, அம்மாப் பட்டணம் போன்ற இடங்களிலிருந்து தொண்டி வரை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு வாழும் மீனவ சமூகத்தினர் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் நைலான் வலைத் தருவது தவிர அவர்களுக்கு வேறு எவ்வித வசதியும் இல்லை. எங்கள் வட்டாரத்தில் 500-க்கு மேற்பட்ட மீனவ குடும்பங்கள் வாழ்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன் அம்மாப் பட்டணம் பகுதிக்கு வந்த வருவாய் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் பயங்கரமான நிலையில் மீனவர்கள் வாழ்வதைப் பார்த்து கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதாகவும், கடல் அரிப்பை தடுப்பதற்காகவும் உறுதி கூறியதாக அந்த கிராம மக்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று வரை அவற்றிற்கான எவ்வித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. கடந்த ஆண்டு நெருக்கடி நிலை காரணமாக ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டும் அது பற்றிய விவரத்தைக் காணோம். அது மறைந்தே போகுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன், ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அந்த வட்டாரத்திற்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து கடற்கரையோரமாக வாழ்பவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரவும், அவர்கள் சுகாதாரமான இடத்தில் வசிப்பதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு நவீன முறையில் மீன் பிடிக்கும் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்த வசதி இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் வேறு எந்த இடத்திலும் பெற முடி-

[ஆ. துரையாசன்]

[25th March 1964]

யாத அளவிற்கு அருமையான மின்கள் பிடிக்கும் தொழிலாளர்கள் அங்கிருக்கிறார்கள். மீனைப் பிடித்து 50 மைல்கள் வரை சைக்கிளில் எடுத்துக்கொண்டு போய் விற்கிற நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் உள்ளன. அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லை. அவர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுக்க அனுமதித்தால் நல்ல முறையில் இந்தத் தொழிலை நடத்த முடியும். கூட்டுறவு இலாகாவைக் கேட்டால் அதற்கு விதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே சட்டத்தில் மாறுதல் செய்து மீன்களை சைக்கிள்களில் சுமந்து செல்கிறவர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் சைக்கிள் வாங்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்விசைப் படகுகளையும் கொடுப்பதற்கு தக்க வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கலங்கரை விளக்கம் அமைக்க 1963-ல் மாவட்ட மன்றத்திலிருந்து தீர்மானம் அரசிளருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கோபால பட்டணத்திற்கு அருகிலும், அம்மாப்பட்டணத்திற்கு அருகிலும் இரண்டு லைட்ஹவுஸ் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அவற்றை செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அவர்களின் குழந்தைகளின் படிப்பிற்கும் நல்ல முறையில் பள்ளிக்கூட வசதி செய்து தரவேண்டும். அவர்கள் சமுதாய, பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களை வைக்க முன்வந்துள்ளேன். குறிப்பாக என் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட 40,000 பேர்கள் இந்த மீனவர் கூட்டமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்து கொடுக்க முடியாத நிலையிலே நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எப்படி ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒரு தனி இலாகா வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே போல் பிரத்தியேகமான இலாகா அமைத்து எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் கொடுத்து அவர்களை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு வரவிட்டால் அவர்கள் இப்போதிருக்கும் நிலையிலேயே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கும். மற்றவர்கள் என்றால் எந்த வேலையையும் செய்து பிழைத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் மீனவர்கள் மண் வெட்டியை எடுத்து மண் வெட்டமுடியாது. சின்னங்குடியிலிருந்து மேயின் ரோடிற்சுச் செல்ல சொந்த முறையில் நிலம் கொடுத்து கிராமங்களில் உள்ள ஆள்களை வைத்தே இந்த ரோடைப் போட்டிருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகளாக இந்த ரோடைப் போட வேண்டும், போடவேண்டுமென்று கேட்டும் போடவில்லை. கப்பி ரோடு போட்டு மின்களை கும்பகோணம், திருச்சி போன்ற இடங்களுக்கு கொண்டு செல்ல ரோடு போட வேண்டுமென்று கேட்டும் இதுவரை அது நிவர்த்திக்கப்படவில்லை. அதேபோன்று வாணகிரி, காவிரிப்பூம்பட்டணம், சின்னக்குடி, வேப்பத்தூர், மாணிக்கப்பட்டு தாங்கம்பாடி போன்ற கிராமங்கள் தொடர்ந்து சமுத்திரக்கரை

25th March 1964] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

ஓரமாக இருக்கின்றன. தரங்கம்பாடி மெயின் ரோடோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பொறையாற்றில் மீன் பிடிக்கும் துறைமுகத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவிரிப்பூம்பட்டணம் ஒரு காலத்தில் பிரசித்தி பெற்ற நகரமாக இருந்த போதிலும்கூட, இப்போது அங்குள்ளவர்கள் எந்தவிதமான பலனையும் அடைய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு துறைமுகத்தை ஏற்படுத்தினால் அங்குள்ள மீனவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த இடம் மெயின் ரோட்டோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இருக்கக்கூடிய ரோடு வசதியை வைத்துக்கொண்டு இந்த இடத்தை சீர்திருத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது, இந்த இலாகாவில் பல வேலைகள் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இருப்பினும் பிடிக்கிற மீன்களை உடனடியாக கரைக்குக் கொண்டு செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. ராயபுரம், நாகப்பட்டினம், தாதுக்குடி, குளச்சல், வீபுரம் முதலிய இடங்களில் மீன்பிடித் துறைமுகங்களை கட்டுவதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல் பொறையாறிலும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நார்வே-பெனன்டேஷன் மூலமாக அவசியமான என்ஜின்களையும், செயற்கை ட்வைன்களையும் விரைவில் வழங்கப்போவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு துரிதமாக மீனவர்களுக்கு சேவை செய்வதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீன் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்காக “தூண்டுதலால் முட்டை பொரித்தல்” அதாவது “இன்டூஸ்ட் ஸ்பாவிங்” என்கின்ற முறை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு எவ்வளவோ மீன்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் கிடைக்கின்ற மீனை பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு உடனடியாக கொண்டுபோவதற்கு லாரிகள் தேவைப்படுகிறது. அதை ஏற்கனவே இங்கு குறிப்பிட்டபடி இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 12 பெரிய மோட்டார்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மூன்றாம் திட்டத்தில் 13 பெரிய மோட்டார்கள் இருந்தன. மேலும் இப்போது 17 சிறிய மோட்டார்களும் வாங்க உத்தேசித்துள்ளதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற தேவையைப் பார்த்தால் குறைந்தது 200 சிறிய வாகனங்களாவது இருந்தால்தான் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் கொடுக்கமுடியும். இது மிகவும் அவசியமான காரியம். நெல் அதிகமாக கிடைக்கவில்லை என்று நாம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவ்விதம் கஷ்டப்படாமல் இயற்கையாக நமக்கு மீன் கிடைக்கின்றது. இவ்விதம் கிடைக்கின்ற மீன் ஒரே நாளில் வெளியில் போனால்தான் நல்லது. அதல்லாமல் மறு நாளாகி விட்டால் கருவாடாகப் போய்விடும். கருவாடை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதை போதிய அளவு நல்லமுறையில் உலர்த்துவதற்கு

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [25th March 1964]

தரை கிடையாது. இவ்விதமான நெருக்கடி இருக்கின்ற காவிரிப் பூம்பட்டணத்தில் பிளாக் லெவலில் ஒரு இடத்தை தயாரித்திருக்கிறார்கள். இதில் 10 ரூபாய் மதிப்பு உள்ள மீனைக் கூட கொண்டு வந்து வைக்க முடியாது. ஆகவே மேலே குறிப்பிட்ட கிராமத்திலும் இதற்கான கனம் இருப்பதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். உணவுப் பொருட்களில் மிகவும் சிறந்த பொருள் மீன் என்று சொல்லலாம். அதை பலரும் உணராமல் இருக்கிறார்கள். மீன் என்ற உடனேயே ஒரு அருவருப்பு ஏற்படுகிறது பலருக்கு. மீன் சாப்பிடுகின்றவர்களைப் பார்த்தால், பிற உணவுப் பண்டங்களை சாப்பிடுகின்றவர்களைவிட புஷ்டியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் வலிமை கூடுதலாக இருக்கிறது. ஒரு நிபுணர்கூட என்னிடத்தில் குறிப்பிட்டார், இந்தியர்கள் அரிசியை மட்டும்தான் பெருவாரியாகச் சாப்பிடுகிறார்கள். அரிசியை எந்த அளவு சாப்பிடுகின்றோமோ அந்த அளவு மீனையும் சாப்பிட்டால், பிற நாட்டினரைப்போல் இந்தியர்களும் பலமுள்ளவர்களாக இருக்கலாம் என்று. பிற நாட்டினர் அதிகமாக மீன் சாப்பிடுகின்றார்கள். ஜப்பான் முதலிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்கின்றார்கள். ஜப்பானில் மீனை பவுண்ட் கணக்கில் டின்னில் பக்குவப்படுத்தி அடைத்து பிற நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். இத்தாலி, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் உள்ள மக்கள் தாராளமாக வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். அங்கு அரை பவுண்ட் டின் ஒன்று ஐந்து ரூபாய் முதல் எட்டு ரூபாய் வரை விற்கப்படுகின்றது. அந்த அளவுக்கு டின் உணவுக்கு வெளிநாடுகளில் கிராக்கியிருக்கிறது. ஜப்பானை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டம் என்னவென்றால், அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு எண்ணெய் கிடைப்பதில்லை. நம் நாட்டில் வேண்டிய அளவுக்கு எண்ணெய் கிடைக்கிறது. அதோடு வெனிகரையும் சேர்த்து மீன்களை டின்களில் அடைத்து விற்பனை செய்யலாம். முக்கியமாக நம் மக்கள் மீனை அதிகமாக சாப்பிடுவதற்கு பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும். கடலோரமாக இருக்கின்றவர்கள் என்ன சாப்பிடுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், மீன் கருப்பட்டி என்று சொல்லக்கூடிய பனை வெல்லம், மரவள்ளிக்கிழங்கு இத்தனையையும் முக்கியமாகச் சாப்பிடுவதால், அவர்கள் திடகாத்திரமாக வலுவோடு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய அளவு அரிசி சாப்பிடுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, இத்தகைய உணவுப் பொருள்களை அதிகமாகச் சாப்பிட வேண்டும் என்று நாம் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும். அப்படி பிரச்சாரம் செய்தால்தான் நம்முடைய உணவு பற்றாக்குறையை சமாளிக்க முடியும். அதோடு நம் நாட்டு மக்களின் திடகாத்திரத்தையும் பாதுகாக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஜப்பான் நாட்டில் அதிகமாக இந்த மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்க வயல்களில் மீன்களை வளர்க்கிறார்கள். அதைப்போன்று நாமும் ஏன் வளர்க்கக்கூடாது? தஞ்சாவூர்

25th March 1964 [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

பகுதியிலும், கன்னியாகுமரி பகுதியிலும் ஏன் இவ்வாறு வளர்க்க முடியாது? வயல்களின் அருகில் ஆழமான குழிகளைத் தோண்டிப் போட்டுவிட்டால், தண்ணீர் குறைகின்ற நேரத்தில் அந்தக் குழியில் வந்து மீன்கள் தங்கிவிடும். அதே முறையில் தஞ்சாவூர் பகுதியிலும் கன்னியாகுமரி பகுதியிலும் வளர்க்கவேண்டும். கன்னியாகுமரி பகுதியில் ஏராளமான சூட்டைகள், குளங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு சிறந்த அணைக்கட்டுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மீன் உற்பத்தியை அந்தப் பகுதியில் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகையைப் பார்த்தால், இந்த இலாகாவை ஏதோ ஏளனமாக நினைத்திருப்பது போல் தோன்றுகிறது. கிட்டத்தட்ட 74½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் தீவிரமாக இந்த மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அதை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி நம் முடைய பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குகின்ற நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 400 படகுகள் கட்டப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரை 180 படகுகள்தான் கட்டியிருக்கிறார்கள். இது போதாது. இதை இன்னும் தீவிரமாக்கவேண்டுமென்றால் கன்னியாகுமரி பகுதியிலும் ஒரு படகு கட்டும் தளம் ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்குத் தேவையான மாங்கள், தச்சர்கள் அங்கு தாமாளமாக கிடைக்கும் நல்ல நிலையிலிருக்கிறது. நல்ல மாங்கள் இருக்கின்றன. சிறந்த தச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு குளச்சலில் ஒரு படகு கட்டும் தளம் ஏற்படுத்தினால் இதை தீவிரப்படுத்தி சிக்கிரமாக இந்த வேலையை தீர்க்க முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இதற்கு வேண்டிய அளவு பணம் இல்லை என்று சொல்லலாம். இதற்காக உலக சுகாதார ஸ்தாபனத்திலிருந்து (வொர்ல்ட் ஹெல்த் ஆர்கனைசேஷன்) பணம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும் “ஃபுட் அன்ட் அக்ரிகல்சரல் ஆர்கனைசேஷன்” ஒன்று இத்தாலியில் இருக்கிறது. இவைகளினின்று மீன் வள உற்பத்திக்காக தாராளமாக உதவி பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் துறைக்காக மேலும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன். உள்நாட்டில் இன்னும் அதிகமாக மீனவர்கள் கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டிகள் ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக இந்தத் துறையின் பலனை உள்நாட்டிலுள்ள மீனவர்களும் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். புன்னைக்காயல் என்ற இடத்தை சிறிய மீன்பிடி துறைமுகமாக ஆக்கவேண்டும் என்று, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்று பரிசீலனை இருந்து வந்தது. ஆகவே இந்த இடத்தில் மீன்பிடி துறைமுகமாக ஒன்று கட்டுவது மிகவும் நல்லது. கட்டுமரங்களுக்கு போதுமான மாங்கள் கோளத்

[திரு. எம். எஸ் செல்வராஜன்] [25th March 1964]

திலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் வந்து கொண்டிருந்தது. இங்கேயே அதாவது குற்றாலத்தில் இதற்காக மாங்களை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே போதுமான அளவுக்கு கட்டுமரங்கள் கட்டுவதற்கான மாங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு யோசனை செய்வது நல்லது.

ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகள் மூலமாக அவைகளின் அங்கத்தினர்கள் மீன்பிடித் தொழிலுக்குப் போகும்போது, அவர்களுடைய உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்படுகிற போது, இவ்விதமான கஷ்டங்கள் வரும்போது, அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு உதவி கிடைக்கக்கூடிய வகையில், இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை கொண்டுவரலாம். இதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனைசெய்யலாம். கடலோரமாக இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு புயல் வருகின்ற நேரங்களில், சின்னஞ்சிறு கிராமங்களுக்கு எல்லாம் டெலிபோன் மூலம் தெரிவிக்கின்ற விதத்தில் கடலோர கிராமங்களில் டெலிபோன் வசதியிருந்தால் நல்லது.

கன்னியாகுமரி பகுதியில், கன்னிக்கடல் ஒன்றிருக்கிறது. இந்த பகுதியில் விசைக் படகுகளில் போய் தங்கி மீன் பிடித்து வருவதற்குச் சக்தியில்லாமல் இருக்கிறது. சக்தியுள்ள படகுகள் போனால் நல்ல முறையில் போய் தங்கியிருந்து மீனை அதிகமாகப் பிடித்து வருவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

சங்கு குளிக்கும் துறையிலும், முத்துக் குளிக்கும் துறையிலும் போதுமான அளவுக்கு பாதுகாப்பு இருப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போதுள்ள முறையை எடுத்துக் கொண்டால் போதுமான அளவுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. இதன் மூலம் உயிர் இழப்பவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு உதவி கிடைக்கின்ற வகையில் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் யோசனை செய்யவேண்டும்.

ஐஸ் பிளாண்ட் வைப்பதின் மூலமாக நல்லமுறையில் மீன்களை பாதுகாத்து வைக்க முடிகிறது. இப்போது இருக்கிறபடி மொபைல் வானில் ஐசை—கடலோரமாக உள்ள கிராமப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டு சென்றால், அதன் மூலமாக குக்கிராமங்களில் இருக்கின்ற வர்கள் இந்த உதவியை பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்ச்சேவேண்டும்.

மீன்பிடித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், எந்த அளவுக்கு இவர்களுக்கு அதிக வட்டிக்கு கடன் பெற்று வருகிற நிலைமை மாறுகிறதோ, உழைப்பின் பலனைச் சுரண்டும் இடையிலுள்ளவர்களும் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு மீனவர்களுக்கு வாழ்வு நல்லதாக இருக்க முடியும். அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கக்கூடிய திட்டத்திற்கு இணங்க எப்படியாவது கோவாப்பரேட்டிவ் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற முயற்சி இருக்கிறது. அது நல்ல திட்டம். அவசியமாக திருச்செந்தூர் தாலுகாவைப் பொறுத்த

25th March 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

மட்டில் திருச்செந்தூரில் கோவாப்பரேட்டிங் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி வைத்து என்னென்ன விதத்தில் உதவி செய்யலாம் என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

1958-ல் 30,000 ரூபாய் எஸ்டீமேட் போட்டு மெயின் ரோட் 1-00 டென் மணப்பாடு கடலோரப் பகுதியை இணைக்க திட்டம் இருந்தது. ஆனால் அது விடுபட்டுப் போய்விட்டது. அதையும் துரிதமாக நிறைவேற்ற முயற்சி செய்யவேண்டும். p.m.

அதுபோல எல்லா இடங்களுக்கும் நைலான் சப்ளிடி கொடுக்கப்பட்டது. அதிலே மணப்பாடு மட்டும் பாக்கியாக இருந்தது. இந்த வருஷத்திற்குள் பூர்த்தியாக்கிக் கொடுக்க வசதி செய்வது நல்லது.

கனம் அங்கத்தினர் கோசல்ராம் சொல்லியபடி பெரியதாழை என்ற இடத்தில் இருக்கிற கடல் பாறையை அப்புறப்படுத்துவதன் மூலமாக மீனவர்களை உயிர் ஆபத்திலின்று பாதுகாக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கலின் குழந்தைகளுக்கு 100 குழந்தைகளுக்கு ஹாஸ்டல் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இன்னும் எவ்வளவு அதிகமான குழந்தைகளுக்கு இந்த வசதியைச் செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதைப் பார்க்கலாம். அந்த முறையில் பெருமளவுக்கு வழங்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திருச்செந்தூரைச் சுற்றி இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கூல்ஸ், ஹைஸ் கூல்ஸ் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், பாவிடெக்னிக் எல்லாம் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே மீனவர் மாணவர்களுக்கு திருச்செந்தூரில் ஒரு ஹாஸ்டல் வைத்து உதவி செய்ய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டக்கூடிய திட்டம் இருக்கிறது. திருச்செந்தூர் பக்கத்தில் அமலிநகர் என்ற இடத்தில் 5-6 வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு திட்டம் இருந்தது. முந்திய திட்டத்தில் இந்தத் திட்டம் இணைக்கப்பட்டு அப்போது இருந்த எஸ்டீமேட்டப்படியே நிறைவேற்றவேண்டும் என்று இருப்பதால் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறது. இப்போது மத்திய சர்க்கார் உதவி அவ்வளவுதான் என்று இருந்தாலும் மாநில சர்க்கார் உதவி செய்வதன் மூலமாக இதற்கு உதவி செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறேன். உவரி, மணப்பாடு பகுதியில் கடல் அரிப்பால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் வீடு கட்டிக்கொடுக்க திட்டம் இருந்தது உண்டு. அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. காலாகாலத்தில் எந்த அளவுக்கு துரிதமாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க முடியுமோ அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நீண்ட கடற்கரை ரோடு, கன்னியாகுமரியிலிருந்து சென்னை வரை ரோடு பாதுகாப்பு முக்கியத்துவம் காரணமாக அமையவேண்டும் என்று சொல்லுவதோடு அல்லாமல் கடலோர

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [25th March 1964]

மாக இருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான குக்கிராமங்களுக்கு இணைப்பு ஏற்பட்டு துரிதமாக மின் கொண்டு செல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டு, உணவு பொருட்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தவும் உதவி செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறேன். ஆகையால் துரிதமாக இந்த ரோடுக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.

கேரளாவில் நீண்டகரையில் இருந்த மாதிரி நார்வேஜியன் உதவி பெற்று ராமேசுவரம் பக்கத்தில் ஏற்பாடு செய்ய திட்டம் இருக்கிறது. கனடியன் எய்ட் பெற்று புன்னைக்காயல் பகுதியில் நிறுவும் திட்டம் முன்பு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு எல்லா ஏற்பாடும் நடந்துகொண்டிருந்தது. அங்கே நிறுவப்படாததன் காரணமாக, நார்வே திட்டம் வந்ததன் காரணமாக அங்கிருந்து மாற்றி ராமேசுவரம் பக்கம் போயிருக்கிறது. கனடியன் உதவித் திட்டத்தின் மூலம் என்ன அபிவிருத்தியெல்லாம் ஏற்படவேண்டுமென்று எண்ணினார்களோ அதையெல்லாம் செய்து குறையில்லாமல் பாக்கி வேலைகளைச் செய்து கொடுப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

தூத்துக்குடியில் அமைச்சருக்குத் தெரியும் அங்கே சமீபத்தில் கடலில் மூழ்கி 3-4 உயிர்கள் அநியாயமாகப் போய் விட்டது. அங்கே ஸ்கீப்பி போட் பழுதுப்பட்டு இருக்கிறது. சேஃப்டி போட் இருந்தால் கடலில் மூழ்கி தத்தளிக்கும்போது காப்பாற்ற வசதி ஏற்படும்.

மேலும் மற்றொரு முறை கடலோரப் பகுதியில் இருக்கிறது. இப்போது கடலில் மூழ்கி கடைசி நேரத்தில் உயிரைப் பாது காக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடும்போது, இறந்து போனவரை போஸ்ட்-மார்ட்டெம் செய்து அறுத்துத்தான் பார்க்க முடியும் என்ற கஷ்டம் இருப்பதன் காரணமாக பாதுகாக்க முடியாமலே போய் விடலாம். போஸ்ட்-மார்ட்டெம் என்று சொல்லி இடையூறு ஏற்பட்டு சேர்ந்தவர்கள் கஷ்டப்படும் நிலையைப் போக்க தண்ணீரில் மூழ்கிச் செத்தால் போஸ்ட்-மார்ட்டெமுக்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து இந்த அளவுக்கு உதவி செய்யலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதிகமாக இதற்குத் தொகை ஒதுக்கி அபிவிருத்தி ஏற்படுத்துவது நல்லது என்று சொல்லி இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இம்மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள மின் துறை பற்றிய மான்யக் கோரிக்கையின்மீது எதிர்க் கட்சியினர் ஈந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளையொட்டி சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட நான் விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறை தேவையான அளவுக்கு, போதுமான அளவுக்கு வளர்க்கப்படவில்லை, கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்ற குறைபாட்டை இம்மன்றத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மிகத் தெளிவுபட எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். வெட்டுப் பிரேரணைகள் என்று

25th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கருத்துக்களை வலியுறுத்துகிற மரபினையொட்டி நாங்கள் இங்கே கொண்டு வந்தாலும் இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை மிக மிகக் குறைவு என்று இருக்கிற இயற்கை நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நன்றாக நாம் அறிகிறோம்.

எதிர்காலத்தில் இந்தத் துறை மூலமாக வருகிற வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்புகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்று நாம் நன்றாக அறிகிறோம். இந்திய துணைக்கண்டத்திலேயுள்ள பல்வேறு மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்காத அத்தகைய வளம், தீர்வளமும், தமிழகத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் கடற்கரையானது 620 மைல் அளவுக்கு நீண்டிருக்கிறது, பரந்த கடற்கரைப் பரப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. மீன் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் கிராமங்கள் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 242 கிராமங்கள் என்று, மீனவர்கள் வாழும் கிராமங்களாக உள்நாட்டுப் பகுதியிலும், கடற்கரை ஓரப்பகுதியிலும் அமைந்திருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது.

மீன் துறையைப் பெருக்குவதற்கு வழிகள் காணுவதன் மூலமாக நாம் பல வழிகளில் பயன்பெற முடியும். நமக்கு இருக்கக் கூடிய உணவுப் பற்றாக்குறையைப்போக்க இதன் மூலம் வழி ஏற்படுகிறது. நமக்கு இருக்கக்கூடிய ஏற்றுமதியை விரிவாக்க இந்தத் துறை மிக மிகப் பயன்படுகிற ஒன்றாக அமைகிறது. நமது வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு உடைய ஒன்றாக அமைகிறது. இதில் போடக்கூடிய மூலதனத்தை விட அதிலிருந்து வரக் கூடிய வருமானம் அதிகமாக இருக்கக் கூடும். அதற்கான வழிவகைகளைப் பார்க்கும்போது நவீன கால முறைகளை இந்தத் துறையில் அனுசரிப்பதன் மூலமாக எதிர்காலத்தில் நல்ல வருவாய் பெற முடியும் என்ற முறையில் வாய்ப்புக்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வளவு பெரிய கடற்கரையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நாம் இதில் போதுமான அளவுக்கு அக்கறை செலுத்தாமல் போதுமான அளவுக்கு நிதி ஒதுக்காமல் திட்டங்களை வகுக்காமல் இருந்து கொண்டு வருகிறோம், இன்றைய நிலையில் கூட அந்த நிலை இருக்கிறது என்று நாங்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறோம். இதைப் பற்றி குறிப்பைச் சொல்லுகிற முறையிலே—

‘The Madras State has a coastline of 620 miles, and the sea off it is rich in fisheries. The fishermen conduct fishing operations with indigenous and non-mechanized crafts and tackles and thus exploit the sea in a very small-scale and that too mostly in the inshore regions only.’

என்ற குறிப்பு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 620 மைல் அகன்று இருக்கிற கடல் வளத்தால் பெறக்கூடிய வருமானமானது ஏராளமாக அமைவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக உணவைப் பெருக்குவதற்கு பல கோடி ரூபாய் செலவில் அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு, தண்ணீரை பாயச் செய்வதன் மூலமாக சாகுபடியைப் பெருக்கி, அதன் மூலம் உணவைப் பெருக்கப்போடுகிற திட்டத்தின் அளவோடு மீன் துறையைப் பெருக்குவதற்கு அப்படிப்பட்ட

[திரு. இரா. நெஞ்செழியன்] [25th March 1964]

கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கும் திட்டங்களை மேற் கொள்வோமானால் நல்ல பலன் பெறத்தக்க வாய்ப்புகள் நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதை மிக நன்றாக நாம் அறிவோம். எனவே, இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 74,52,400 ரூபாய் மிக மிகக் குறைவு. நமக்கு இயற்கை வளம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அது கட்டுமல்லாமல் நிலத்தில் இருக்கிற வளங்களைக் கூட, கனி வளங்களைக் கூட, கடலில் பெற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று அண்மையில் அகில உலகத்தார் நடத்திய அறிவியல் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் மாநாட்டில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையின் இறுதியிலே தெளிவுபட “நம் நாட்டிலுள்ள கடல் வளத்தையும் ஆற்று வளங்களையும் ‘காமதேனு’ எனச் சொல்லலாம். இவை மீன்களைப் பெருவாரியாக அள்ளிக் கொடுக்க வல்லவையாகும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக, நவீன விசைப் படகுகள் வாங்குதல், நவீன துறைமுக அபிவிருத்தி, பனியறை, குளிரறைச் சாதனங்கள், மீனவருக்குக் கடனுதவி இவற்றின் மூலம் கூட்டுறவு அடிப்படையில் மீனவர் இத் தொழிலை மேற்கொண்டு பெருவாரியாக மீன் பிடிப்பதற்கு வழி ஏற்படும் பல புதிய நவீனத் தொழில்களும் உண்டாகும். கடல் வளந்தையும், ஆற்று வளத்தையும் சிறப்பாகவும், போதுமான வகையிலும் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலமாக இம்மக்களின் வாழ்க்கை நிலை உயர வழி உண்டு,” என்று இருக்கிற நிலையை குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார். நாட்டில் உள்ள கடல் வளத்தையும் ஆற்று வளத்தையும் ‘காமதேனு’ என்று கூடச் சொல்லலாம் என்று எடுத்துக்காட்டி, புராணக் கதையில் கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்து அடிப்படையில், கேட்டால் கொடுக்கக்கூடியது காமதேனு, நினைத்தால் கொடுக்கக் கூடியது கற்பகத் தரு, என்று புராணக் கதையில் வருகிற முறையில் கேட்டால் கொடுக்கக் கூடிய அத்தகைய காமதேனுவாக வர்ணிக் கும் முறையில் இருக்கிற துறையாக இருக்கிறது. கேட்டால்தான் கொடுக்கும் காமதேனுவாக இருக்கிறது. எந்த அளவில் நாம் கேட்காதவர்களாக இருக்கிறோம், எந்த அளவில் பெருகிற அளவுக்கு கொடுக்கிற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறது என்று ஆராய வேண்டிய கட்டப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் கேட்கிற அளவு மிக மிகக் குறைவு. மீன் வளத்தை பயன்படுத்த நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சி மிக மிகக் குறைவு. இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் மிக மிகக் குறைவு. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இவ்வளவு பரந்த கடற்கரை நீளத்தைக் கொண்டிருக்கிற இந்த மாநிலத்திற்கு என்று ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற பணமும், அதற்காக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சியும் கூட மிக மிகக் குறைவு. இந்த முயற்சியில் எந்த அளவுக்கு மீன் மிகப்படுத்தப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு பலன் களைப் பெற முடியும். கடற்கரை ஓரங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கற்றுக்கொண்ட வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி, அதன் மூலம் மீனைப் பெறுகிற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, கடலோரத்தில் மீனை அறிக்கிற முயற்சியிலும், குளத்தில் மீனை அறிக்கிற முயற்சியிலும் ஈடுபடுவதன் மூலம் இந்தத் துறையிலே வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அதே முறைகளை பின்பற்றி, அந்த

25th March 1964] [திரு. இரா. நெஞ்செழியன்]

நிலையிலே அந்த முறையிலே வருகிற வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டே வாழ்க்கை நடத்தவேண்டிய அவசியத்திற்கு இன்றைக்கு இந்த மக்கள் ஆட்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், மற்ற துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைவிட, வாழ்க்கைத்தரத்தைப் பொறுத்தவரையில், மிக மிக பின்தங்கியவர்களாகவும், மிக மிக பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களாகவும் இந்த மக்கள் வாழ்கிறார்கள். எனவே, இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பிற நாடுகளோடு ஒத்துழைப்பு நல்குவதற்கான முயற்சியில் ஐக்கியநாடு அவை முயலும்பொழுது, மற்ற நாடுகள் முன்வரும் பொழுது, இந்த துறையைப் பெருக்க, இந்தத் துறைக்கு அதிகமான சலுகைகளைப் பெறுக்குவதற்கான முயற்சியில் மிக மிக ஈடுபடுதல் வேண்டும்.

மீள் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும், வருமானத்தைக் குறிப்பிடுகிற வகையிலே 1963-64-ம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டின்படி ரூ. 30,32,000 எதிர்பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி, 1964-65-ம் ஆண்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திட்ட மதிப்பீட்டிலே ரூ. 27,15,000 என்று கணக்கிட்டு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் 1962-63-ம் ஆண்டில் ரூ. 24 லட்சம் சில்லரையாக இருந்த திட்ட மதிப்பீடு 1963-64-ம் ஆண்டில் ரூ. 30,32,000 என்று கணக்கிடப்பட்டு, வருகிற ஆண்டில் 1964-65-ம் ஆண்டில் ரூ. 27,15,000 என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 3,17,000 குறைவாக மதிப்பிடுகிற அளவுக்கு நிலைமை இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன, எந்த வகையிலே இந்தக் குறைவு ஏற்பட்டுள்ளது? வருகிற வருமானம் அதிகமாக எதிர்பார்க்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிற ஒரு துறையில் வருமானம் குறைவாக இருக்கிற காரணம் என்ன என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள முற்படுதல் வேண்டும்.

மேலும், இப்பொழுது கடல் நிலையைப் பற்றியும், அதன் வகையைப் பற்றியும் நாம் ஆராயவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். வங்காள விரிகுடா, இந்து மாக்கடல், அரபிக் கடல் இவை ஒன்று சேரும் பகுதியிலே ஏராளமான மீன் வளம் இருக்கிறது என்று இயற்கை வல்லுநர்கள் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். மற்றும் அகில உலகத்தில் இருக்கிற இயற்கை சூழ்நிலையை ஆராய்வதற்கு, அகில உலகத்தில் இருக்கிற பல்வேறு துறைகளிலுள்ள விஞ்ஞானிகள் முயன்று, பல்வேறு நாடுகள் அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு பல்வேறு முடிவுகளைக் கண்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் கடல் நிலையைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு, நம்முடைய கடலோரத்தை ஒட்டிய பகுதியிலே இருக்கிற இந்து மாக்கடல், வங்காள விரிகுடா, அரபிக்கடல் ஆகியவைகளின் நிலைமைகளை ஆராய்வதற்கு, ஏறத்தாழ 40 கப்பல்கள் முயன்று, 25 நாடுகள் அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு, இந்தியாவும் கூட 4 கப்பல்களை அனுப்பி அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு, பல்வேறு முடிவுகளைக் கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவுகளை ஆராய்ந்து, அந்த முடிவுகளின் அடிப்படையில் சீரிய பல திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவோமானால், நம்முடைய வளம் பெருக வழி வகைகள் ஏற்படக்கூடும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [25th March 1964]

விதைக்காமல் அறுக்கக்கூடிய பலன் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ஆழ்கடலுக்குச் சென்று, எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நம்முடைய உழைப்பை பயன்படுத்துகிறோமோ அந்த அளவுக்கு பயன் மிகுவதற்கு வழிவகைகள் உண்டு. ஆழ்கடல் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி, அதன் மூலம் மீனை அறிக்கிற முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். மற்றபடி நிலத்தில் முதலீடு செய்து, அதன் மூலம் வரக்கூடிய வருமானத்தின் அளவை விட அதிக வருமானம் கட்டுவதில் அறிக்கின்ற மீனிலிருந்து பெறமுடியும் என்ற புள்ளி விவரத்தை நிபுணர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளோடு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு, அத்தகைய நிலைமையில் இந்தத் துறைக்கு அதிகமான உதவி பெற்று, அந்த வசதியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். ஏற்றுமதியைப் பெருக்கித் தருகிற அளவுக்கு மீன் வற்றலை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. அண்மையில் ஒரு கூட்டத்தில் கனம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார். நான் செய்தித்தாளில் படித்தேன். இந்த நாட்டின் கடற்கரைப் பகுதியில் கிடைக்கிற மீன் சுவையுள்ள மீன், அதை அமெரிக்கர்கள் விரும்பிச் சாப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு சுவையுள்ளதாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த வகையிலே ஏற்றுமதியை விரிவுபடுத்துவதற்கு வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. அந்த வகையிலே நாம் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் நமது கடலிலே கிடைக்கின்ற மீன்களை பதனப்படுத்தி, புட்டிகளில் அடைத்து, தேவைப்படுகிற நாடுகளுக்கு, உள்நாட்டுப் பகுதியிலே அமைந்திருக்கிற கட்டுவாரப் பகுதி இல்லாத ஐரோப்பா போன்ற வேறு பல நாடுகளுக்கு, உள்நாட்டுப் பகுதியிலே இருக்கின்ற நாடுகளுக்கு, அனுப்புவதற்கு வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. அதன் மூலம் ஏற்றுமதி வணிகத்தை மிகச் செய்ய வாய்ப்பு உண்டு; வருமானம் மிகுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு; இந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்கின்றவர்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

நீண்ட நெடுங்காலமாக புகழ் பெற்றதாக இருக்கிறது தென்பாண்டி முத்து. மிகப் புகழ் பெற்றதாக, பெருமைப்படத்தக்க சங்க காலத்தில் பிற நாடுகளின் பொன்னையும், மணியையும் இந்த நாட்டிலே குவிக்கத் தக்க அளவுக்கு இருந்த முத்துக்கள் இவை. எகிப்து நாட்டு அழகி கழுத்தில் மின்னிய முத்து தென்பாண்டி முத்து என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே வணிகத்தைப் பெருக்கும் அளவுக்கு, வருமானம் தேடித்தந்த முத்துக்கள் அந்த முத்துக்கள். இன்னும் பலன் தரத் தக்க அளவில் அந்த முத்துக்கள் இருக்கின்றன. அந்த முத்துக்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவதன் மூலம் மற்ற வகையிலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு திட்டம் போடுவதுபோல இந்த துறையிலும் ஆராய்ச்சி செய்து, இந்த முத்துக்கிப்பிக்களைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். உலகத்தில் இருக்கும் பல இடங்களில் வரமுடியாத முத்துக்கள் பாரதீச வளைகுடாக் கடலில் வருகின்றன. உலகத்தில் கிடைக்கும் பல்வேறு முத்துக்களை ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் பாரதீச

25th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வளைகுடாக்கடலில் கிடைக்கும் முத்துக்களைவிடத் தென்பாண்டித் துறைமுகத்தில் இருக்கும் முத்துக்கள் அதிகமான வெண்மை நிறம் பொருந்தியவை என்று கூறுகிறார்கள். பாரசிகக் கடலில் கிடைக்கும் முத்து சிறிது, சிவப்பு நிறம் கலந்தது, அதைவிடச் சிறப்பு ஒளி வீசுகின்ற தன்மை தென்பாண்டி முத்துக்களுக்கு உண்டு என்று நிபுணர்கள், வல்லுநர்கள் ஆராய்ந்து கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பெருக்குவதன் மூலம், வருமானத்தைப் பெருக்குவதன் மூலம், அகில உலக நாடுகளின் கவனத்தை ஈர்க்க வழிவகை காணும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்.

சங்குகளை அறுத்து, அதன் மூலம் தொழில்களைப் பெருக்கவும், வருமானத்தைப் பெருக்கவும் நம்முடைய கடலோரம் நல்ல வரப்பட்ட உடையதாக அமைந்திருக்கிறது. சங்குகள் அறுக்கப்பட்டு, மேற்கு வங்காளத்தில் தொழில்களில் அவைகளை பயன்படுத்தி, வளையல்களாகவும், வேறு பல பொருள்களாகவும் உற்பத்தியாக்கும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இங்கே ஏராளமான சங்குகள் அறுக்க வாய்ப்பு பெற்று, இங்கே குடிசைக் தொழில்களின் மூலம் அவைகளை உபயோகப்படுத்தி ஏற்றுமதிப் பொருள்களை உருவாக்கி, அதன் மூலம் இந்த மாநிலத்தினுடைய வருமானத்தை நாம் பெருக்க முடியும். சங்குகளை அறுக்கிற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களின் சூழ்நிலை வளர்வதற்கு வசதிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

நார்வே நாட்டோடு செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் சிலபல திட்டங்கள் மேற்கொள்வதற்கு இந்த அரசு இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மண்டபத்தில் படகு கட்டும் நிலையம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான முயற்சி, குளிர்ப்பதன வசதியுடன் ஐஸ் இயந்திரச்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கான முயற்சி, மீன்வர்களுக்காக பயிற்சி நிலையம் நிறுவுதல் படகுகள் சரையாடவதற்கான துறையைக் கட்டுதல், மீன் மாவுத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுதல் ஆகிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவை இப்பொழுது நடைமுறைக்கு வருகின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றனவா அல்லது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவா அல்லது மேற்கொள்ளப்படும் தருவாயில் இருக்கின்றனவா, இனிமேல்தான் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளவேண்டுமா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, கடற்கரையில் மீன்பிடிக்கின்ற துறைமுகங்களை விரிவுபடுத்துவதன்மூலம், ஆழ்கடலுக்குச் சென்று மீன்களை அறிப்பதற்கு படகுகள், மற்றவைகள் தருவதன் மூலம், மீன் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைத்—தத்தில் அவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, அவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்து, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதன்மூலம், அந்த இனத்தவர்களுடைய அந்தத் தொழில் புரிகின்றவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பெருக்குவதற்கு நாம் திட்டமிடுவதற்கு வழிவகைகள் இருக்கின்றன. இதற்காக அதிக மான்யத்தை ஒதுக்க நம்முடைய மாநிலத்தில் போதுமான நிதிவசதி இல்லாமல் போனாலும், மீன்வளத் துறைக்காக இன்றைக்கு மூன்றாவது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [25th March 1964]

திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படுகிற தொகையாவது அதிகமான தொகையாக பெருகுவதற்கு வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் மூலம் அகில உலக மின் வளத்தைப் பெருக்கும். அதற்கான சிலபல திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிற அமெரிக்கா, ருஷ்யா, பிரிட்டன், ஜப்பான் போன்ற நாடுகளோடு தொடர்பு கொண்டு, அந்த வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல வருமானத்தை ஏற்படுத்தித் தரக்கூடிய இத்தகைய தொழில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், அதிக கவனம் இதிலே செலுத்தப்படாத காரணத்தினால், இதன் மூலம் வருவாய் கணக் கிடப்படாமல் வேறு பலவகைகளிலே அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தியிருக்கிற காரணத்தினால், புறக்கணிக்கப்பட்ட இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் மிக மிகப் புறக்கணிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், ராயபுரம் கடற்கரை, திருவல்லிக்கேணி கடற்கரை, மைலாப்பூர் கடற்கரை, அடையாறு கடற்கரை பகுதிகளில் ஏராளமான மீனவர்கள் வாழ்கின்ற குப்பங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே வாழ்கின்ற மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். போதுமான அளவுக்கு வசதி இல்லாமல், குடியிருப்பு இடங்கள் இல்லாமல், தண்ணீர் வசதிகூட இல்லாமல், ஒளி விளக்கு வசதி இல்லாமல் மிகக் கேடு கெட்ட நிலைமையில், உப்புறத்தில் இருக்கிற சேரிவாழ் மக்களின் நிலையை விட மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லத்தக்க அளவில் குப்பத்தில் வாழ்கின்ற மீனவர்களின் நிலை இருக்கிறது. அவர் எளுடைய வாழ்வு மிக பயங்கரமான நிலையில் இருக்கிறது, போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்க முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அடிக்கடி ராணுவ வீரர்கள் எல்லாம் கடற்கரைப் பகுதிகளில் குண்டுகள் பொழிந்து ராணுவப் பயிற்சி பெறும் அந்த நாட்களில் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு கடலிலே சென்று மீனா அறிக்க முடியாத அளவுக்கு, இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு வேலைக்குப் போக முடியாத அளவுக்கு வைக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் ஏதோ நடட் ஈடு தரும் முயற்சியில் ராயபுரம், திருவல்லிக்கேணி, மைலாப்பூர் பகுதிகளில் அப்படித் தடுக்கப்படும் நிலையில் இருக்கிறவர்களுக்கு, வசதி சரியாகச் செய்யப்படவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அதைக் கண்டு ஆராய்ந்து அவர்கள் வசதிகள் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விட்டு குடியிருப்பு திட்டங்கள் போடுவது போன்ற முயற்சியில் கடற்கரை ஓரங்களில் இருக்கும் மீனவர்களுக்கு முதலிடம் தருதல் வேண்டும். போக்குவரத்து வசதி இல்லாத, அவர்கள் போய் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற குடியிருப்பு இடங்களான அயோத்தியா குப்பம், நொச்சிக் குப்பம் போன்ற இடங்களில் குடியிருப்பு இடங்கள் கட்டித்தருவதன் மூலம் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தி, சுகாதார நிலையையும் பெருக்கித் தர முதலிடம் தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அதன் மூலம் அவர்களுடைய நிலையை வளம்பெறுச் செய்ய

25th March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டும். மெல்ல மெல்ல பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சி நிலையத்துக் காக கட்டடங்கள் கட்ட, போலீசுத் துறையினருக்குக் கட்டடங்கள் கட்ட, வானொலித் துறைக்கு கட்டடம் கட்ட என்று குப்பங்களுல்லாம் மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. அப்படி அங்கே இருப்பவர்கள் அகற்றப்பட்டு வேறு இடங்களுக்கு துரத்தி அடிக்கப்படுவோம் என்ற அச்சம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த அச்சத்தைப் போக்க, குடியிருப்புத் திட்டங்களுக்கு, அதிலே மினவர்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கு முதலிடம் தந்து குடியிருப்புத் திட்டங்களை அமைத்துத் தருகிற முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோட்டையைச் சுற்றி இருக்கிற அகழியில் மின் வளர்க்க வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன, அதையும் பயன் படுத்தலாம் என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் ஏற்கவே நினைவு படுத்தினார்கள். அந்த வாய்ப்பு உடையதா என்று ஆராய்ந்து, அப்படி வாய்ப்பு இருந்தால், பாழ்பட்ட கோட்டையைச் சுற்றி பெரிய அகழி தற்போது பயன் படுத்தாத நிலையில் இருக்கிறது. அதிலே தண்ணீரை நிறப்ப வழி இருக்கின்றதா, வேறு நீரை அல்லது மழை நீரைக் கொண்டு சேர்க்க வழி உண்டா, மீனைப் பெருக்கி அகழியை மின் குளமாக மாற்ற வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்று கண்டறிய வேண்டும். அகழியின் பள்ளப்பகுதி பாழ்பட்ட நிலையில் இல்லாமல், பயன் படுத்தப்படுவதன் மூலம் அரசினருடைய முயற்சியை மேலும் வளப் படுத்த வாய்ப்புகள் ஏற்படக்கூடும். எனவே மின் துறையைப் பொருத்த மட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற மானியத் தொகையை அதிகப்படுத்தி திட்டங்களை அமைக்க முயலவேண்டும். அனைக் கட்டுகள் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவு திட்டங்களை மேற்கொண்டு செயல் படுகிறோம். அதே போல இந்தத் துறையிலும் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, விற்பனையை அதிகப்படுத்தி, அதன் மூலம் வருவாயையும் அதிகப் படுத்தி, ஏற்றுமதியை அதிகப்படுத்தி, மினவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துகளுக்கு நல்ல ஆக்கம் தந்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மின் நலத்துறை மானியத்தின் மீது கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் பொதுவாக கூறிய ஒன்று இந்த மின் நலத்துறைக்கு ஒதுக்கிய நிதி போதுமான அளவிலே இல்லை என்பது. இன்னும் அதிக அளவிலே ஒதுக்க வேண்டும் என்று. இதிலே ரூபாய் 100 குறைக்கவேண்டும் என்று வெட்டுப்பிரேரணை கொடுத்திருக்கிற அங்கத்தினர்கூட நிதி போதுமா என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைய மின் நலத்துறை வளர்ந்திருக்கிற வளர்ச்சியை பார்க்கும்போது நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[25th March 1964]

போதாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. அதையொட்டியே மீன் நலத் துறை எந்த அளவுக்கு கிளர்ச்சி பெற்று இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டுமானால் அது மிக அதிகமாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்த மீன் நலத்துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலே ஏற்றுக் கொண்ட பணியைச் சிறப்பாக இந்த குறுகிய காலத்திலே, நடப்பு ஆண்டிலே ஆற்றியிருக்கிற பணியை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட இடைக் கால ஆய்வு அறிக்கையிலே அங்கத்தினர்கள் அதைப் பார்த்திருக்கக்கூடும். எந்த இலக்கை அடைய வேண்டுமோ, அடைய வேண்டும் என்று எண்ணினோமோ, அதற்கும் அதிகமாகவே சில இனங்களில் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஐஸ் பிளாண்ட் பொறுத்தவரை 9 இடங்களில் செய்ய வரையறுக்கப்பட்டு இருந்தும் அதிக இடங்களை பெற்று இருக்கிறார்கள். அதே போன்று இன்னும் பல இனங்களிலும் சொல்ல முடியும். நல்ல முறையிலே அந்த அந்த இலக்குகளை அடைந்திருக்கிறார்கள். மீதி இருக்கும் ஆண்டுகளில், மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் ஒதுக்கியிருக்கும் நிதியை விட அதிகமான நிதியை கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இங்கே எடுத்து சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் அத்தனையும் பொதுவாக மீன் பிடிப்பிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற மீனவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் செய்திருக்கிற வசதிகளைப் பொறுத்த மட்டில் அவை ஒன்றும் குறைபாடில்லை. இருந்தாலும் அதிகமான வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் சர்க்கார் இருக்கிறது. அதிகமான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில், நம்முடைய நிதி நிலைக்கு ஏற்றவாறு எந்த எந்த துறைகளில், எவ்வெப்பொழுது, உதவிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ, அதையெல்லாம் செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம். கட்டு மரத்திற்கு அரசாங்கம் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கட்டு மரத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற அத்தனை பேருக்கும் எந்த எந்த உதவி தேவையோ, அதை எல்லாம் செய்து வருகிறோம். கடன் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் கூடுமான வரை கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து நல்ல முறையிலே மீனவர்களுக்கு, தன்னுடைய பணியை இந்த இலாகா ஆற்றி வருகிறது. அதோடு கூட போக்கு வரத்து வசதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். படிப்பு வசதி பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். போக்கு வரத்தைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்து மன்றங்கள் இவைகளுக்கு அந்த பொறுப்பை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்களும் இந்தப் பொறுப்பை நல்ல முறையில் ஆங்காங்கே நிறைவேற்றும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். கொடுக்க வேண்டிய பங்குத்தொகைகூட இல்லாமல் செய்ய வழி வகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. எங்காவது ஒரு சில இடங்களிலே செய்யவில்லை என்றால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர், பஞ்சாயத்து

25th March 1964] [திரு. கோ. பூவராகன்]

கூட்டு மன்றத் தலைவர் இவர்கள் அதிகாரிகளை அனுசி நல்ல முறையிலே ஒத்துழைக்க முயற்சிக்க வேண்டும், என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கல்வி வசதியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாம் இப்பொழுது 300 ஜனத்தொகைக்கு ஒரு பள்ளி என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். குறைவாக இருக்கும் இடத்திலும் மீனவர்கள் படிக்க இந்த ஜனத்தொகை அளவை வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி இந்த ஜனத்தொகை குறைவான பகுதிகளில், இருக்கும் பள்ளிகள் தூரமாக இருந்தால், வேறு வசதியும் இல்லை என்றால், 20 மாணவர்கள் இருந்தாலும் ஒரு பள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது பற்றி தெரிவித்தால், ஒரு வசதியும் இல்லாத குப்பமாக இருந்தால் அது பற்றி எழுதி அனுப்பினால் பரிசீலனை செய்து அந்த இடத்திலும் வசதி செய்து கொடுக்க முயற்சி எடுக்கலாம். அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையிலே எல்லா விளக்கங்களும் விவரமாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதை நான் திரும்பச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்னும் ஒரு மானியத்தின் மீது விவாதம் நடக்க வேண்டியிருப்பதால், ஒரு சில விஷயங்களுக்கு மட்டும் விளக்கம் கொடுத்து விட்டு முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER. How long does the Hon. Minister require(?).

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Fifteen minutes more, Sir. 1.30 p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER : I hope the house has no objection to sit till the Hon. Minister finishes his speech and the remaining Demands are disposed of.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: கனம் அங்கத்தினர் திரு. மணிய அவர்கள் பேசும்போது, சிறிய மீனாப் பிடிக்கக்கூட சங்கடம் இருக்கிறது, சிறிய மீன்களைப் பிடிக்க அனுமதி கொடுப்பதில்லை, அதற்கு தடை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கட்டலா, லேபியா, கிரோனா ஆகிய இப்படிப்பட்ட மீன்கள் சிறியனவாக இருந்தால், அவற்றைப் பிடிக்கக் கூடாது என்கிற ஒரு நியதி இருக்கிறது. அந்த வகை மீன்கள் பெரிதான பிறகு பிடித்தால், மீனவர்களுக்கும் வருவாய் அதிகமாகக் கிடைக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் வருவாய் அதிகமாகக் கிடைக்கும். அதையொட்டித்தான் சிறிய மீன்களாக இருந்தால் பிடிக்கக் கூடாது என்கிறோம்.

வலைகளிலும் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட வலைகளைத் தான் உபயோகிக்க வேண்டும். தவறான வலைகளை உபயோகப்படுத்தியிருந்தால், அது சம்பந்தமாகத் தெரியப்படுத்தினால், அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று இந்தச் சமயத்தில் நான் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

ஃபிஷ்கர் லிங்ஸ் என்கிற மீன்களை எப்படி எண்ணுகிறார்கள் என்று கேட்கப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு ஒரு நாள் சென்று பார்த்தால் எப்படிக் கணக்கிடுகிறார்கள் என்று தெரியும். ஒன்றிரண்டு வித்தியாசம்

[திரு. கோ. புவராகன்] [25th March 1964]

இருக்கலாம். இவ்வளவுதான் கிடைக்கும் என்று கணக்கிடுகிறார்கள். பறிகளிலே சேகரித்து நிரப்பி வெளி இடங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள்.

மீன் லூஞ்சுகளைச் சேகரிப்பதற்குப் போதுமான வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அவர்களுக்கு இப்பொழுது போதுமான வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த வசதி போதவில்லை, இன்னும் வசதி வேண்டும், இதனால் நெருக்கடி இருக்கிறது என்றால், அதையும் பரிசீலனை செய்து, எவ்வளவு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், மீனவர்களுக்கு அவரவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளிலேயே நல்ல குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று எகிர்த் கட்டித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும் சென்னை நகரத்தைப் பற்றி. சென்னை நகரத்தை நல்ல அழகான நகரமாக்க வேண்டும் என்கிற கருத்துக் கொண்டவர்கள் அவர்கள். இருந்தாலும் கூட, இதை ஒரு பிரச்சனாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மீன் பிடிப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நல்ல சௌகரியமாக விடு கட்டிக்கொடுத்து அவர்களைப் புதிய இடங்களில் குடியமர்த்த முன் வருமபோது, 'இங்கேயே இருங்கள்' என்று அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் சிலர் சொல்லக்கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. மீனவர்கள் இருக்கும் அந்தந்த இடங்களிலேயே அவர்களுக்கு விடு கட்டிக் கொடுப்பது என்பது எல்லா இடங்களிலும் பொருத்தமாக அமைய முடியாது. சில இடங்களில் பொருத்தமாக இருக்கும். சில இடங்களில் பொருத்தாத நிலை இருக்கும். எந்த எந்த இடங்களில் அவர்களுக்கு கட்டிக் கொடுக்க முடியுமோ அங்கே கட்டிக் கொடுக்கிறோம். ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மென்ட் செய்யும்போது, அந்த ஸ்லம் அங்கேயே இருக்க வேண்டும் என்றால் அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்க முடியாது என்று இந்தச் சமயத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்கின்றேன்.

இண்டோ-நார்வே திட்டப்படி வினக்கம் வேண்டுமென்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். எவ்வளவு தூரம் வேலை நடந்திருக்கிறது என்றும் கேட்டார்கள். தார்ஷ்ஜியன் நிபுணர்கள் இங்கே வந்து, இரண்டு மூன்று மாத காலமாக, எங்கெங்கே நல்ல மீன் பிடிக்க முடியும், எந்த எந்த வசதி இருந்தால் என்ன என்ன மீன் பிடிக்கக் கூடும் என்று அவர்கள் படகை வைத்துக்கொண்டு சர்வே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் குறிப்பை எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் துறைக்கென்று இந்த ஆண்டு 22 படகுகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு வேண்டியதை நடவடிக்கைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் அமைப்பது என்பதை ஆராய்ந்து, அதற்குரிய இடங்களைத் தெரிந்தெடுப்பது பற்றி முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டுக்குள் இந்த முழு வேலையும் முடிவடைந்து விடும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

25th March 1964]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

மீன் அளத் துறையிலே ஏற்பட்டுள்ள பல வளர்ச்சிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே என்ன காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன, இன்னும் என்னவெல்லாம் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதெல்லாம் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துவதற்கு எந்த எந்த முறையில் முயற்சி எடுக்க முடியுமோ அந்த முறையில் முயற்சி எடுத்து, இந்தத் துறையை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருவாய் தேடவும் ஆவன செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கின்றேன்.

முத்தைப் பற்றியும், சங்கைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். முத்து எடுப்பது இப்பொழுது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் சரியான பக்குவம் அடையவில்லை. பக்குவம் வந்தபிறகு எடுக்கலாம் என்பதற்காக அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது சங்கு எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் மேற்கு வங்கத் தில்தான் சங்குகளை உபயோகப்படுத்தும் அளவுக்கு அங்கே தொழில் இருக்கிறது. அதற்குரிய நிபுணர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைப் பயன்கடுத்துகிறார்கள். ஆண்டு போதும் அங்கிருக்கும் பெண்மணிகள் பழைய வளையல்களைக் கழற்றிவிட்டு, புது வளையல்கள் போடும் வழக்கம் அங்கு இருக்கிறது. அதனால் இந்த வளையல்கள் அதிகமாகச் செலவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. என்றாலும், நாகரிகம் வர வர அந்த வழக்கமும் இப்பொழுது குறைந்துவிட்டது என்று அந்தப் பக்கத்திலிருந்து வருகிறவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், பரீட்சார்த்தமாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஒரு சில இடங்களில் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்தார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தத் துறையியிலே உள்ளவர்களை வைத்துக்கொண்டு, அந்த வளையல் செய்திருக்கிறார்கள். மக்கள் விரும்பி வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ளும் அளவுக்கு அந்தத் தொழில் இன்னும் விரிவடையவில்லை. அதற்கான முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதிலும் கூட இங்கே ஒரு பகுதியை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்ற கருத்து கூட அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

பொதுவாக, இந்தத் துறைக்கு எல்லோரும் நல்ல முறையில் ஆதரவு கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தத் துறைக்கு ஒரு பெரிய நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து எல்லோராலும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையை வருகின்ற ஆண்டில் நல்ல முறையில் செலவழித்து, அடுத்த ஆண்டில் இன்னும் அதிகமான தொகையைக் கோருவதற்கான நல்ல திட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம். அந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய பொறுப்பை ஏற்றுச் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு இந்த இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகள் மிக்க ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் பணியாற்றிய அதிகாரிகள் அத்தனை பேருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறைக்கு இவ்வளவு சிறப்புக் கொடுத்து, கனம் உறுப்பினர்கள் பல அரிய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் நடராஜன்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[25th March 1964]

அவர்களும் மற்றவர்களும் கூறிய கருத்துக்களை மனதிற் கொண்டு, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே போதிய நிதி இல்லாவிட்டாலும், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அதற்குப் போதிய நிதி ஒதுக்கி, இந்தத் துறையை மேன்மேலும் வளர்க்க வழிவகை செய்யக்கூடும் என்று சொல்லி, கருத்துக்களைத் தெரிவித்த கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் நன்றி தெரிவித்து, இந்த மானியத்தின் மீதுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்தாமல் இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I want to know whether the previous proposal to put up an aquarium in the City of Madras has been dropped or whether the proposal would be put into execution?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அக்வேரியத்திற்கு இந்த ஆண்டு 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து, அதைக் கொஞ்சம் விரிவுபடுத்துவதற்கான ஏற்பாடு இருக்கிறது.

திரு. ஆ. துரையாசன் : “தமிழ் நாட்டில் மீனவ அபிவிருத்தி” என்கிற புத்தகத்தின் அட்டைப் படம் அமைச்சர் அவர்களுடைய மாறுவேடமாக இருக்குமோ என்கிற சந்தேகத்திற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அட்டைப் படத்தில் இருப்பது என்னுடைய உருவம் அல்ல ; மாறு வேஷமும் அல்ல. இத்தாலியன் அண்டர்-வாட்டர் எக்ஸ்பர்ட்டின் படம் அது. முத்துகளும் சங்குகளும் எடுப்பதில் நிபுணர் அவர். நம் நாட்டிலே இருக்கிற வர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்காக அவர் இங்கே வந்தபோது எடுக்கப்பட்ட படம் அது.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 74,52,400 under Demand No. XVII—Fisheries be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 74,52,400 under Demand No. XVII—Fisheries”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

IV—GOVERNMENT MOTION CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS

THE HON. SRI M. BHAKTAVATCHALAM : Sir I move—

“That the voting on Demands for Grants for the year 1964-65 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing be taken up on Thursday the 26th March 1964.”